TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

Marts 2015

Fredag den 27. februar var sidste arbejdsdag for garnisonskommandant i Aalborg og chef for Trænregimentet, oberst Christian Mollerup Schmidt.

Side 14 - 15

Alle sejl var sat til, da 1. Logistikbataljon havde indbudt HBU-soldaternes pårørende til at komme og få et lille indblik i soldaternes hverdag, deres materiel, uddannelse og indkvartering m.v.
Læs artiklen på side 18.

Indhold

3 Mens vi venter
4 Farvel til mors kødgryder
6 Vi blev bombarderet
7 Chefen besøgte Afghanistan
7 Fornem hæder
8 Med sanitetskompagniet på vinter-manøvre
9 3. Sanitetskompagni på øvelse i Tchad
10 Når soldater formes og grænser flyttes
11 Marts 1990
12 Når man skal sælge logistik og militærpoliti
14 Chefen for Trænregimentet takkede af
16 Etableringen af Militærpolitiet
18 Orienteringsdag ved 1. Logistikbataljon
20 PERSONELNYT
21 Modeshow i verdensklasse
22 Hold 2 er kommet godt igang
24 Hold 1 er hjemme igen
26 Styrke gennem sammenhold
28 Klar til fire missioner
30 De grønne bygninger tager form

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major K.B.G. Nielsen Telefon: 7283 6020.

Redaktionsgruppe:
Kaptajn Søren Egebæk
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer ultimo juni 2015. Sidste frist for indlevering af artikler er fredag den 5. juni.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Mens vi venter på vores nye chef

.... har jeg fået æren af, at være fungerende regimentschef, samtidig med varetagelsen af mit andet job som stabschef og næstkommanderende. I skrivende stund er der nu gået ca. en måned, siden vi ved paraden og receptionen, den 27. marts, tog afsked med oberst Christian Schmidt og sendte ham på et meget velfortjent otium. Obersten var meget glad og tilfreds med såvel det planlagte som de indlagte overraskelser, og jeg vil her gerne takke alle involverede for et vel planlagt og gennemført arrangement.

Chefen for Hærstaben forventes kort efter påske, at kunne melde ud hvem der bliver vores nye regimentschef. Tiltrædelsestidspunktet skal så fastlægges herefter og vil afhænge af flere faktorer. Fra regimentets side ønskes naturligvis en så hurtig tiltræden som muligt, men nu må vi se, hvad der bliver muligt. Mens jeg endnu kan nå det, vil jeg benytte lejligheden til at takke alle for støtten og opbakningen til mig i funktionen, hvilket har gjort det let, om end tidsrøvende, at løfte jobbet som regimentschef indtil nu.

Let og let er selvfølgelig så meget sagt, når man som chef modtager den tunge melding om at en af regimentets medarbejdere pludselig er afgået ved døden efter kortere tids sygdom. Dette skete desværre, da jeg den 25. marts modtog meldingen om at seniorsergent Kenneth Møller Westerholm var afgået ved døden d. 24 marts i en alder af blot 56 år. Kenneth var ansat i Ledelsessekretariatet i Staben ved Trænregimentet. Kenneth var kendt som en meget dedikeret medarbejder, der satte sin arbejdsplads meget højt. Han var kendt som den hjælpsomme og humørfyldte person, der med sit blide væsen og store smil gjorde ham særdeles vellidt blandt såvel kollegerne som ledelsen ved Trænregimentet. Jeg og regimentet vil savne Kenneth og sender vores tanker og medfølelse til hans nærmeste. Æret være Kenneths minde.

Starten på 2015 har været travl og udfordrende ved regimentet, hvilket også ses af de mange spændende indlæg, der er i dette nummer af TRÆN NYT. På mange måder forhold, der markerer de nye tider for regimentet og Hæren, som det seneste forsvarsforlig blandt andet har lagt grunden til. Jeg vil her blot nævne nogle udvalgte emner og aktiviteter:

Den 1. januar 2015 var en skelsættende dag for Trænregimentet og Militærpolitiet, idet regimentet fra denne dag blev Forsvarets Militærpoliticenter. Dette blev formelt markeret ved en flot parade den 15. januar på den fine nye Gendarmplads. Den samlede militærpolitistyrke er dog endnu ikke helt samlet i Aalborg. Militærpolitivagterne på flådestationerne og på Holmen løses fortsat af Militærpolitiet. Det er pt. uafklaret, hvornår vi slipper af med denne opgave, således at vi kan få samling på alle i Aalborg.

Vi har nu taget hul på tilpasningen af køreskolestrukturen. Indledningsvis ved en kapacitetstilpasning i 2014, der desværre betød, at vi måtte tage afsked med seks medarbejdere ved køreskolen. Nu står vi overfor den igangsatte konkurrenceudsættelse af kørekortproduktionen i Forsvaret. Denne proces er først lige sat i gang og senest desværre forlænget ca. fire måneder pga. at prækvalifikationsprocessen nu skal gå om. Hvad det ender med ved ingen på nuværende tidspunkt. Det kan blive alt lige fra at alt udliciteres over en delvis udlicitering, til en beslutning om at opgaven fastholdes i Forsvaret. Afklaring heraf forventes nu først at ligge hen på efteråret.

Navnlig regimentets medarbejdere i 3. Vedligeholdelsesbataljon, har igennem lang tid levet med stor uvished om, hvorledes deres fremtidige struktur, og ikke mindst tilhørsforhold, skulle se ud. Denne uvished er der fortsat, men vi har nu håb om, at der snart kommer en afklaring, samt ikke mindst et håb om at denne afklaring vil omfatte den af Trænregimentet anbefalede model. En model der i det store hele bygger på den tilpassede materielvedligeholdelsesstruktur i Forsvaret, som man netop er ved at implementere i Forsvaret efter forsvarsforliget. Vedligeholdelsesniveau I (1 ECH på underafdelingsniveauet og 2/3 ECH ved 3. Vedligeholdelsesbataljon) fastholdes således strukturelt og kommandomæssigt i den operative struktur i Hæren og for 3. Vedligeholdelsesbataljons vedkommende ved Trænregimentet, som vi kender det. Vedligeholdesesnivau II justeres og ledelsen flyttes til Aarhus, som fastlagt i forsvarsforliget.

Vi har fortsat logistikere og militærpoliti indsat mange steder i Verden, såsom Afghanistan, Irak, Kuwait, Sydsydan, Mali og Sierra Leone. Vedrørende Sierra Leone har regimentet med succes stillet hhv. skal stille chefen/lederen for det danske kontingent af sygeplejersker og læger på hold 1 (OL J. Clasen/1 LOGBTN), hold 3 (MJ K.B.G. Nielsen/LESEK) samt hold 4 (MJ T. Borngräber Olsen/4 NSBTN).

Vi fortsætter sammen med den øvrige del af Hæren, den omfattende internationale øvelsesvirksomhed i rammen af bl.a. NATO Assurance Meassures. Vi har for første gang haft dele af vores Behandledeling (Role 2 basic, medical treatment facility (R2B, MTF) indsat, hvilket skete da vi sendte et kirurghold(+) af sted for at støtte Jægerkorpset og andre internationale øvelsesdeltagere i specialoperationsøvelsen FLINTLOCK i Tchad i Afrika. En god start, der lover godt for fremtiden, når vi fra d. 1. januar 2016, melder en hel hovedforbindeplads (R2B, MTF) klar til indsættelse.

Endelig vil jeg fremhæve vores værnepligtige. Vi er igen i gang med at uddanne et hold værnepligtige ved hhv. 4. Nationale Støttebataljon i Vordingborg og 1. Logistikbataljon i Aalborg. Begge hold er kommet godt i gang og holder fanen og humøret højt, hvilket er dejligt at se og opleve. Jeg vil ønske alle en fortsat god tid i Forsvaret.

"Sustaining victory"

Allan P. Sundahl
oberstløjtnant/fungerende regimentschef

Farvel til mors kødgryder og goddag til Trænregimentet

Forventningens glæde var ikke til at tage fejl af. Den stod tydeligt afmærket i ansigterne på de 312 unge mennesker, der i går mødte op for aftjene deres værnepligt/ret ved Trænregimentet på Aalborg Kaserner henholdsvis på Vordingborg Kaserne.

Forude venter fire spændende måneder, hvor de skal gennemgå Hærens Basisuddannelse, der givet vil gøre et dybt indtryk på de fleste.

På Aalborg Kaserner, ved 1. Logistikbataljon, mødte der 281 lettere forfrosne unge mænd og kvinder, mens der på Vordingborg Kaserne, ved 4. Nationale Støttebataljon, mødte 31. Antallet af kvinder er begge steder relativ højt, idet der i Aalborg kom 71 piger og i Vordingborg ikke mindre end 12.

Til trods for nogle heftige snebyger i Aalborg og omegn, var stemningen utrolig god blandt såvel de nye soldater som hos befalingsmænd og officerer, der alle havde set frem til atter at få bygningerne fyldt op.

Humøret blev heller ikke ringere, da det første måltid i kantinen skulle indtages. De fleste havde nok hørt lidet flatterende tale om maden i Forsvaret, "da far var soldat", men her blev disse historier virkelig gjort til skamme, idet de unge mennesker var meget begejstret for maden og den nyrenoverede kantine.

Efter frokosten stod den på eksercits, udlevering af "stumper" og diverse foredrag og orienteringer. Det var således en flok temmelig trætte nye soldater, der hen ved midnatstid kunne krybe i deres nye seng på en stue, de nu skal dele sammen med 11 andre ligestillede – en øvelse i sig selv!

Jens Daarbak Jensen fra St. Hedinge har været her før. – Jeg blev sendt hjem efter bare en uge på sidste hold, da man frygtede, jeg havde en tarmsygdom. Heldigvis var det ikke så galt, så nu er jeg fuldstændig fit for fight og glæder mig til soldaterlivet. Jeg kunne måske også tænke mig at blive ud over de fire måneder, men nu må vi se!

I Vordingborg forløb dagen også med eksercits, udlevering af materiel samt orienteringer ved infirmeri, delingsfører og kompagnichef.

De havde desuden besøg af tre journalister fra "SOLDATEN" (de værnepligtiges blad. Red.), der forbereder en fotoreportage med tilhørende interviews af de fremmødte værnepligtige – artiklen bringes primo marts.

Sydsjællands Tidendes journalist Mille Holst var her også. Hun vil lave en arti-

De unge mennesker var meget begejstrede for maden i den nyrenoverede kantine.

kel om soldaterne og Vordingborg Kaserne. Det er hendes plan at følge enkelte af de værnepligtige med lokal forankring på hele holdet. Formålet, jævnfør Mille, er at få sat fokus på Vordingborg Kasernes betydning for lokalsamfundet, herunder de værnepligtiges betydning.

Besøget gik godt og artiklen kan læses på sydtid.dk, når den er klar.

Trænregimentet byder de unge mennesker velkommen og håber de vil få nogle positive og lærerige måneder ved logistiktropperne.

Kristine Kold Thomsen på 19 år og Cecilie Sejerbo Villumsen på 21 er begge fra Sjælland, Holbæk og Frederikssund, men syntes det kunne være spændende, at komme langt væk hjemmefra. – Og så har vi hørt så meget positivt om Aalborg, så vi glæder os til den kommende tid og håber, vi får en masse nye venner.

Også på Vordingborg Kaserne var der snevejr.

Vi blev bombarderet med masser af nye indtryk

Af menig Bruun, 1. Deling i 4 HBUKMP, der her fortæller om hans oplevelser på den første dag som værnepligtig soldat ved Trænregimentet.

Stress, forvirring og nervøsitet prægede den første mødedag, hvor en masse nye, forventningsfulde værnepligtige fra hele landet mødtes, alle med ét og samme mål: At aftjene fire måneders værnepligt på Aalborg Kaserner.

Dagen startede stille og roligt med, at man afleverede de papirer, der var blevet tilsendt forud for mødedagen, samt få taget billeder til bl.a. militær Id-kort.

På dette tidspunkt var der ingen, der vidste hvem der var hvem, eller om det måske var ham/hende foran i køen, man skulle tilbringe de næste fire måneder med, på tæt hold. Dog kom vi lidt tættere på den afgørelse, da vi blev opdelt i henholdsvis 4. og 5. kompagni, og herefter ventede i et rum med værnepligtige fra samme kompagni som en selv.

Da rummet var fyldt, blev vi hentet af en sergent, og ført videre til opdeling i de forskellige delinger. Værelset, hvor man skulle tilbringe sit nye liv, fik man samtidig muligheden for at få et lynhurtigt øjekast på, da bagagen skulle smides, og så var det ellers bare videre for at prøve idrætstøj.

Efterhånden som dagen skred frem, blev der gennemgået eksercits-øvelserne ret, rør, højre/venstre om og omkring – så det var bare i gang med det samme! Der var en splittet stemning omkring det: Nogle blev stressede, fordi det var en så fremmed verden med de der sure sergenter, der råbte op over hver en fejl, der blev lavet (og der var mange!), mens andre grinede, fordi det egentlig virkede ret fjollet det hele. Men én ting var sikker: Indøves, det skulle det.

Noget der virkelig kendetegner en soldat, er uniformen. Så sådan en skulle samtlige værnepligtige selvfølgelig også have udleveret. Det foregik i et depot, hvor man først fik sin rygsæk, og så skulle man gennem en labyrint af udrustning og militær-kluns, som efterhånden blev kastet i rygsækken.

En lektion i sig selv

Da alt var udleveret, blev man ført tilbage til sit værelse, og SÅ startede den første egentlige udfordring. Det var en lektion i sig selv at lære at få uniformen på, så den sidder korrekt. Knapper, lynlåse, snørebånd, baret, sløjfer (de såkaldte pomfritter), navneskilt – og jeg kunne blive ved. Det var netop i dette øjeblik, at man trådte ind i den militære verden, med alt hvad der dertil følger.

Uniformen blev båret på bedste vis, og mere eksercits-øvelser blev gennemgået, inden vi blev samlet i hele delingen for at møde delingsføreren. Vi fik også informationer om det at være en del af forsvaret, som man allerede fra første dag kunne mærke, ville blive noget helt andet end de faste, trygge rammer derhjemme i sofaen.

Tingene skal ligge ens

Som noget af det sidste på dagen, mødtes vi for første gang i kompagniet, hvor vi mødte kaptajnen til appel. Her blev delingerne trådt af, og i princippet havde vi fri for den dag. Dog var der en masse der skulle ordnes på værelserne, så helt fri havde vi ikke. Mere udstyr blev uddelt, og uniform samt udrustning skulle pakkes i skabene – endda så det lå ens i samtlige skabe i delingen.

Efter en lang og trættende dag, kunne vi så gå til ro, og det der med at finde ud af hvem man egentlig delte værelse med, måtte udskydes til næste dag – eller hvornår tiden måtte være til det. Sengen nåede knapt at blive redt, før man var faldet i søvn, og kunne glæde sig til at blive vækket alt for få timer efter, hvor eventyret for alvor skulle starte.

Chefen besøgte Afghanistan

Trænregimentets daværende chef, oberst Christian Mollerup Schmidt aflagde i perioden 19. – 23. januar besøg ved det af regimentet udsendte personel til Resolute Support Mission i Kabul.

Det drejede sig primært om DANELM, NSE og holdet til International Military Police (IMP). Herudover var der enkeltpersoner udsendt i forskellige stabe.

DANELM og NSE har været et "hold 1" med de udfordringer og oplevelser det har givet. Det var imidlertid det klare indtryk at holdet havde leveret en endog særdeles gedigen indsats, både mht. at få opbygget og etableret faciliteter mv., samtidig med at støtten til de øvrige udsendte danskere i Kabul ikke led nød.

DANELM og NSE står umiddelbart foran at skulle rotere hjem primo februar, hvorimod IMP netop er startet. IMP har ved årsskiftet overtaget MP-opgaven på KAIA Nord efter en fransk MP-enhed. Det danske bidrag på 10 MP har fået tilgang af fire australske MP og der var tydeligvis allerede etableret et særdeles godt samarbejde de to nationer imellem.

NSE og DANELM samlet til morgenappel – med næsten alle baretfarver repræsenteret.

Fornem hæder for frivillig indsats

Korporal Ole Ingvard Hansen (O.I.) modtog ved AKIF's generalforsamling Dansk Militært Idrætsforbunds (DMI) bronzeemblem. (AKIF = Aalborg Kaserners Idrætsforening).

DMI's bronzeemblem "erhverves" enten ved deltagelse på de militære landshold eller gennem frivillig indsats i idrætsforening samt DMI-regi.

Emblemet blev overrakt af bestyrelsesmedlem seniorsergent Jes Mose Jensen og han motiverede tildelingen med blandt andet:

O.I. har i en lang årrække i daværende Trænregimentets IF og senest i Aalborg Kaserners IF (AKIF) flittigt deltaget i DMI fodbold – såvel inde som ude, samt været holdleder for vore fodboldhold.

Som leder har O.I. sørget for, at vores idrætsforening altid har været godt repræsenteret til DMI fodboldstævner.

O.I. er desuden medlem i DMI´s fodboldudvalg. Et arbejde der udføres med stor omhu og til megen gavn for DMI's medlemmer.

Af sergent Jaxx og sergent Møller, 2 SANKMP/1 DEL

Med sanitetskompagniet på vintermanøvre

En kombination af voldelige militser, en sammenbrudt regering og stigende frygt for ebola dannede i år grundlaget for 2 SANKMP årlige "prestur", Vintermanøvren. Øvelsen blev afholdt for 3. år i træk, denne gang i Finderup og Tranum Klitplantager.

Øvelsen har til hensigt at fastholde færdighederne i feltvanthed, feltmæssig optræden, samt evnen til at udøve sanitetsfunktionen under pressede vilkår.

Køretøjerne "brød sammen"

Tidlig tirsdag morgen kl. 0600 var hele 2 SANKMP samlet til befaling og klargøring for indsættelse i Sierra Leone. Opgaven var at støtte Sierra Leones kollapsede sundhedsvæsen ved at gennemføre sanitetsspecifikke patruljer.

Tirsdag formiddag deployerede 2 SANKMP sydpå til Finderup. Det viste sig dog, at køretøjerne ikke kunne klare den lange forskydning, hvilket gjorde, at soldaterne var nødsaget til at marchere til fods de sidste kilometer til beredskabsområdet med deres rygsæk samt delingsmateriel.

Med geværet over skulderen og feltspaden i hånden oprettede KMP BSO "lige efter bogen" - i dette tilfælde det røde reglement, for herfra at kunne yde sanitetsstøtte i lokalområdet. Allerede ganske kort tid efter oprettelsen væltede opgaverne ind, og samtlige delinger blev indsat. For 1. delings vedkommende betød dette et besøg på en lokal lægeklinik for at klarlægge dennes kapacitet.

Det viste sig hurtigt, at klinikken var meget mangelfuld på alle parametre, så delingen måtte hjælpe med den nødvendige behandling, og på gammeldags vis evakuere de enkelte patienter på båre til en sanitetsinstallation oprettet af læger uden grænser.

Massakre ved et bryllup

De næste 36 timer skulle vise sig at blive travle. Alle delinger var stort set konstant aktiveret til forskellige opgaver. Eksplosion i en diamantmine med mange sårede, massakre ved et bryllup, trafikuheld, lange evakueringer med sårede på båre, patruljer med forskellige formål – det hele blandet med sporadiske ildoverfald fra små grupperinger af oprørsstyrker. Det skal nævnes, at oprørsgrupperne uheldigvis havde haft held med at kapre den militære forsyningskolonne, så soldaterne måtte klare sig med en enkelt feltration under hele øvelsen.

Kl. 0400 om morgenen, natten til torsdag, blev kompagniets BSO angrebet af et ukendt antal oprørsstyrker. Efter kun halvanden times søvn måtte hele kompagniet nu nedbryde og frigøre med rygsækken på skulderne til et på forhånd aftalt samlepunkt med henblik på at blive samlet op, og påbegynde redepolyering mod nord.

Trusselniveauet var så højt, at KMP tog på træningslejr i Tranum for at forberede deres skydning. Efter mange timers skydning nåede kompagniet et passende niveau, og forskød derfor til øvelsesterrænet ved Aalborg Kaserner for at modtage den afsluttende opgave bestående af en kortere parade og march ind til kasernen, nærmere bestemt kantinen hvor smilene atter vendte tilbage.

Hermed blev punktummet sat for den årlige vintermanøvre, som forbindes med ømme ben, fødder og skuldre, få timers søvn og tomme maver. For 1. delings vedkommende blev det til 65 kilometer i benene, tunge løft og slæb og mange kilometer med båre og dertilhørende patienter.

En krævende oplevelse, som var en "øjenåbner" for mange sanitetssoldater med tendens til at blive for magelige og afhængige af deres varme ambulance.

Højt humør under oprettelsen af nærforsvar.

3. Sanitetskompagni på øvelse i Tchad

Chefen for 3. Sanitetskompagni, major H.O. Nielsen har sendt redaktionen denne artikel forud for enhedens tur til Afrika:
FLINTLOCK 15 hedder øvelsen, der ledes og "betales" af USA og har til formål at øge samarbejdet mellem vestlige lande og Afrikanske nationer på SOF (specialstyrker) området.

Øvelsen foregår i Tchad, Cameroun, Niger, Nigeria samt Tunesien i perioden 15. februar til 9. marts.

Forberedelsen til FlintLock 15, er derfor i fuld gang ved Trænregimentets 1. Logistikbataljon. Såvel bataljonens 3. Sanitetskompagni som Sundhedsfaglig Sektion har haft medarbejdere i fuldt sving i et godt stykke tid nu. Den store opgave har været at skaffe og pakke materiellet.

Perioden op til øvelsen har været meget hektisk, idet alt materiel der skal bruges, ikke har været til stede. Med megen fokus og mange kræfter indsat, godt støttet af materielfolkene, er det sidste materiel ved at være på plads, således det kan komme af sted til tiden.

3. Sanitetskompagnis rolle.
For at uddannelsen i de tre lejre kan foregå så realistisk som muligt, med de uheld det kan medføre, har man fra øvelsesledelsen side ønsket et R2 bidrag med kirurgisk kapacitet disse tre steder. Canada, Sverige og Danmark har sagt ja til denne opgave.

3. Sanitetskompagni støtter således al uddannelse i Mao (Tchad), så hvis noget går galt er vi klar til at træde til – dette gælder selvfølgelig for såvel de vestlige som de afrikanske styrkers soldater.

3. Sanitetskompagni har sagt ja til opgaven, idet vi forventer at få megen god erfaring i forhold til at stå som beredskabsenhed.

Øvelse FLINTLOCK
Øvelsen har deltagelse af godt 1200 soldater nogenlunde ligeligt fordelt på Afrikanske styrker og Vestlige styrker. Der deltager styrker fra 17 vestlige lande og 10 Afrikanske lande.

Øvelsen er todelt. Den ene del er en CPX øvelse der styres fra N'Djamena i Tchad med mange af de afrikanske øvelsestagere siddende i respektive lande. Den anden del er træning af afrikanske specialstyrker. Det foregår ud fra tre, til lejligheden byggede lejre, to i Tchad og en i Niger.

Fra Danmark deltager ud over 3. Sanitetskompagni også personel fra Militærpolitiet, Jægerkorpset og Air Transport Wing.

Air Transport Wing stiller med et fly (C130), dels til støtte for øvelsen samt for at træne i Afrika. Militærpolitiet støtter Air Transport Wings aktiviteter.

Jægerkorpset skal uddanne en Nigeriansk deling. Uddannelsen foregår i Mao (Tchad) sammen med Storbritanien, USA, Spanien og Italien. Afrikanske styrker der skal uddannes i Mao er fra Tchad, Nigeria, Mauretanien og Tunesien.

Afdelingssygeplejer Michael Christensen i gang med at autoklavere (sterilisere) instrumenter.

Tekst og foto: Menig Marie Vestergaard og menig Simon Gerts 4. HBUKMP 2. Deling

Når soldater formes og grænser flyttes

En kølig og våd februar morgen, forlod 4 HBUKMP deres varme og trygge tilværelse på kasernen og drog på HBU'ens første feltøvelse.

At være soldat, er som en blandet landhandel. Som menneske skal du være alsidig, omstillingsparat og handlekraftig. Derudover skal man have grundlæggende færdigheder indenfor enkeltmandsfærdigheder og overlevelse. De mest basale af disse færdigheder, lærer soldaten i sin tid som menig, og de grundlæggende evner sættes for alvor på prøve på første feltøvelse.

Første udendørs overnatning

Gruppeformationer, BSO-oprettelse, vagt, patruljering og alarmberedskab var i højsædet alle tre dage. For nogen, var det første udendørs overnatning, og havde man forventet en spejderlejr, med hygge omkring bålet, så blev man skuffet. Men dette til trods, var humøret højt og stadig stigende blandt de vordende soldater, da de på den første dag oprettede BSO, nærsikringsforsvar og bivuakker.

Efter godkendt oprettelse af BSO, stod den på tørtræning af formationer og gruppereaktioner på åben mark, hvor grupperne for alvor fik afprøvet deres samarbejde, og de nyvalgte alfaer (gevær 1 red.) fik deres ilddåb.

Efter aftenforplejning, og en lærerig mørkedemonstration, kunne en flok trætte menige krybe i deres poser og få lidt velfortjent søvn - det vil sige, indtil de hver især skulle tage deres tørn på de forskellige vagtposter.

Det psykiske overskud blev sat på prøve

Dag to startede med det, der nok kan kaldes et kulturchok for de fleste. At være klædt af til skindet og vaske sig med koldt vand en kold februar morgen, midt i skoven, må siges at være en skarp kontrast til den varme bruser hjemme på kasernen. Man lærer virkelig at værdsætte de små civiliserede bekvemmeligheder som soldat.

Under kyndig vejledning fra sergenterne, blev der gennemført mere tørtræning af gruppereaktioner og delte spring i felten.

Anden nat blev soldaterne for alvor underlagt pres. De to forudgående dage begyndte for alvor at sætte sig sine fysiske spor, og det psykiske overskud blev sat på prøve, da der to gange var alarm. Her var handlekraft og overskud alfa og omega, da der skulle handles hurtigt. Om man havde fået fire timers søvn, eller ti minutter, måtte man flyve ud af den varme pose og ud i sit skyttehul, som man nu var.

Nattens strabadser og de forudgående dage, havde torsdag morgen sat sine spor, men moralen var i top, imens man hurtigt og effektiv fik nedbrudt BSO, og gjorde klar til øvelsens sidste dag. Med levende momenter gennemprøvede man det lærte stof, før turen igen gik hjem på kasernen, hvor den stod på vedligeholdelse af våben og materiel, inden der kunne holdes fri.

Alt i alt må det siges, at feltøvelse 1 var en lærerig oplevelse for alle, både i forhold til de militære færdigheder, men i særdeleshed en oplevelse, der for den enkelte bød på udfordringer i en sådan grad, at man ikke alene lærte sine grænser at kende, men også lærte at flytte dem.

IMPONEREDE SKOLEELEVER

Det hele startede med at Kontakt- og velfærdsofficeren kontaktede os om et foredrag på Hjørring Handelsskole, i forbindelse med en Tema-dag. Vi startede fra Hvorup Kaserne klokken cirka 9.00 med retning mod Hjørring, i en buslet tæt pakket med F-1 + F-2 og vores personlige våben.

Da vi ankom til skolen, mødtes vi med premierløjtnant S. Nørgaard, som var hovedansvarlig for foredraget. Vi fik at vide af studievejlederen, hvor vi skulle holde vores foredrag.

Der bar vi så vores udrustning ned. Der gik ikke lang tid, førend eleverne begyndte at komme/vrimle ind i lokalet, og til vores store forundring og lettelse, var der flest piger blandt de tilhørende (hømhøm).

Vi startede med en kort præsentation af os selv, hvorefter vi kørte en video-film om "Hæren og uddannelsen". Derefter foreviste vi vores personlige udrustning med medfølgende forklaringer.

Efter præsentationen af udrustningen gik Nørgaard i dybden med uddannelsens formål, løn med mere. I forbindelse med foredraget var der en spørgerunde med adskillige spørgsmål til den daglige tjeneste. I forbindelse med dette kom Nørgaard ind på officersuddannelsen og viste en videofilm om denne.

Til slut var der for de interesserede mulighed for at prøve de medbragte udrustningsgenstande, hvorefter vi/den danske soldat, blev betragtet som "Supermænd".

Da rummet var blevet tømt for elever, gik der ikke lang tid førend det var fyldt med en lige så stor flok interesserede og spørgelystne elever, så vi gentog foredraget.

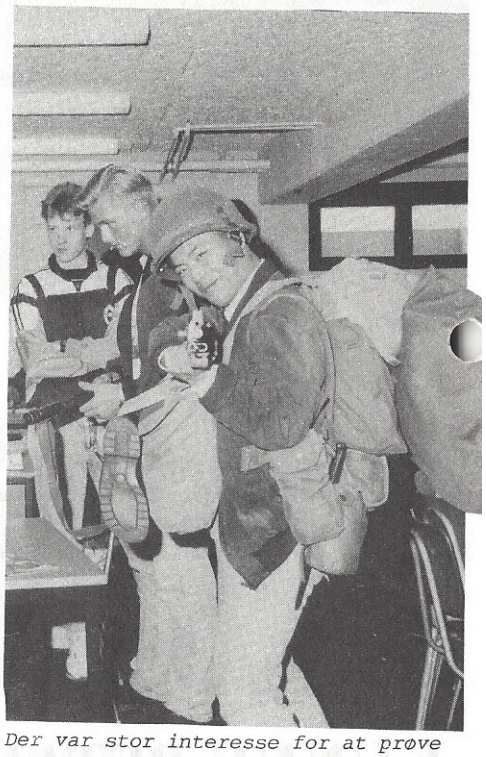

Der var stor interesse for at prøve udrustningen.

Da det hele var slut og bussen var læsset, blev vi til vores store glæde budt på et let middags-traktement.

Herefter gik turen atter tilbage til Hvorup kaserne. Vi havde en god og begivenhedsrig dag, hvor vi mødte mange positive unge mennesker.

Deres udsendte medarbejdere
Premierløjtnant S. Nørgaard.
Sergent H.L. Nielsen.
Menig S.E. Ebdrup.

Af presseofficer kaptajn Søren Egebæk og premierløjtnant Nicolai Mehlbye.

Når man skal sælge logistik og militærpoliti

Kadetterne på GRO 2 har været på besøg ved Trænregimentet for at få logistik og militærpoliti ind under huden.

Når man er kadet på Hærens Officersskole er de eksterne kurser altid et godt afbræk i tiden på Frederiksberg Slot.

Tjenestegrenskurserne ved Hærens Våbenarter er særligt interessante, idet kurserne er et vigtigt element i kadetternes overvejelser for valg af tjenestested efter uddannelsen til premierløjtnant.

Engagerede kadetter

- Kadetterne har været meget engagerede. De har med en sund kritisk holdning og nogle relevante spørgsmål, været med til at skabe en sund læring på kurset, for både kursister og undervisere, konstaterer kursusleder premierløjtnant Nicolaj Mehlbye efter kursusafslutning.

Nicolai påpeger, at kurset har ændret form fra tidligere kurser:

- På baggrund af tidligere erfaringer, var kurset denne gang - i det omfang det har været muligt - bygget op over opgaver til kadetterne, og "hands on" præsentationer fra vores instruktører. Dette har helt sikkert gjort kurset mere "interessant" for kadetterne, siger Nicolai Mehlbye og opremser hvad han har budt kadetterne på de seneste tre dage i Aalborg:

- De har gennemført overvejelser og opgaver for Combat Service Support Area (CSSA), Battalion Rearm-, Refuel and Resupply Point (BNR3P) og Militærpolitiets (MP) indsættelse i rammen af reaktionskampgruppen (RKG).

- De har set et opstillet Forward Combat Service Support Area (FCSSA) og givet befaling for og gennemført BNR3P sammen med en af vores forsyningsdelinger (FSDEL).

- Til sidst har de besøgt Utzon Centret inde i Aalborg, hvor repræsentanter fra Business Aalborg og Visit Aalborg orienterede om Aalborg som garnisonsby.

Kursus - TRR 70

Det omtalte kursus hedder TRR 70 – Tjenestegrenskursus. Kadetterne fra GRO 2 har netop besøgt Trænregimentet for at deltage på kurset.

Kurset har til formål at orientere kadetterne om logistik i hæren og militærpoliti i forsvaret, herunder den støtte der ydes til øvrige tjenestegrene.

Samtidig skal kurset være med til at give kadetterne en forståelse for delingsførerens virke i forbindelse med taktisk logistik, og bidrage til kadettens viden om de muligheder for tjeneste, som findes ved logistiktropperne og ved militærpolitiet.

Kurset strækker sig over tre dage, hvor der arbejdes med logistisk doktrin og overvejelser, og der orienteres om de enkelte tjenesteområder og premierløjtnantens rolle i de funktioner der findes ved regimentet.

Dag 1

Tirsdag middag mødte 45 kadetter ved TRR, klar til gennemførelse af tjenestegrenskursus for GRO 2.

Det første de blev præsenteret for, var en doktrinlektion hvor de fik gennemgået den logistiske koncept og hvordan vi yder støtte til hærens operationer. Alt sammen forudsætningsskabende for de efterfølgende lektioner.

Herefter tog repræsentanter fra logistikkompagniet (LOGKMP) over og gav kadetterne en introduktion til logistiske overvejelser; LOGKMP i CSSA og FSDEL i BNR3P.

Kadetterne sluttede af med en kompliceret opgave i forhold til deres forud-

sætninger, da der skulle planlægges et BNR3P, som om onsdagen skulle gennemføres med en af vores FSDEL.

Dag 2

Onsdagens program startede i terrænet hvor et af vores LOGKMP havde opstillet et FCSSA.

Her orienterede næstkommanderende omkring områdets indretning og hvilke overvejelser der skal gøres i forbindelse med opstilling af FCSSA.

Samtidig viste de respektive delingsfører deres delinger frem, og orienterede omkring deres virke som delingsfører i de tre delinger. Dette var også en god mulighed for kadetterne til at få talt med nogle rigtige soldater, da der både var opstillet en kommandostation, en forbindeplads, en ambulancegruppe, en bjærgningsgruppe og to lette transportgrupper til dagens aktivitet.

Om eftermiddagen skulle kadetternes overvejelser og planlægning af BNR3P fra dagen før så testes. Dette blev gjort i samarbejde med FSDEL, som på dagen var til rådighed for kadetterne. Det blev til et par gode befalinger og nogle spændende gennemførelser, som både kadetterne og FSDEL fik noget ud af.

Samtidig blev der gennemført overvejelser for MP indsættelse i rammen af RKG, alt sammen bundet op på opgaver, som kadetterne før har set inde på officersskolen.

Derudover blev kadetterne orienteret om tjenesten som premierløjtnant i et Nationalt Støtte Element (NSE) og i en reparationsdeling (REPDEL).

Dagen blev afsluttet med socialt samvær og en introduktion til Trænregimentets Løjtnantsforening.

Dag 3

Torsdag morgen mødte de næsten veludhvilede kadetter til den sidste del af kurset, et besøg på Utzon Centret. Kadetter blev taget godt imod med rundstykker og en fin orientering fra repræsentanter fra borgmesterforvaltningen omkring Aalborg og hvad der ellers kan tilbydes her i det nordjyske, ud over et godt tjenestested.

En tilfreds kursusleder

Kursusleder premierløjtnant Nicolaj Mehlbye var meget tilfreds med kursets afvikling.

- Alt i alt var det et velgennemført kursus, som vi håber kadetterne har kunnet tage noget med fra, som de kan anvende både i deres resterende tid på officersskolen, men også når de kommer ud som delingsfører, hvad end det er ved logistiktropperne eller andre steder, udtaler Mehlbye, og deler ros ud til folkene omkring kurset.

- Jeg vil specielt fremhæve de engagerede instruktører, som virkelig har formået at sælge TRR, logistiktropperne og militærpolitiet på en dygtig og alternativ måde i forhold til hvad vi før har set på kurset. De har virkelig gjort undervisningen interessant, hvilket har været med til at sikre et godt udbytte for kadetterne.

For vores vedkommende har vi fået nogle konstruktive tilbagemeldinger på kurset og selv om vi ikke ved hvordan fremtiden for kurset bliver endnu, så kan vi helt sikkert tage nogle læringspunkter med fra kurset, som vi kan anvende fremadrettet i vores kursusvirksomhed, slutter kursuslederen tilfreds.

Løjtnant Sophie Daather benyttede sin værneret ved Jydske Dragonregiment. Her blev hun så glad for soldaterlivet, at hun valgte at stile mod en karriere som officer.
- Jeg var i praktik som sergent ved Gardehusarregimentet i Slagelse og i næste uge stiller jeg her ved Trænregimentet for at starte i praktik ved 4 HBUKMP/4 DEL. Jeg er helt vild med logistiktropperne og vil meget gerne have en karriere her, siger Sophie.

Løjtnant Christian Straarup startede på Sergentskolen i Sønderborg kort tid efter, han var blevet student.
- Jeg var i praktik som sergent her ved Trænregimentet. Da jeg skulle i praktik igen, ville jeg prøve noget andet, og valgte derfor Jydske Dragonregiment i Holstebro. Det var jeg meget begejstret for, så når jeg er færdig på HO vil det være mit første valg. Kan det ikke lade sig gøre vil jeg prøve Ingeniørregimentet i Skive. Trænregimentet vil være mit tredje valg, da jeg faktisk syntes, at logistik er vældig interessant, siger Christian.

Af presseofficer kaptajn Søren Egebæk.

Chefen for Trænregimentet takkede af

Fredag den 27. februar var sidste arbejdsdag for garnisonskommandant i Aalborg og chef ved Trænregimentet, oberst Christian M. Schmidt, der netop er fyldt 60 år og går på pension.

Det er faktisk anden gang regimentet siger farvel til oberst Schmidt som chef – første gang var i 2009 efter fire år i stolen. Denne gang er det dog et endeligt farvel, idet obersten går på pension. Obersten slutter en halvanden år lang periode som regimentschef.

Farvel til soldaterne

Oberstens farvel til soldaterne blev markeret ved en stor parade på stadion på Nørre Uttrup Kaserne. Regimentets mange enheder fyldte plænen, suppleret af Prinsens Musikkorps, Soldaterforeningernes faneborg samt Aalborg Kanonlaug. Indbudte gæster fra byen og militære myndigheder samt oberstens familie fyldte det store VIP-telt.

- Det er nu halvandet år siden, at jeg for 4. gang er tilgået regimentet. Nu er det sidste gang jeg forlader det, indledte obersten sin tale ved paraden.

- Jeg har i min karriere oplevet udviklingen fra Den Kolde Krig til en hverdag med indsættelser over alt i verden. Trænregimentet bidrager til alle missionerne og til alle reaktionsstyrkerne, og forsvaret har erkendt behovet for og anerkendt værdien af logistik og militærpoliti. Vi har pt. 80 mand kontinuerligt udsendt og Militærpolitiet er ude i seks forskellige missioner, sammenfattede obersten.

- Det har været en stor fornøjelse at være Jeres chef og jeg vil savne Jer. Tak for alt, og mine bedste ønsker til hver og en af Jer, sluttede obersten sin tale til paraden.

"Du har kommandoen" – "Jeg har kommandoen"!

Inden obersten kunne træde tilbage, blev han "skudt ud" ved Aalborg Kanonlaug. Derefter kaldte obersten regimentets stabschef oberstløjtnant Allan Peter Sundahl frem for overdragelse af kommandoen over Trænregimentet.

- Jeg overdrager dig hermed kommandoen over Trænregimentet. Du har kommandoen!

- Jeg har kommandoen, kvitterede stabschefen, hvorefter obersten, til tonerne fra Dame Vera Lynn klassikeren "We'll Meet Again" kunne sætte sig i VIP-teltet hos sin familie.

Receptioner for soldaterne og for indbudte gæster

Efter paraden var trådt tilbage og enhederne marcheret ud, afholdte obersten reception for soldaterne i gymnastiksalen, og for de indbudte gæster i kantinen.

- Det er på grund af Jer soldater, jeg har været her i 40 år. Jeg bliver i godt hu-

mør når jeg har været rundt på besøg hos Jer. Det er det, det hele handler om. Held og lykke alle sammen og tak, lød obersts afsluttende ord i gymnastiksalen, i en kort tale dedikeret til soldaterne ved regimentet.

I den fyldte kantine ventede de indbudte gæster, og den første der gav obersten et par ord med på vejen var Chefen for Hærstaben, generalmajor Hans-Christian Mathiesen.

- Tillykke med fødselsdagen Christian – du har nu nået sidste salgsdato, udtrykte generalen, hvorefter han gennemgik obersts karriereforløb konstaterende, at obersten slutter på toppen som chef for Forsvarets største niveau III myndighed.

Generalen overrakte obersten Forsvarschefens afskedsbrev samt en gave på vegne af hele Hæren.

- Christian, du har afleveret dit regiment, og du er nu på vej ind i efterlivet. Jeg ønsker dig og din familie mange gode år fremover.

En erfaren officer
og en erfaren logistiker

Den nu fungerende regimentschef oberstløjtnant Sundahl summerede op på obersts virke i Forsvaret og ved regimentet.

- Du er en særdeles erfaren officer, ikke fordi du nåede at fejre dit 40 års jubilæum, men fordi du har haft en særdeles

Oberstløjtnant Allan Sundahl overtog kommandoen er nu fungerende regimentschef indtil en ny bliver udpeget.

alsidig tjeneste. Du har gjort tjeneste på alle niveauer i Forsvaret fra gruppen og delingen, over kompagni og bataljon til regiment, landsdelskommando, Forsvarskommandoen, Forsvarsministeriet og den Danske Ambassade i Washington. Altså fra skyttehullet til de bonede gulve.

Oberstløjtnant Sundahl pointerede også obersts store logistiske erfaring opnået gennem tjeneste ved alle de hedengangne Logistikregimentet, Jyske Trænregiment, Sjællandske Trænregiment og Det Danske Internationale Logistik Center.

- Denne erfaring har været særdeles værdifuld i din rolle som regimentschef og tjenestegrensinspektør for logistik og militærpoliti.

Oberstløjtnant Sundahl overrakte gaver til obersten fra regimentets personel, regimentets chefgruppe, regimentets anerkendelse og afskedsgave samt det blå pensionist ID-kort. Endvidere var der en buket blomster til obersts kæreste, Anette.

- Kære Christian, på personellets og alle dine chefers vegne vil jeg takke dig meget for den tid du har været chef for os og ønske dig og Anette mest muligt held og lykke i tiden der kommer.

En af Trænregimentets bataljoner ligger i Vordingborg, og garnisonskommandanten på Vordingborg Kaserne oberstløjtnant Per Lorenz Hinrichsen benyttede også lejligheden til at takke oberst Christian M. Schmidt og ønske velfortjent otium efter god tjeneste ved Hærens største regiment.

Tak til alle

Oberst Schmidt takkede for 40 fantastiske år. Han konstaterede, at jobbet som regimentschef har været helt særligt.

- Tak til alle enhederne ved regimentet. Tak til alle i Aalborg By for godt samarbejde – Aalborg er Danmarks største garnisonsby og bedste garnisonsby. Tak til staben, garnisonsstøtteelementet og mine personlige hjælpere. Obersten udtrykte en særlig tak til sin sekretær Trine, som fik overrakt blomster.

- Tak for gaverne – god vind til dig Allan, og til Jer alle sammen: Pas godt på Trænregimentet!

Inden afslutningen var der endvidere taler til obersten fra De Danske Forsvarsbrødre, Trænregimentets Soldaterforening og Marineforeningen.

Etableringen af Militærpolitiet markeret i Aalborg

- Det er en god dag at være MP'er, konstaterede oberstløjtnant Jess Møller Nielsen i sin tale under receptionen ved markeringen af Militærpolitiets oprettelse, og tilføjede, at det er alle dage faktisk.

- Det nye værnsfælles Militærpoliti står på et solidt fundament af historie, traditioner og håndværk, som vi fra i dag kan bygge videre på.

Samlingen betyder, at vi kan tilbyde et så varieret indhold i tjenesten, at der nok kun er et par andre operative kapaciteter i Forsvaret, der kan være med. Inden længe vil vi blandt os have MP'ere, der har sejlet med Søværnet i Adénbugten, været i Kuwait med Flyvevåbnet og i Irak med Hæren eller gjort tjeneste i Afrika og Baltikum.

Der er god grund til at misunde de elever, vi for et par måneder siden fik ind på den første værnsfælles MP-uddannelse – hvis de vil, så har de 30-40 spændende år foran sig.

Militærpolitichefen takkede endvidere de tre værnsstabe, Personalestyrelsen og Trænregimentet for den store støtte, han har fået i sit arbejde med etableringen af Militærpolitiet.

Parade på Gendarmtorvet

Forud for receptionen, hvor også chefen for det svenske militærpoliti talte og takkede for godt samarbejde, var etableringen blevet markeret ved en parade på Gendarmtorvet Aalborg Kaserner, hvor chefen for Hærstaben generalmajor Hans-Christian Mathiesen overdrog kommandoen over Militærpolitiet til chefen for Trænregimentet oberst Christian Mollerup Schmidt.

Hærstabschefen, hvis lillebroder gør tjeneste ved Militærpolitiet, udtrykte sin store respekt for militærpolitiet, som i Forsvaret populært sagt er ordenspoliti, kriminalpoliti og færdselspoliti nationalt og internationalt.

- Militærpolitiet har med stor succes deltaget i mange missioner siden første mission i 1947, og militærpolitiet har efter min mening altid været en enhed, som resten af Forsvaret med rette har kunnet se op til. I skal forblive gode forbilleder for alle os andre. I skal være det kompas, som vi andre ser på, når vi har brug

for at få vist vejen. I skal fortsætte med at optræde professionelt, være gode enkeltkæmpere og have en god personlig fremtræden.

- I skal have ambitioner om høj faglighed og fortsat sætte en ære i, at være en del af Militærpolitiet og dermed leve op til mottoet: "SINE IRA ET STUDIO" – Uden had og forkærlighed. I har sammen en historie, som I bør værne om og bør være stolte af. Et kapitel er veloverstået, et nyt og spændende begynder.

Generalen afsluttede talen med at erklære Militærpolitiet for etableret som én samlet enhed under Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpoliticenter og overdrog kommandoen over Militærpolitiet til chefen for Trænregimentet, oberst Christian Mollerup Schmidt.

Forsvarets Militærpoliticenter

Regimentschefen konstaterede, at det i dag gav god mening at bruge hele regimentsnavnet, idet vi fra i dag er Forsvarets Militærpoliticenter.

- Der har i mange år været tale om at sammenlægge de forskellige dele af Forsvarets Militærpoliti, så det har været et langt tilløb. Men det har ikke kun været snak. De forskellige dele af Militærpolitiet har i adskillelige år støttet hinanden – og særlig har Søværnet og Flyvevåbnet stillet personel, når Hæren har været indsat i lange missioner i bl.a. Kosovo, Irak og Afghanistan. Så det at arbejde sammen er bestemt ikke noget nyt.

- Det bliver nu Militærpolitiets fornemste opgave, at uddanne og opstille en kapacitet, der kan anvendes fleksibelt og opgaveorienteret til gavn for alle værn, inklusive specialoperationsstyrkerne.

Obersten roste medarbejdernes store dedikation og professionalisme, der har bidraget til en stort set problemfri udvikling og etablering af Militærpolitikapaciteten. Også værnsstabene og Personalestyrelsen fik ros og tak fra regimentschefen.

- Jeg glæder mig til at vi fra nu af kan levere al den militærpolitistøtte der efterspørges i Forsvaret. Vi har allerede i nogen tid blandet MP'erne fra værnene i de opgaver der for tiden løses i Afghanistan og Kuwait.

Obersten overrakte derefter Militærpolitiets nye kvartermærke til militærpolitichefen.

Trænregimentets enheder, Soldaterforeninger, Søværnets Tamburkorps, de mange inviterede gæster og et static display med Militærpolitiets materiel dannede rammen om paraden, som markerede, at Forvarets nye militærpolitikapacitet nu er aktivt med sin hovedstyrke på Aalborg Kaserner og med militærpolitistationer i København, Korsør, Aarhus og Frederikshavn.

Regimentschefen oberst Christian Mollerup Schmidt overrækker Militærpolitiets nye kvartermærke til Militærpolitichefen, oberstløjtnant Jess M. Nielsen.

Orienteringsdag ved 1. Logistikbataljon

Alle sejl var sat til da 1. Logistikbataljon havde indbudt HBU-soldaternes pårørende til at komme og få et lille indblik i soldaternes hverdag, deres materiel, uddannelse og indkvartering m.v.

Menig Savannah Janke fra 2. Deling i 5. HBUKMP har sendt denne beretning om dagen:

Den 7. marts inviterede 1. Logistikbataljon til en oplevelsesværdig dag for pårørende til HBU-soldaterne på Hvorup Kaserne. Her blev familie og venner præsenteret for de værnepligtiges hverdag, og fik en på opleveren da de bl.a. fik prøvet kræfter med de fysiske krav og smagt feltrationer, som nok ikke lige var en gourmetoplevelse for alle.

Grundig forberedelse

Der var sammenlagt mødt ca. 1.300 pårørende op på den ellers så blæsende lørdag. Med et godt smil på læben tilbragte soldater samt deres pårørende en fridag i soldaternes tegn. Her fik de mulighed for at afprøve deres familie samt venners evner indenfor Forsvaret, og forhåbentlig give dem en på opleveren.

Dagen inden stod i forberedelsernes tegn, så det bedste indtryk af kasernen kunne gives til de mange pårørende. Heriblandt blev der lagt meget energi i at opstille spændende boder, forhindringsbaner, paradeklargørelse samt en masse rengøring. 2. deling fik bl.a. den tvivlsomme fornøjelse af at hoppe i kedeldragten og rengøre alle kasernes toiletter.

Dagen faldt hurtigt i de pårørendes smag, idet de fik lov til at opleve rutiner i soldaternes hverdag, heri en morgensamt fratrædelsesappel og et stueeftersyn. Appellerne blev gennemført på fornemmeste vis, hvor de pårørende oplevede hvordan soldaterne pænt stod indtrådt i geled og fulgte ordrer fra deres overordnede.

Squash og stueeftersyn

På denne måde fik de pårørende et indtryk af den respekt, man som menig har

Sergent Jacob Kjær med mor, Ingelise, far Stig og storebror Mathias.

over for sine overordnede, samt sergenter og premierløjtnanter for deres kaptajn. Ydermere kom kaptajnens store kærlighed til squash til kende, da soldaterne fik kommando til at udøve idræt inden deres weekendaftrædelse.

Ud over denne oplevelse fik de pårørende sig også et godt grin over de fremførte stueeftersyn. Meningen med stueeftersynet var at give de pårørende et indtryk af det ordensmæssige og renlige miljø, en soldat skal leve op til for at minimere risikoen for sygdom på stuerne.

Det bragte et par smil og grin frem hos de pårørende, da sergenterne lavede sjov med de menige. Her udtaler menig Nicole Pihlgaard, 2. deling, sig om en pinlig episode til hendes stueeftersyn:

"Vores Sergent Strøyer syntes lige han skulle være sjov på pigestuen, og spurgte, om vi havde husket at barbere os, mens han med et smørret smil strøg sig selv på hagen. Vi valgte da bare at give igen ved at svare › Javel Hr. Sergent ‹, hvilket fik de pårørende til at grine, så vores kære sergent fik helt røde kinder."

Herudover foregik der også en masse "ballade" på de andre stuer, hvor rygterne siger, at Sergent Sommerset, 2. deling, fik sin stue til at tage en armstrækker for hver rustplet han fandt, og mere til.

Lidt for enhver smag

Dagen havde dog mere at byde på end nogle gode grin til soldaternes stueeftersyn. Dagen startede nemlig med en flot parade, hvor soldaterne i deres delinger gennemførte en march hen til paradepladsen. Her stod de flot i geled imens bataljonschefen, oberstløjtnant Jørgen Clasen, holdt sin velkomsttale. Talen gav de pårørende en forståelse for, hvad det betød at være soldat, og hvad der ellers rørte sig på kasernen.

Bagefter fik soldaterne frit slag med deres pårørende, hvor de fik mulighed for at vise dem rundt på kasernen, og prøve kræfter med de forskellige aktiviteter der forgik i de opstillede stande. Der var bl.a. mulighed for at spise feltrationer, se uniformer og til de modige var der mulighed for at skyde.

Af indendørsaktiviteter fik de pårørende muligheder for at afprøve deres fysik, i forhold til forsvarets fysiske krav. Dermed kunne de pårørende gå udmattede hjem efter en vellykket dag i soldaternes tegn.

Menig Jonas Jørgensen sammen med kæresten, Maria Nørgaard, der syntes det er lidt træls at undvære Jonas i dagligdagen. – Jeg savner ham, og nu er han oven i købet blevet så glad for at være soldat, at han vil søge om at få en kontrakt. Men er det det, han vil, må jeg naturligvis bakke op omkring hans beslutning.

Menig Tobias Ringgaard fik besøg af kæresten, Mathilde, samt resten af familien fra Skanderborg: Mor og far, Anette og Kenneth, samt brødrene Victor og Gustav.

PERSONELNYT

Udnævnelse til kaptajn:
Pr. 1. februar 2015:
KN Søren Abel Kofoed
KN Nikolaj Kryger Kyllesbech
Pr. 1. marts 2015:
KN Jesper Børthy Schaadt
KN Claes Kærgaard
KN Henrik Østergaard

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 1. november 2014:
SSG Rasmus Parling
Pr. 1. januar 2015:
SSG Flemming Noer
SSG Martin Marcher
OS Claus Holm Lund
OS Hans Hartmann Frederiksen

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 23. marts 2015:
OS Lasse Bo Dalsgaard
OS Henrik Rytter Kanstrup
OS Per Holmgaard
OS Peter Nørgaard
OS Mads Guldbæk Liljendal
OS Nicoline Olsen Sjøberg
OS Kenneth Scholdan Christensen
OS Caspar Johan Ravn
OS Kenneth Bojer
OS Morten Lyngø Winther

Udnævnelse til sergent:
Pr. 1. februar 2015:
SG Jon Skak Mølgaard

Udnævnelse til korporal:
Pr. 21. december 2014:
KP Heine Sørensen

25 års jubilæum:
Pr. 28. december 2014:
MJ Lars Buhl Christiansen
Pr. 30. december 2014:
SSG Thomas Schultz-Hansen
Pr. 1. februar 2015:
OKS-1 Paul Otto Slott-Petersen
Pr. 2. februar 2015:
SSG Jørgen Jensen
Pr. 19. februar 2015:
KP Jane Kolding
Pr. 23. februar 2015:
SSG Jørn-Ole Michael Lund

Tjenestemandsansættelse:
Pr. 1. december 2014:
SG Henrik Rytter Kanstrup
Pr. 1. januar 2015:
OKS-1 Peter Pedersen
Pr. 12. januar 2015:
SSG Michael Lundgaard Holm
Pr. 11. marts 2015:
OS Peter Robert Hemmingsen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet:
Pr. 31. december 2014:
OS Niels Madsen Krag
Pr. 31. januar 2015:
OKS-1 Jan Lillemark Jørgensen
SSG Jørgen Skjold Jensen
OKS-1 Henrik Swoboda
KN Søren Henningsen
Pr. 28. februar 2015:
OB Christian Mollerup Schmidt
OKS-1 Henning Frantzen
OKS-1 John Kjeldgaard Knudsen
Pr. 31. marts 2015:
MATASS Vivian Mathilde Jørgensen

40 års jubilæum:
Pr. 17. februar 2015
MJ Per Schou Rasmussen
KP Palle Strandgaard

Seniorsergent Kenneth Møller Westerholm er, efter nogen tids sygdom, afgået ved døden i en alder af blot 56 år. Kenneth var ansat i Ledelsessekretariatet i Staben ved Trænregimentet.
Kenneth var kendt som en meget dedikeret medarbejder, der satte sin arbejdsplads meget højt. Han var kendt som den hjælpsomme og humørfyldte person, der med sit blide væsen og store smil gjorde ham særdeles vellidt blandt såvel kollegerne som ledelsen på Aalborg Kaserner.
Ud over sit daglige arbejde i ledelsessekretariatet var Kenneth i flere år medlem af messebestyrelsen på Nørre Uttrup Kaserne. Også her var Kenneth en uvurderlig stor kapacitet. Både tidligt og sent serviceredе han kolleger og gæster og nød stor anerkendelse herfor.
Kenneths alt for tidlige død efterlader et stort tomrum på Aalborg Kaserner.
Æret være Kenneth Møller Westerholms minde.

Af overkonstabel Søren Højager. Foto: 6 NSE.

Modeshow i verdensklasse

Lørdag, den 7. marts, blev det "lille" åbent hus gennemført med godt 100 pårørende og øvrige gæster på Vordingborg Kaserne.

Det "lille" åbent hus bliver hovedsageligt afholdt, for at de værnepligtige ved 6. Nationale Støtteelement (6 NSE), kan vise deres pårørende hvad de går og pusler med i hverdagen.

Samtidig er de kommende værnepligtige og deres pårørende (hold august 2015) indbudt til dagen, for bl.a. at kunne deltage i de planlagte orienteringer om Hærens Basisuddannelse (HBU), Hærens Reaktionsstyrke Uddannelse (HRU) med mere. Men det var desværre meget få som havde taget imod dette glimrende tilbud.

Et spændende program

4. Nationale Støttebataljon (4 NSBTN) og de værnepligtige havde igen strikket et spændende program sammen. Det hele foregik i området omkring eksercerhuset, generalens gård og garagepladsen.

HBU-kompagniet demonstrerede og fortalte bl.a. om den fysiske træning i forsvaret og førstehjælpsuddannelsen. Desuden var flere slags våben udstillet.

Her kunne dagens gæster se og ikke mindst røre ved bl.a. et gevær model 95, et let maskingevær og en pistol, for bare at nævne et par stykker. Men endnu engang var det modeshowet, hvor de værnepligtige til stor morskab viser Hærens uniformssystem, der gjorde at gæsterne fik én på opleveren.

Det næste åbent hus arrangement er planlagt til lørdag den 26. september.

Her vil der blive annonceret i medierne, i håb om, at mange af byens og omegnens beboere vil besøge den sydsjællandske kaserne.

De pårørende til årets første hold HBU'er var inviteret til morgenspisning i kantinen klokken halv syv. Efterfølgende havde de mulighed for at overvære morgenappellen.

"Jeg kan ligeså godt begynde træningen med det samme"! De nye fysiske basiskrav blev demonstreret ved åbent hus arrangementet.

Hold 2 er kommet godt igang i Afghanistan

NSE/RSM hold 2 har afløst hold 1, og er i fuld gang med at løse opgaverne i Afghanistan. Forud for deres udsendelse modtog redaktionen denne artikel fra Chefen for NSE, major Bjarne Thomsen:

NSE/RSM hold 2 blev samlet i november 2014 - primært med personel fra 3 NSE/4 NSBTN - på Vordingborg kaserne.

NSE blev oprettet i helt tomme lokaler i bygning SELK, hvor kontorerne blev oprettet, så NSE kunne komme i gang med at arbejde.

NSE opgave var at færdiggøre uddannelsesmangler samt at forberede sig på

at overtage NSE/RSM 1 opgave på Kabul International Airport (KAIA).

NSE opgave er at servicere alt dansk personel i Afghanistan, som en del af DANELM. DANELM består af en stab med en CH(OL), to stabsofficerer, en MPBM, en feltpræst og et NSE(-).

Personelmæssige udfordringer

Vi har haft et hektisk forløb, da flere funktioner ikke var færdiguddannede ved formeringsdatoen, hvilket medførte, at enkelte funktioner både skulle modtage funktionsuddannelse samtidig med, at de løste en driftsfunktion hjemme i enheden. På andre områder har NSE også haft udfordringer personelmæssigt:

I midten af november blev der nemlig gennemført CH-skifte i NSE RSM, da KN Anders Kjærsgård blev nødt til at afgå som CH/NSE/RSM 2 på grund af lykkelige familiære omstændigheder. I stedet kom KN Bjarne Thomsen, fra sin funktion som personeladministrator ved 4 NSBTN.

KDOBM blev også udskiftet, da 4 NSBTN skulle opstille Irak hold 1 med et NSE som organisationsmæssigt ligner NSE/RSM 2. Personellet i NSE var derfor udfordret med at skulle have en ny CH og KDOBM med nye holdninger og rutiner der skulle indarbejdes. Dette lykkedes dog uden at det har påvirket NSE'et uddannelse, samarbejde og klargøring til udsendelse. Personellet har udvist stor fleksibilitet, omstillingsparathed og professionalisme, hvilket kendetegner NSE/RSM 2.

Store krav til personellet

NSE/RSM 2 ligner ikke de NSE vi normalt kender med transportsektion, depot, indkøber, MRP, osv.

NSE/RSM 2 består af en CH, NK/TMO, KDOBM, KTHJ, RSKMD, FVBM, TMBM, SYPL og et CISELM på 4 mand. NSE er derfor kun en mand dyb på de fleste funktioner, hvilket gør, at alle skal kunne hjælpe hinanden i spidsbelastninger.

Dette stiller store krav til den enkelte mand i NSE, da han skal vide noget om alle de andre funktioner i NSE for at kunne støtte, når behovet opstår.

Der har altid været mange specialister i NSE, hvilket gør det til en udfordring at kunne arbejde på tværs af sektioner og arbejdsopgaver. Det har derfor været prioriteret, at man ikke blot skulle lære om de andre funktioner, men også lære personer bag at kende.

NSE har bl.a. gennemført en øvelse, hvor alle skulle fortælle, hvad de laver civilt og hvilke kompetencer den enkelte har udover de militære. Dette blev gennemført for at nedbryde nogle af de barrierer, som kan opstå mellem sektioner og arbejdsområder.

MRX- den afsluttende øvelse.

Efter en god og tiltrængt juleferie, var NSE klar til at tage fat på det nye år, hvor tiden gik med klargøring til MRX i Oksbøl.

NSE ankom til Oksbøl, hvor NSE skulle igennem fem dages forberedelse, uddannelse og kontrol. Herunder løsning af opgaver; som in/out processing, særlig hændelse, posttjeneste, PAX handling, VIP-besøg, kørsel med MFPT, "særlig hændelse" samt diverse administrative NSE opgaver.

Da formålet med MRX øvelsen var at forberede, uddanne og kontrollere NSE blev der indspillet mange forskellige opgaver med udgangspunkt i de opgaver, udfordringer og problemstillinger som

ISAF 17 og NSE/RSM 1 har løst under deres udsendelse.

Der blev udvekslet mange gode råd og erfaringer som NSE/RSM 2 vil kunne drage nytte af under udsendelsen til Afghanistan, hvilket bidrog til at alle opgaver blev løst med et tilfredsstillede resultat. Dette skyldtes i høj grad den erfaring og professionalisme som både personellet i NSE'et, 1 BDE og de kontrollanter der deltog besidder.

Øvelsen blev afsluttet med en udsendelsesparade og reception, hvor CH/HST ønskede hele RSM-2 holdet en god tur til Afghanistan.

Opgaven i Afghanistan

Der skal tænkes bredt i NSE opgaveløsning, når NSE'et først står i Afghanistan og skal løse alverdens forskellige opgaver - fra udlevering af snørebånd til hjemtagelse af køretøjer.

NSE er udfordret ved, at det danske personel i Afghanistan ikke er placeret samme sted, men spredt udover forskellige lejre i og omkring Kabul. NSE skal støtte personel ved HQ/RSM, AIAT (Army Institutional Advisory Team), MFPT (Movement Force Protection Team), HELDET (Helikopterdetachementet, selvom de primært bliver støttet af Helicopter Wing) og andre danskere i Afghanistan F.eks. IMP (Interantional Military Police).

Dette giver NSE en udfordring i levering af de tjenesteydelser, som vi normalt leverer til den enkelte. På grund af truslen mod ground moves i Kabul kører man ikke bare lige fra den enkelte lejr til den anden, uden at det har et væsentligt formål. NSE skal derfor tænke kreativt, når der skal leveres forskellige ydelser til vores kunder.

Dette gør, at vores hovedopgave med at levere SERVICE ikke bare lige er en ting man gør. Dette skal ofte gå igennem enten MFPT eller udenlandske enheder.

Service, samarbejde og professionalisme

NSE RSM/2 hovedmantra er SERVICE, samarbejde og professionalisme. Disse tre termer er ikke blot floskler, men tre ord som definerer NSE opgaveløsning.

NSE SKAL levere service for at kunne løse opgaven i Afghanistan og kan kun gøre dette gennem samarbejde med både interne og eksterne enheder, hvilket kræver stor grad af professionalisme hos den enkelte mand i NSE.

Dette er NSE/RSM 2 klar til og vi vil igennem de næste mange måneder bære den logistiske fakkel videre og hermed leve op til Trænregimentets motto: "Sustaining Victory".

Af presseofficer kaptajn Søren Egebæk.

Hold 1 er hjemme igen

Aalborg by og Trænregimentet var vært for markeringen af Resolute Support Mission (RSM), hold 1 hjemkomst og afvikling. Efter at have overstået den praktiske del af hjemkomsten med aflevering af grej, lægeundersøgelser med videre, blev det lille missionsbidrag behørigt fejret.

Godt 50 soldater deltog i programmet, som indledtes med Aalborg bys velkomst og tak til soldaterne. I byrådssalen tog Aalborgs 1. viceborgmester Daniel Nyboe Andersen imod soldaterne og holdt en kort tale inden den efterfølgende reception.

- Takket være Jeres indsats er et forandret og forbedret Afghanistan ved at tage form. Danmarks indsats er afgørende hvis Afghanistan skal gå en lysere fremtid i møde. I lyset af de seneste begivenheder i København skal vi stå sammen og vi skal blive ved med at kæmpe for det, vi tror på – tak for Jeres indsats, var nogle af ordene fra Daniel Nyboe Andersen.

Soldater fra Resolute Support Hold 1 blev genforenet med deres familier efter et halvt år i Afghanistan.

Tak fra chefen for Hærstaben

På Aalborg Kaserner formerede RSM, hold 1 parade støttet af Prinsens Musikkorps, Trænregimentets Fanekommando og flere soldaterforeningsfaner.

Chefen for Hærstaben, generalmajor Hans-Christian Mathiesen inspicerede paraden og talte til soldaterne.

- Jeg er stolt af Jeres evner og parathed – det viste I allerede kort efter Jeres ankomst til Kabul, da I den 5. august reddede mange liv i forbindelse med insiderangrebet i Qargha lejren i Kabul.

- Vær stolte af Jeres præstation. I har styrket afghanernes sikkerhed og I har styrket afghanernes evne til at løse opgaverne selv.

Generalen benyttede lejligheden til at summere op på Hærens øvrige opgaver, herunder løsningen af træningsopgaver i Irak samt aktiviteter inden for NATO Assurance Measures mod NATOs østlige grænse.

- Der er rigeligt at se til i Hæren, så i skal ikke forvente at skulle slappe for meget af oven på denne udsendelse – I skal

tilbage til arbejdet, sagde generalen med smil på læben og pointerede vigtigheden i at have en god balance mellem privatliv og arbejde.

Med henvisning til de seneste begivenheder i København løftede generalen pegefingeren.

- I har været vant til stor grad af sikkerhedsbevidsthed under Jeres udsendelse. I skal tage denne med hjem, men skal ikke være bange for at tage til og fra arbejdet i uniform. I skal være stolte af Jeres uniform.

Generalens ord afsluttede paraden og chefen for Det Danske Element oberstløjtnant Schirrmacher kunne lade paraden træde af til sodavand og kaffe med underholdning af Prinsens Musikkorps, der i dagens anledning havde medbragt solisten Mette Poulsen.

Sangerinde Mette Poulsen optrådte i dagens anledning sammen med Prinsens Musikkorps. Medlem af Folketingen, Bjarne Laustsen, talte til soldaterne.

Tak fra Forsvarsudvalget

Den Kommitterede for Hjemmeværnet, medlem af Folketinget og medlem af Forsvarsudvalget Bjarne Laustsen talte, i forbindelse med Prinsens Musikkorps underholdning, til soldaterne.

- Vi skylder Jer en stor tak. Tak til familierne, der så storsindet har lånt et familiemedlem ud til missionen i Afghanistan, og tak til Jer, som var derude for at løse en stor og vanskelig opgave på højest mulige niveau.

- Vi har politisk aftalt at trække vore soldater hjem, men samtidigt også fortsætte med at uddanne og træne den afghanske hær. I har flot og dygtigt bidraget til at styrke fremtidens Afghanistan, således at staten kan blive levedygtig og i stand til selv at skabe fred og sikkerhed.

Bjarne Laustsen pointerede, at der ikke er nogen indlysende forbindelse mellem vores indsats i Afghanistan og de chokerende begivenheder i København i forrige weekend, men udtrykte at begivenhederne netop er eksempel på en fare og en trussel mod de demokratiske samfund.

- Vi står betingelsesløst fast på at afvise dem, som prøver på at erklære uskyldige mennesker og fredelige samfund krig.

- Det er mennesker som Jer, der er levende, aktive garanter for, at vi står fast på, at frihed, menneskerettigheder og medindflydelse er kvaliteter, der er værd at kæmpe for – vi er Jer en stor tak skyldig, afsluttede Bjarne Laustsen.

Kontingentarrangementet afsluttedes med et kort pårørendearrangement ved Trænregimentets Garnisonsstøtteelement.

Aalborg by bød soldaterne velkommen hjem i byrådssalen, hvor viceborgmester Daniel Nyboe Andersen holdt tale.

Af presseofficer kaptaj Søren Egebæk.

Styrke gennem sammenhold

To år efter de første forberedelser gik i gang, står chefen for ISAF, hold 17, oberstløjtnant Michael Thøgersen igen over for sine soldater. Syvmåneders arrangementet i Aalborg for hold 17 bliver det sidste goddag og farvel i rammen af ISAF.

Når man har været igennem en lang forberedelse til mission og gennemført missionen, får man nogle påvirkninger på krop og sjæl som skal bearbejdes.

Det sociale arrangement, syv måneder efter hjemkomst fra missionen, er sidste led i de fælles aktiviteter, der skal medvirke til at missionsholdet får bearbejdet, afrundet og afsluttet på bedste vis.

Tyngde i det sociale

ISAF 17 syvmåneders arrangement havde lagt tyngde i det sociale aspekt. Høvdingebold-turnering, god mad, koncert med Die Herren og en tur i "Gaden" var rammerne om holdets genforening.

- Vi har glædet os til dette arrangement og ikke mindst til gensynet med hinanden og med Die Herren, som gav os en stor koncertoplevelse i Helmand, sagde oberstløjtnant Thøgersen torsdag formiddag umiddelbart inden holdet var samlet.

Klar, parat, afslut!

- I er meget klar til opgaveløsningen i missionen, sagde Thøgersen til soldaterne på ISAF 17, da forberedelserne var afsluttet i februar 2014. Situationen i Helmand vil helt sikkert ændre sig. Det betyder, at vores organisation og opgaver kan ændre sig gradvist mens vi er dernede.

Thøgersen fik ret! Soldaterne var hurtigere ude af Helmand end forudset, og allerede i maj begyndte ISAF 17 at sende hele og dele af enheder hjem.

23. juli sænkedes Dannebrog for sidste gang i Camp Viking og ISAF 17 drog til Kabul for at overdrage kommandoen til Resolute Support, hold 1. Denne nye danske styrke fik den 8. august overdraget kommandoen, hvilket markerede et tyngdeskrift fra operationer i Helmand, til rollen som rådgivere og vejledere for de afghanske sikkerhedsstyrker.

Imens knoklede NSE i Bastion med at få det sidste materiel pakket og sendt hjem.

Det skete med det sidste fly den 27. juli.

En god afslutning

Nu er holdet igen samlet til det endegyldige farvel til kammeraterne på holdet. Thøgersen indtog podiet i gymnastiksalen. Her gennemgik han holdets indsats i Afghanistan og billederne på storskærmen viste blandt andet hvorledes Camp Viking lejren blev mindre og mindre, for til sidst helt at forsvinde.

- Hvorfor lykkedes det? Jeg mener det lykkedes, fordi vi havde det rette personel, en god plan, god støtte hjemmefra og ikke mindst fordi I soldater har udvist

tillid, disciplin og udholdenhed, konstaterede Thøgersen.

Han gennemgik endvidere status på Afghanistan af i dag, herunder status på Camp Bastion efter overdragelsen til de afghanske styrker, samt status på situationen i det tidligere danske ansvarsområde.

- Det er en ny situation nu for os alle. Vi har fået nye jobs og der er nye missioner, sluttede Thøgersen.

Derefter tog ISAF 17 hul på de mere aktive aktiviteter. ISAF 17 mesterskabet i Høvdingebold blev én gang for alle afklaret – med ingeniørholdet som vinder.

Efter bad og omklædning styrede personellet efter duften af pattegris og velskænket fadøl til gymnastiksalen, og der blev festet resten af aftenen til U2 musik fra Die Herren.

Morgenen efter var der brunch og de sidste ord fra chefen til sine soldater, der for sidste gang spredes efter en ISAF aktivitet.

- Det var en god afslutning på ISAF 17, sagde en lidt klatøjet Thøgersen under brunchen. Vi havde en god fest.

ISAF missionen er endegyldig slut. En mission, der har haft så stor betydning for Hærens virke, og så stor indflydelse på tusinde af soldaters liv.

Afslutningen på en epoke

ISAF 17 afsluttede otte års indsættelse af danske operative enheder i det sydlige Afghanistan.

Flere tusinde danske soldater har ydet en indsats, herunder blod, sved og tårer for at nå tidspunktet, hvor den danske og allierede kampindsats kunne reduceres og afsluttes. De afghanske sikkerhedsstyrker varetager nu selv sikkerheden i deres eget land.

ISAF 17 gennemførte en række vigtige operationer og opgaver, herunder en lang række kampoperationer i tæt samarbejde med især britiske, amerikanske og estiske styrker. Formålet var primært sikring i forbindelse med reduktioner af baser, bortsprængning af ammunition, men også sikring af Camp Bastion og støtte til de afghanske kollegaer.

Den 10. maj 2014 kørte KVGDET ind gennem porten til Camp Viking for sidste gang. Det markerede afslutningen på den sidste kampoperation for ISAF 17, og således også afslutningen på en epoke i dansk militærhistorie.

Den største logistiske operation i nyere dansk militærhistorie

Den danske indsats i det sydlige Afghanistan vil med tiden glide over i historien. ISAF 17 er en del af denne historie, udtrykker Thøgersen i sit forord til holdets "Blå Bog".

ISAF 17 markante aftryk på denne historie skyldes ikke mindst den store og komplekse opgave at afslutte indsatsen i det sydlige Afghanistan, og dermed afviklingen af det danske kontingent i Helmand - inklusiv alt hvad det indebærer af salg og hjemtagning af materiel, køretøjer og selvfølgelig lukning af Camp Viking.

- 75.000 kvadratmeter lejr og et stort ammunitionsområde er afviklet, og næsten 2.500 tons materiel og køretøjer er sendt ud af Camp Bastion med ikke mindre end 54 fly, konstaterede Thøgersen i forbindelse med holdets hjemkomstparade i august 2014.

Alt i alt en indsats, som daværende chef for Hærens Operative Kommando, generalmajor Per Ludvigsen anerkendte som: "... den logistiske opgave, som formentligt er den største i nyere dansk militærhistorie".

- I har som kollektiv selv sparket bolden i mål og levet op til jeres motto: 'Styrke gennem sammenhold'.

Generalmajor Per Ludvigsen.

Af major O.N. Lund, Militærpolitiet. Fotos: Militærpolitiet.

Klar til fire missioner

MP til træningsbidraget ved OIR gennemfører ligsyn med lægen.

Baretmærkerne og gradstegnene var forskellige, men den røde baret og det sorte mærke med de hvide karakteristiske bogstaver MP var ens, da Militærpolitiet i sidste uge gennemførte afsluttende øvelse forud for rotation til fire forskellige missioner.

I de oprettede MP-stationer vælter hændelserne og momenterne ind i stort antal, lige fra glemte våben og utilsigtede skudafgivelser (vådeskud) over færdselsuheld og ulovlig våbenbesiddelse (primært knive) til mere komplicerede sager med sårede/døde soldater.

Hele sagsgangen øves, begyndende med vagthavende, der tager mod henvendelsen, orienterer stationslederen og militærpolitiofficeren, hvorefter en MP patrulje sendes til gerningsstedet, der afspærres og en efterforskning indledes.

Samtidig koordinerer stationslederen med Forsvarets Auditørkorps, mens militærpolitiofficeren orienterer chefen for det danske bidrag.

Derefter følger fotodokumentation, opmålinger, tegning af skitser, afhøringer, gennemgang af bestemmelser og love etc., hvorefter hele sagens skrives ind i en mindre eller større MP-rapport med tilhørende bilag.

Én øvelse - fire missioner.

Det er MP planlægning og uddannelsessektion, der gennemfører og styrer øvelsen fra Tactical Operation Center, og momenterne spilles, efter en større drejebog, af missionserfarent personel fra det øvrige MP – der har en større butik

af forskelligt tøj, våben, materiel, gradstegn og ID-kort, for at skabe en realistisk uddannelsesramme.

Den gennemførte MP-stationsøvelse dannede ligeledes grundlag for certificering af de forskellige MP-bidrag, der i løbet af april skal rotere ud i følgende missioner:

- Helikopterbidraget EH-101 ved Resolute Support (RS) i Mazar-e Shariff.
- International Military Police (IMP) på Hamid Karzai International Airport, RS i Kabul.
- F16- bidraget (Eagle Eye) til Operation Inherent Resolve (OIR) i Kuwait.
- Træningsbidraget til OIR i Irak.

At MP er blevet værnsfælles, kan ses på personelsammensætningen.

Uagtet at tre af de fire bidrag skal gøre missionstjeneste på en flybase/lufthavn, heraf to bidrag underlagt Flyvevåbnet, er fordelingen af personel dog ligeligt fordelt mellem MP med hhv. søværns- og hærafmærkning.

At der ikke er MP der stammer fra Flyvevåbnet med i denne omgang, skyldes anvendelse i andre internationale opgaver. Øvelsen, der blev gennemført i Nymindegab, har til formål at uddanne såvel enkeltmand som enhed, således bidraget efterfølgende kan udsendes og løse kernekompetencen "militærpolititjeneste" i respektive missioner.

Soldat fra anden mission afgiver forklaring.

Militærpolitiet (MP) blev værnsfælles den 1. januar 2015 – og dermed bliver opgaverne og missionerne nu løst af personel der stammer fra alle tre værn. Øvelsen var den første i rækken med en så stor integration af de nu værnsfælles MP'ere.

Trods nyligt sammensatte MP-enheder og personel med differentieret uddannelsesniveau, lykkedes det hurtigt personel fra forskellige elevhold fra to MP-grundskoler at blive til én udsendelsesbar MP-enhed – eller faktisk fire enheder.

Med en solid basisindlæring, godt humør, god motivation, samt evnen til at arbejde som et hold, så kommer man langt.

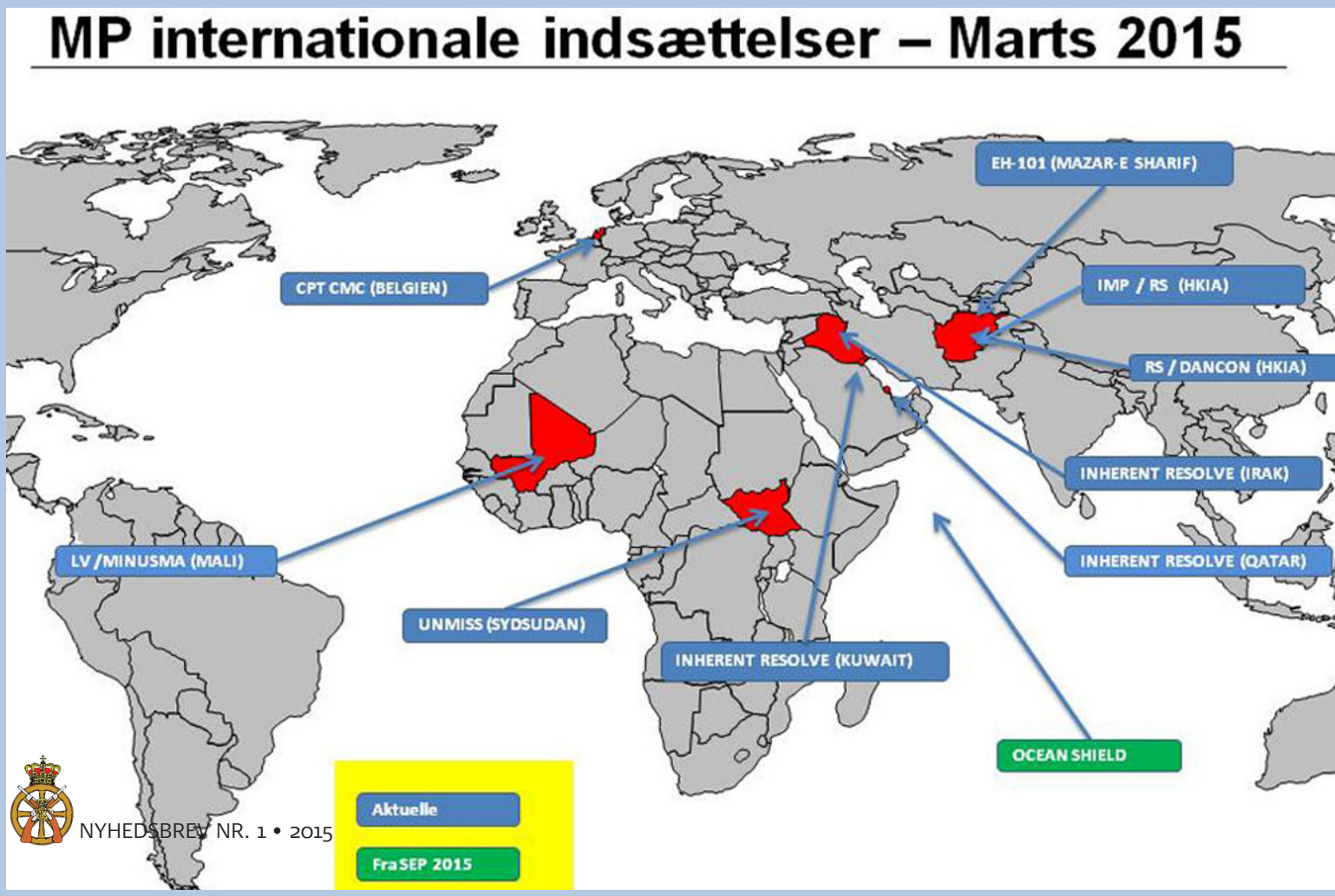

De grønne bygninger tager form

Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse er nu et skridt nærmere visionen om at reducere energiforbruget betydeligt på Aalborg Kaserner.
De første disponeringer af bygge- og anlægsprojektet Grønne Etablissementer er præsenteret for brugergruppen på Aalborg Kaserner. De tog positivt imod.

En ny multibygning med plads til bataljonsstaben, støttefunktioner, undervisning, omklædning blandt meget andet, samt en værkstedsbygning med otte standpladser, maskin- og svejserum, kontorer etc. blev præsenteret for Trænregimentet og Center for Miljø, der bliver nogle af de kommende brugere af bygningerne.

"I løbet af efteråret og vinteren er vi kommet med input til funktionskrav og ønsker til de to bygninger, som vi nu har fået præsenteret. De behov og ønsker, vi har til bygninger skal forenes med de rammer projektet stiller til energi- og arealoptimering og økonomi. Det synes jeg er lykkedes for projektgruppen i store træk", fortæller fungerende chef for Trænregimentet, Oberstløjtnant Allan Sundahl.

Via 3D-visualisering fik brugerne et indtryk af, hvordan deres kommende arbejdsplads kan se ud. Under præsentationen kom der forslag til mindre justeringer, som arkitekterne bag, Adept og Arkitektfirmaet NORD, nu vil indarbejde. Alt i alt var præsentationen et vigtigt skridt i arbejdet mod det færdige projekt.

"Vores forslag til de to bygninger indeholder nye måder at sammentænke funktioner og nye byggemetoder, og det adskiller sig fra byggeri, vi hidtil har set.

Vi arbejder bl.a. med at optimere og udnytte arealerne med multifunktioner, vi skaber rammer for nye måder at samarbejde og kommunikere på, og reducerer forbruget af el, vand og varme.

Det tegner til at gå op i en højere enhed, fordi vi har disponeret ud fra et princip om en optimering af bygningsanvendelsen i staten", fortæller projektleder for Grønne Etablissementer, Morten Klitgaard Pedersen.

Både multibygningen og værkstedsbygningen har mulighed for at blive udvidet over tid, og det går godt i spænd med tanken om en helhedsplan for Aalborg Kaserner. Derfor ser Morten Klitgaard Pedersen gerne, at projektets vision om at danne grundlag for fremtidens byggeri bliver en realitet i fremtiden.

Projektet projekteres af COWI, Adept, Arkitektfirmaet NORD og GHB, mens projektledelsen varetages af Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse i samarbejde med NIRAS.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpoliticenter

Juni 2015

Torsdag den 7. maj var Trænregimentets enheder samlet for markering af regimentets 18-års dag. Samtidig fik den nye chef, oberst J.M. Nielsen, overdraget kommandoen.
Læs om begivenheden på side 16 - 17.

Der blev virkelig "gået til stålet" ved den årlige idrætsdag.
Læs om arrangementet på side 26 - 27.

Indhold

3 Goddag til jer alle
4 Enkeltkæmperdolken til sanitetssoldat
5 Steffen Jensen kiggede forbi
6 Spændende skydning i Tranum
7 Unik holdalliance gav veteranguld
8 Udfordrende logistik
9 Genopfriskning af basiskundskaber
10 AKIF vinder The Double Double
11 For 25 år siden
12 9. april markeret i Aalborg
14 Dansk blod med til Afrika
16 Begivenhedsrig dag
18 Ikke for tøsedrenge
20 Medalje til mekaniker
21 Flotte 12-taller
21 To hårde dage i Holland
22 PERSONELNYT
23 Der er stadig danske soldater i Irak
26 Idrætsdag og socialt samvær
28 De fire måneder gik hurtigt
30 Soldaterforeningens Jubilarstævne

Side 28

Side 9

Side 23

Side 6

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major K.B.G. Nielsen Telefon: 7283 6020.

Redaktionsgruppe:
Kaptajn Søren Egebæk
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer ultimo september 2015. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 7. september.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Goddag til jer alle

I skrivende stund har jeg været regimentschef i lidt mere end én måned. I kender alle fornemmelsen, når man tiltræder i en ny funktion – der er mange ting, man skal sætte sig ind i.

Det vigtigste for mig, her i den første tid, er at komme rundt og hilse på så mange af jer som muligt. Det gælder både de af jer, der har jeres daglige gang på Aalborg Kaserner, men ikke mindst de af jer, der gør tjeneste på alle de andre kaserner, som hæren har. Som det eneste regiment har Trænregimentet enheder fremskudt over hele landet. Det gælder både reparations-, forsynings- og transportenheder, og ikke mindst har vi hele 4. Nationale Støttebataljon placeret i Vordingborg.

Da jeg sagde ja tak til at blive regimentschef, var en af de vigtigste årsager det professionelle miljø, der findes ved logistiktropperne. At få lov til at være regimentschef i en periode, hvor alle ved regimentet brænder for soldaterhåndværket, og de oplevelser der følger med, må være den allerbedste grund til at takke ja til jobbet.

Som logistiker er jeg vokset op ved Trænregimentet i Aalborg, og har set udviklingen over de sidste 30 år. Der er ingen tvivl om, at vi aldrig har været dygtigere. Vi har til gengæld heller aldrig været i en situation, hvor der er så mange opgaver, at vi nærmest altid ligger i overkanten af, hvad vi har ressourcer til. Her er vores materielsituation en af de helt store udfordringer, og også tit et irritationsmoment. Specielt når man i delinger og kompagnier ønsker at være professionelle i både uddannelsen, og når vi løser skarpe opgaver. Her er kun ét at sige:

"Vi har det materiel vi har, og for hver gang vi får tilgang, skal vi være glade og udnytte det maksimalt."

Alle i hele forsvaret, der har med materielanskaffelser og materielfordeling at gøre, knokler som vanvittige for at få enderne til at hænge sammen. Og jeg kan love jer alle, at regimentsstaben har en fast opgave med at gribe de muligheder, der opstår for at få fat i noget af det materiel, vi mangler.

Via de mange medier, der er til rådighed for os alle sammen i dag, kan I selv følge med i, hvad der rører sig på missionsfronten. Udefra kunne det se ud, som om alt er faldet til ro efter de store missioner i Irak og Afghanistan. Det er da også rigtigt, at vi lige nu har en periode, hvor der ikke er en mission i samme størrelse. Men til gengæld er hæren og forsvaret indsat i et antal mindre missioner spredt over hele verden.

Som logistiker kan det være mindst lige så udfordrende, som at skulle støtte én stor mission ét sted på kloden. Samtidigt har vores internationale uddannelsessamarbejde udviklet sig meget de sidste par år. Spredte missioner og mange udlandsøvelser er en stor del af forklaringen på, at vi har nok at se til, også selvom vi ikke lige nu har en af de store missioner at skulle støtte.

I den forbindelse ved i hvert fald de af jer, der kan huske bare en halv snes år tilbage, at missioner kommer og går. Bedst som vi tror der er lavvande, så sker der noget, og vi skal igen være klar til noget nyt. Og det er som regel også sådan, at selvom der ikke lige er en mission om hjørnet for én af bataljonerne, så kan der sagtens være godt gang i den ved en af regimentets andre enheder. Årsagen til at situationen ofte skifter er ret enkel:

"Vi er som soldater ansat til at forberede os på at løse de opgaver kongeriget ønsker, og når vi får ordren går vi i gang."

Jeg ved ikke med sikkerhed, om der er nye missioner lige om hjørnet. Det vil vise sig. Men netop fordi vi ikke altid får rigtig lang tid til at forberede os, så er det afgørende, at vi er så klar, som vi nu kan blive. Det gælder enkeltmand og det gælder enheder. For den dag, hvor vi får en iværksættelsesordre til en ny mission, vil der ikke være megen ros at hente, hvis vi hænger i bremsen.

Her skal vi alle sammen huske vores familier. Vores familier må aldrig glemme, at det at være soldat betyder, at man med kort varsel rejser væk fra hjemmet. Det er et vilkår, som er meget specielt for soldaterfamilier, men som der ikke er så meget at gøre ved – udover, at vi igen og igen kan minde hinanden om, at det er sådan det er, og så i øvrigt være der for familierne, når vi er hjemme i garnisonen.

På en af mine allerførste dage som chef var jeg en tur igennem 2. Logistikbataljons bygninger, hvor en af jer hilste og sagde:

"Velkommen til arbejdet hr. oberst." Hertil er kun at sige: "Tak for det, og i lige måde."

Jess Møller Nielsen
Oberst
Chef for Trænregimentet

Af overkonstabel Hans Kresten Larsen, 2. Sanitetskompagni

Enkeltkæmperdolken til nordjysk sanitetssoldat

Efter to uger i patruljetjenestens tegn erhvervede overkonstabel H. K. Larsen, fra 2. Sanitetskompagni, som den eneste "grønbaret", den eftertragtede "Enkeltkæmperdolk".

Dolken er det synlige resultat på, at man har gennemført et to ugers enkeltkæmperkursus, der hvert år afholdes på Bornholm, med Opklaringsbataljonen som vært. Omdrejningspunktet for kurset er patruljevirksomhed, med stor vægt på soldaternes evne til at opholde sig, og operere langvarigt, under feltmæssige forhold. Og efter to hårde uger stod blot fem ud af 19 deltagere tilbage; to svenskere og tre danskere, hvoraf den ene var H.K. Larsen.

Første kursusuge, også kaldet uddannelsesugen, blev gennemført i et højt tempo, hvor deltagerne fik meget begrænset "egentid" til rådighed. Brush-up lektioner, forplejning og den smule underbringelse, som soldaterne fik, foregik alt sammen i felten.

Sten fra den bornholmske klippegrund

Som udgangspunkt var det hele på ret basalt niveau, men med store krav til kvaliteten af løsningerne. "Styr på stumperne!" blev gentaget af instruktørerne, som nærmest religiøs indoktrinering. Af samme grund, fik flere af kursisterne lidt ekstra "motivation" efter behov, i form af sten fra den Bornholmske klippegrund.

De lyse timer blev brugt på uddannelse, blandt andet Close Target Recce, kort- og kompaslære, primitiv madlavning samt shelter, taktisk vandpassage, agentkontakt, forhold over for hunde, baghold og meget mere. Alt sammen krydret med en række selvtillidsprøver.

Efter mørkets frembrud blev det indlærte afprøvet, hvor samtlige kursister blev nøje iagttaget og vurderet i forhold til uge to.

Mandag morgen, ved kontrolugens start, var dagens tal nede på 11. Ugen blev indledt med en rask gåtur, selvfølgeligt med patruljepakning+. Herefter startede det taktiske indspil, der kørte uafbrudt helt frem til afslutningen af kurset.

De tilbageværende kursister blev udsat for et hav af forskellige udfordrende situationer, som krævede anvendelse af den

Overkonstabel H.K. Larsen.

forgangne uges indlæring. Specielt evnen til at kunne passe på sig selv, gå langt, samt orientere sig, viste hurtigt sit værd.

Skønt patruljen, i løbet af anden kursusuge, blev kraftigt decimeret, skulle dem, som stod tilbage, levere hundredprocentsløsninger, hvis ønsket om at blive enkeltkæmper skulle indfries.

En uges "indsættelse" med sondering af det meste af øen, og en flugt til Hammerknuden, hvor fem tydeligt brugte soldater tog den allersidste selvtillidsprøve (som ikke skal afsløres her) kunne de kalde sig enkeltkæmpere.

Man skal leve op til kravene

Retrospektivt, kan man konstatere, at kurset er ret simpelt af opbygning, men kvalitet af de produkter kursisterne skal levere, bliver der stillet store krav til. Lever man ikke op til kravene, så skal man forberede sig på at skulle afgå fra kurset. Man må erkende, at leve under feltforhold ikke længere er danske soldaters paradedisciplin. Derfor er det kun sundt for Hæren, at enkelte soldater får muligheden for at tilegne sig erfaring, kompetencer og holdning indenfor enkeltkæmpervirket, som så kan videregives til enhederne.

"Det er et temmelig intenst kursus, som giver den enkelte mulighed for at få indsigt i egne evner og formåen. Kursets indhold er egentlig simpelt nok, men kvalitet af de produkter som vi skal levere, bliver der stillet store krav til. Lever man ikke op til kravene, så er man på vej ned ad slisken", konstaterer H. K. Larsen.

Steffen Jensen kiggede forbi

InterForce Region Nordjylland havde indbudt medlemmerne, samt repræsentanter fra Trænregimentet, til foredrag om Mellemøsten. TV2 Nyhedernes korrespondent Steffen Jensen var foredragsholderen, der i den grad imponerede de mange tilhørere.

- Jeg kommer ikke og fortæller jer, hvordan der kan blive fred i regionen, for det kan der nok ikke! Måske i teorien og så kun på den meget, meget lange bane. Alene de historiske perspektiver og den særdeles forplumrede situation gør det ekstremt svært, sagde Steffen.

Der er således ikke fred under opsejling, tværtimod er der masser af konflikter i hele området. Og selvom Verdenssamfundet mange gange har forsøgt sig med diverse fredsforhandlinger, indsættelse af fredsskabende og –bevarende styrker og meget andet, så vil det blive en meget lang og kompliceret proces at opnå stabilitet og fred i Mellemøsten.

Dumhed er en undervurderet faktor

- Alene det faktum, at befolkningens gennemsnitsalder i mange af landene er under 30 år, og at disse er utrolig dårligt uddannede og meget fattige, gør jo ikke situationen bedre. Jeg har kendskab til, hvordan laboratorier er blevet plyndret, hvordan glasbeholdere med diverse farlige bakterier og vira er blevet stjålet – man skulle bruge beholderne og indholdet blev blot udvasket tilfældige steder! Det er da dumhed over norm!

Steffen har jo i årtier været korrespondent i Mellemøsten og besidder som sådan en ekstrem stor viden om situationen i – kan man roligt kalde – et af verdens sprængfarligste brændpunkter. Han og familien er bosiddende i Israel, hvor hans to børn p.t. er i den Israelske hær.

En uholdbar situation

- Alene situationen i og omkring Israel har altid været og vil nok altid være et kompliceret og konfliktfyldt område. I Gaza, der er på størrelse med Langeland, er der 1,5 mio. indbyggere. Til sammenligning bor der 13.600 mennesker på Langeland! I Gaza bor 80 procent i rimelig velfungerende flygtningelejre, hvor der forskellige undervisningstilbud og her er der ingen, der sulter. Paradoksalt nok har flygtningene det væsentligt bedre, end de fattige palæstinensere i området, hvilket jo også er ganske uholdbart! Hertil kommer, at der i lejrende er en eksplosiv befolkningstilvækst, der på sigt vil gøre situationen endnu mere fatal.

Stof til eftertanke

Det var en meget veloplagt og entusiastisk Steffen Jensen, der perspektiverede tingene, så tilhørerne fik et indblik i denne komplicerede del af Verden. Han pointerede, at det i bund og grund er vores alles ansvar!

Uanset hvad, der besluttes, så er det ikke et spørgsmål om ondt og godt. For de mange befolkningsgrupper og folkeslag kan det blot være et valg mellem: Dårligt, værre eller værst!

Afslutningsvis var der et mindre traktement i Kantinen på Nørre Uttrup Kaserne, hvor der blev debatteret livligt og hvor der lige var lejlighed til at stille de sidste spørgsmål til den populære korrespondent.

Spændende skydning i Tranum

Dagen startede med, at vi blev læsset op på lastbiler med gevær, basis og en tæt pakket daypack, med en allerede trist og grå madpakke. Herefter af sted mod Tranum. Således startede den lange skydebanedag i Tranum.

Det regnede og blæste allerede fra morgenstunden, men humøret var som altid højt, når den står på ture udenfor kasernen. Vi ankom til Tranum og blev fordelt i vores grupper. Min gruppe var den første på en HABA(handlingsbane) hos sergent Eversen. Denne gik ud på at komme hurtigst muligt op i en nærkampsskydestilling, grundet afstanden indenfor de 50 meter, efter SAAB-skiverne var kommet op i terrænet.

Udover at vi her øvede nærkampsskydestilling, var der også meget fokus på hastigt og taktisk magasinskifte. Ydermere havde oversergent Skyum en tilsvarende HABA, hvor fokus lå på det samme omkring nærkampsskydestilling og enten hastigt eller taktisk magasinskifte.

Efterfølgende blev vi kørt hen til oversergent Kragh, hvor vi stod fem på linje med gevær, basis, regntøj og hjelm og skulle gennemføre nærkampsskydestilling, på skiverne, som var 15 meter væk.

Det svære var her, at skydningen var på bip-lyd. Det vil sige, at hver gang vi hørte et bip, skulle vi udføre skydningen ved hurtigt at føre geværet op, og afgive to skud. Udover det, var der selvfølgelig tid til en lille snack, og refleksion over skydningerne.

Feltskyttemærket

Efter nærkampsskydningerne blev vi kørt over til feltskydebanen, hvor vi virkelig skulle på prøve. Her blev vi mødt af resten af delingen, som havde været på de samme stationer i løbet af dagen.

Vi blev delt i skydehold af otte personer, hvor fokus nu lå på at få det famøse feltskyttemærke. Dette er et mærke man kan sy på sin uniform, hvis man søger videre indenfor Forsvaret. Det kan dog kun opnås på én bestemt skydning, hvor man skal ramme 15 ud af 16 skud på skiverne. Skiverne var fordelt på alt fra 25 meters afstand til 375 meter.

På grund af det dårlige vejr og dermed dårlig sigtbarhed, var der kun én menig i 4 DEL som gjorde sig fortjent til et feltskyttemærke.

Grundet regnvejr og blæsevejr var det en rigtig speciel oplevelse, da vi virkelig kom på prøve, da nogle af os skulle ligge i liggende skydestilling i et "vandhul", mens man stadigvæk skulle fokusere på at ramme målet på tid. Tiden føltes rigtig lang i mellem skydningerne, og vi blev bare mere og mere våde. Vores dag blev dog pludselig reddet, da KFUM kom kørende med en minibus, og solgte pølser, brød og varmt at drikke til alle.

Skydning i mørke

Efter alle havde været igennem feltskyttemærkeskydningen, skulle vi i gang med en mørkeskydning. Mørkeskydning er altid en smule svære, da man virkelig skal koncentrere sig. Det blev dog en succes for alle og vi var hurtigt videre med det næste, hvilket var oprydning, som altid, består i at samle hylstre i gruset, hvilket selvfølgelig nydes endnu mere i mørke...

Som de, våde og trætte menige vi nu var, efter en hel dag udenfor, skulle vi først efterses og kontrolleres og kunne derefter se frem til at komme hjem til endnu en omgang pølser og varm kakao på kompagniets regning. Dette varmer altid et soldaterhjerte.

Stående fra venstre: John Blach (AKIF), Per Olsen (BVI), Jan Kristensen (AKIF) og Claus Thøgersen (BVI). Siddende fra Ole Lund (AKIF), Bo Lassen (AKIF), Polle Jensen (BVI) og Michael Jørgensen (BVI).

Unik holdalliance gav veteranguld

Der er blevet afholdt danske militærmesterskaber i udendørs fodbold på Bornholm, i øvrigt i et strålende solskinsvejr.

Aalborg Kaserne IF (AKIF) deltog med i alt fire hold, hhv. et 11-mands Senior A hold, to 7-mands Senior B hold og et veteranhold for spillere (+45). Klasserne for Old Boys og Kvinder var blevet aflyst pga. for ringe tilmelding – hvor AKIF dog var blandt de tilmeldte hold.

I seniorrækkerne blev det to fjerdepladser, hvor senior A holdet røg ud efter straffesparkskonkurrence i semifinalen, mens det ene senior B hold kun var resultatet af en indbyrdes kamp fra bronzepladsen.

Men AKIF veteraner svigtede ikke. I et holdsamarbejde med Bornholms Værns IF blev guldet hevet hjem efter tre sejre, et enkelt nederlag og en målscore på 26-8. Dermed blev et kombineret hold fra Søværnet Holmens IF/Elefanten (der er FE sportslige afdeling) henvist til andenpladsen og holdet fra Brødeskov IF til tredjepladsen.

Mange AKIF afbud – mere end 20 spillere – var årsagen til, at bornholmerne blev kontaktet for et holdsamarbejde, så man ikke skulle melde fra til DMI stævnet. Fire bornholmere så chancen for at spille med, og dermed var den unikke holdalliance på plads.

Trods en hyggelig eftermiddag sammen, så vil både AKIF og BVI veteraner dog forsøge sig med "rene" hold, når de indendørs mesterskaber skal afvikles i november – hvilket vil åbne op for flere AKIF veteraner.

Udfordrende logistik med amerikanske restriktioner og tysk madkultur

Af Sergent Tine Lind Christensen, sektionsfører.

Soldaterne fra 1. Forsyningsdeling (1FSDEL) i 2. Logistikbataljon tog med Reaktionskampgruppe (RKG) 2015-I på skydeperiode (SKYPER) i det store øvelsesområde ved Grafenwöhr i Sydtyskland.

Turen bød på faglig udvikling for enkeltmand, nye relationer og super fede skydninger!

SKYPER strakte sig over 17 dage, hvoraf fire af dem gik med forskydning.

Forventningerne var store, og udsigten til et mere udfordrende skyde-setup holdt motivationen højt.

Opgave og formål

Delingens deltagelse havde to formål. Det ene var at yde støtte i form af pakning, fragt, og håndtering samt transport internt i øvelsesområdet af ammunition til RKG skydninger.

Det andet formål var uddannelse i forhold til FSDEL eget virke og skydninger i relationer til disse.

Begge opgaver blev prioriteret og planlagt, så de kunne køre simultant. Arbejdsfordelingen stemte overens med forventningerne hjemmefra.

Logistikken

FSDEL støtte til RKG gav fast arbejde i hele perioden. Arbejdsgangen var planlagt således, at depotet i dag- og aftentimerne, modtog bestillinger og klargjorde så godset var pakket efter leveringstid og lokation på banerne.

Transportsektionen fik overdraget godset om morgenen forud for dagens skydninger – og gennemførte leveringerne. Der blev i gennemsnit gennemført leveringer og afhentninger på 11 baner om dagen.

Hver enkelt forsyningssoldat havde et stort ansvar i forbindelse med leveringerne, hvilket blev modtaget som yderst udviklende på det faglige område og medførte et godt ejerskab.

Skydningerne

Skydebaner af markant større volumen end vanligt og strenge amerikanske sikkerhedskrav i forbindelse med skydningerne lagde et stort pres på bemandingen, i forhold til nye sikkerhedsfunktioner, og gjorde opsætningen af SKYPER til en sund og lærerig udfordring.

Ikke desto mindre var oplevelsen stor for de skytter, der fik lov til at prøve kræfter med blandt andet Range 301,som er Europas største køre/skyd bane. Skydningerne var dynamiske og krævende for enkeltmand i forhold til prioritering og rationering af mål og ammunition. Både erfarne og nye soldater blev udfordret.

Skydningerne fokuserede primært på betjening af tung maskingevær (TMG) skydning med TMG fra vognaffutage, skydning under kørsel, samt afsluttende en opsiddet gruppeskydning.

Opholdet

Under SKYPER boede FSDEL i Camp Algier. Camp Algier bestod af store motorparks til de taktiske køretøjer, og faste garageinstallationer.

Der var endeløse rækker af hvide barakker med 40 mands stuer – indrettet med køjesenge. Der var bad/toilet, køkken og spiseområde i tæt tilknytning til opholdsbarakkerne, og små 200 meter derfra var der opstillet et – "Camp recreation and fitness center", som kunne byde på Wifi-forbindelse, div. spillekonsoller og træningsfaciliteter af forskellig art.

Morgen- og aftenmåltider blev indtaget i cafeteriet. Frokosten blev leveret som madpakker – en madpakke med et lidt alternativt indhold i form af bl.a. rundstykker, kolde pølser og wienerschnitzel.

Nå tiden var til det – var Grafenwöhr's PX-shop, yderst velbesøgt. Her var den amerikanske stemning tydelig, og der blev spist og handlet med en næsten ferielignende atmosfære i luften.

All in all

Udfordring og udvikling blev keywords for SKYPER Grafenwöhr. Det var en stor og lærerig oplevelse for personel på alle niveauer.

Af overkonstabel Morten Brændstrup, 1DEL/3SANKMP/1LOG.

Genopfriskning af militære basiskundskaber

3. Sanitetskompagni havde fornøjelsen af at have 17 læger, sygeplejersker, tandlæger og andet sundhedsfagligt personel (SUNFAGPSN), hovedsageligt fra de to sanitetskompagniers ROLE 1 og 2, indkommanderet.

De to dage havde fokus på genopfriskning af militære basiskundskaber; som at kunne betjene et våben på sikker vis, forsvare sig selv og overleve i det fri.

Da de indledningsvis fik et gevær og en pistol i hånden, var det tydeligt, at niveau og erfaring var meget individuel.

De fleste har været udsendt, men for nogle var den "grønne" erfaring et 3-dages kursus efterfulgt af en tur til felthospitalet i Bastion. I den anden grøft havde vi tidligere reserveofficerer, konstabler og fritidsskytter. Fælles for alle var dog, at de gik til opgaven med oprejst pande og masser af gå-på-mod og alle fik lært noget nyt eller genopfrisket gammel viden.

Sløring og messehygge

Efter en kort velkomst og fremlægning af planen på dagen, drog de gæve SUNFAGPSN i felten. Argumenterne var selvfølgelig imod "ansigtsmaling", som de kaldte det, men efter en instruktiv klar til kamp, så de alle fantastiske ud.

I skoven blev der afholdt diverse lektioner som for eksempel omskoling til den nye feltration, opbygning af bivuak og så en turnus, der bestod af en nærforsvarsbane og en makkerpar-bane, hvor de optog en føling og skulle bokse sig tilbage. Der skete på meget få timer en rivende udvikling: – Geværet blev lige pludselig ikke sat på automatisk mere og der blev sikret, når der ikke skulle afgives skud. Efter endt feltdag stod den på øl i messen, hygge og foredrag af stabslæge ved sundhedsfaglig sektion, Henrik Staunstrup.

Den kan da stadig skyde!

Anden dagen stod det på skydebane og CS-øvelsesrum. På skydebanen kunne man tydeligt se, at der var blevet hørt efter dagen før, og rent sikkerhedsmæssigt var der meget sjældent noget at sætte en finger på. Træfferne blev flere og flere og de bedste kunne sidst på formiddagen nemt måle sig med en rutineret soldat.

Derefter var det CS-øvelsesrum og vedligeholdelse. Der var mindre brok i CS-øvelsesrummet, end der ville være for en stående soldat, men på vedligeholdelsesfronten var der ikke den store enighed SUNFAGPSN og oversergent imellem. "Det er da ikke snavs!" "Sådan så den ud, da jeg fik den!" "Den kan da stadig skyde!" "Nå, kan man tage dén af?" "Jeg kan ikke finde ud af at samle det skidt, du gør det..." Disse sætninger blev flittigt brugt, men efter en bestemt argumentation og utallige suk fra oversergenten, så de lyset, og der blev vedligeholdt i bund.

Tilbagemeldingen på dagen var næsten ubetinget positiv. Det eneste de manglede, var mere: Mere felttjeneste, flere og vildere skydninger og kaffe på skydebanen. I uge 26 er det SUNFAGPSN fra 1. Behandlerdeling i 3. Sanitetskompagni inviteret til skydeperiode i Borris, hvor de nok skal få meget mere af det hele! Og vi er ikke i tvivl om, at det gode niveau vi opnåede, bliver vedligeholdt og forbedret til et rigtigt fornuftigt niveau.

AKIF vinder The Double Double ved DM i biathlon

I andre idrætsgrene kan man vinde The double, men i biathlon ved de netop gennemførte Danmarksmesterskaber vandt AKIFs deltagere en double double.
Det skete ved at både vort kvinde og herrehold vandt både holdkonkurrencen på baggrund af resultaterne fra den klassiske distance samt den afsluttende stafetkonkurrence.

Flyvestation Skrydstrup gennemførte tre overordentlige fine konkurrencer, sprint, klassisk og stafet.

Sprinten gennemførtes i Vojens og følgende AKIF´ere kom på podiet:
Dame A – sølv til MG Anne Edsen
Herre A – bronze til SG Tue Strøm Jensen
Herre B – guld til SG Jacob Jonstrup Christensen
Herre B – sølv til SG Michael Boelsmand
Ældre oldboys – bronze til KN-R Anders Edsen

Klassisk gennemførtes på Rømø i særdeles kraftigt blæsevejr, som satte helt ekstraordinære krav til AKIF biathleter.

Fra en fin civil skydebane med vindstille forhold og helt fladt cementgulv, skulle biathleterne nu tage hensyn til vind og ujævnt underlag – hvilket gjorde det til en helt rigtig militær færdig med skydemomentet – skyd ikke første skud før der er taget hensyn til vind og man har fundet ind i en til den for underlagets beskaffenheds skydestilling.
Følgende AKIF´ere kom på podiet:
Herre A – bronze til SG Tue Strøm Jensen
Herre B – guld til SG Michael Boelsmand
Dame A – guld til MG Anne Edsen
Dame B – guld til KS Stella Sejr

Hold konkurrencen for herrer (Guld): SG Tue Strøm Jensen, SSG Jes Mose Jensen og CIV Christian Møller
Hold konkurrencen for herrer (Sølv): SSG Jan Møller, MG Andreas Mikkelsen Jensen og SGE Hans Kresten Larsen
Hold konkurrencen for herrer (Bronze): KN-R Allan Reiche Andersen, OS Søren Underbjerg og SG Andreas Led Jensen
Holdkonkurrencen for damer (Guld): MG Anne Edsen og KS Stella Sejr

Stafetkonkurrencen gennemførtes også på Rømø i lidt mindre blæsevejr end på den klassiske distance og følgende AKIF´ere kom på podiet:
Dameklassen (Guld): MG Anne Edsen og KS Stella Sejr
Herreklassen (Guld): CIV Christian Møller, SSG Jes Mose Jensen og MG Andreas Mikkelsen Jensen
Herreklassen (Bronze): OS Søren Underbjerg, SSG Jan Møller og KN-R Allan Reiche Andersen

AKIF stillede igen i år med langt det stør-

MG Anne Edsen med den første DIF medalje til damer på klassisk distance.

ste hold, idet i alt 17 AKIF´ere stillede til start.

Billedet til venstre viser de to vindende stafethold. Fra venstre bagerst: CIV Christian Møller, MG Andreas Mikkelsen Jensen og SSG Jes Mose Jensen. Forrest fra venstre: MG Anne Edsen og KS Stella Sejr.

Jes Mose Jensen
AKIF Holdleder
Foto: KN-R Allan Reiche Andersen

AKIF stillede igen i år med det største hold på ikke mindre end 17 deltagere. (Den syttende står bag kameraet).

SPORTEN

AF KAPTAJN K. E. DAMSGAARD

BLOD SVED OG TÅRER

Konkurrencen i kontrolprøve 40 blev afviklet i uge 19. Konkurrencen bestod af 5 km. løb hvor sidste mand i gruppen var afgørende for gruppens tid. Derpå fulgte en håndgemængs reaktionsbane, en såkaldt junglesti, hvor fem momenter skulle nedkæmpes. Derpå en bære/slæbeprøve, hvor kameraten henholdsvis skulle bæres i brandmandstag og slæbes.

Konkurrencen sluttede af med håndgranatkast og gruppepassage af forhindringsbanen, hvor sidste mand igen var tællende.

Konkurrencen blev vundet af:

1 GRP/STSEK/STDEL

i tiden:

31 min. 39 sek.

Et flot resultat, især gruppen var mere end 5 min. bedre end næstbedste gruppe.

Gruppefører var nu afdøde SG F. Mortensen, der meget fornemt førte gruppen frem til den sikre førsteplads.

Som altid var SG F. Mortensen et strålende eksempel, som motiverede og ledede gruppen på en enestående måde, hvorfor dette blev et af de uforglemmelige minder, der altid vil stå om SG F. Mortensen's virke.

Sergent Vestergård Stabsdelingen nedkæmper et hangemængmoment.

9. april markeret i Aalborg

I år er det som bekendt 75 år siden, vores fædreland blev besat af Tyskland. I Aalborg blev dagen markeret ved en mindehøjtidelighed på Almen Kirkegården med en efterfølgende mindegudstjeneste i Ansgar Kirke.

Trænregimentets fane samt adskillige soldaterforeningsfaner var til stede ved arrangementet, der havde stor mediebevågenhed.

Kornet Frode Munch Vesterby, der var født i Aalborg den 27. november 1919, blev dødeligt såret under en træfning ved Haderslev tidligt om morgenen den 9. april 1940.

Hans - og 12 andre danske soldaters - død den dag for 75 år siden var mere sort uheld end reel krig, for da han blev skudt, havde Danmark allerede hejst det hvide flag og meddelt tyskerne, at de roligt kunne fuldføre invasionen. De danske soldater skulle nok traske hjem på kasernerne.

Søren Gade lagde en krans

- Men hans død betyder stadig noget. Den viste, at der blev gjort modstand. At de danske soldater gjorde det, de havde fået ordre på. Hans død betyder meget for den danske selvforståelse, og han var også en af de mange danskere, hvis modstand betød, at vi endte på den rigtige side efter krigen, sagde Søren Gade - tidligere forsvarsminister, der på mindedagen i går var hovedtaler, da der tro mod en efterhånden gammel tradition blev lagt kranse på Frode Munch Vesterbys grav på Almen Kirkegården i Aalborg.

Tilbage i 1940 var Frode Munch Vesterby soldat ved 2. Regiment (fra 1958 Slesvigske Fodregiment) på Haderslev Kaserne.

Sov med uniformen på

De danske tropper var i alarmberedskab, og sov med uniformen på. Efterretninger havde fortalt, at en invasion var vej, men nogen egentlig forsvarsplan var ikke på plads.

Dansk forsvar havde reelt været på vågeblus siden 1. verdenskrig sluttede, og i årene op til 1940 havde den danske forsvarsstrategi primært været at signalere til tyskerne, at vores forsvar var i så sølle forfatning, at det på ingen måde kunne udgøre hverken en trussel eller en mulig støtte for englændere.

Alt sammen for at vise Berlin, at der ingen grund var til at indtage Danmark. Sådan gik det som bekendt ikke.

Så da invasionen kom, var der ingen, der for alvor troede på, at tyskerne kunne stoppes. De danske soldater var fuldstændig overmatchet på alle parametre - tyskerne var flere, bedre udrustede og i den grad klar til krig. Rent faktisk var det en fuldt udrustet division på 20.000 mand, der denne dag rullede over grænsen.

Ventede på fjenden

Men alligevel blev de beordret ud. Som kommandør for en 37 mm fodfolkskanon M 37 blev Frode Munch Vesterby sammen med sine folk sendt i stilling på et gadehjørne i Haderslevs sydlige udkant. De første par timer var der ingen spor af fjenden - soldaterne fik kaffe og morgenmad af folk i Haderslev, men tidlig formiddag var tyskerne der.

Kanonen stod alt for synligt placeret op ad en hvid væg, og var en nem skydeskive for de tyske soldater.

Frode Munch Vesterby nåede at affyre kanonen én gang, inden han blev ramt - i alt blev kanonen affyret tre gange, inden den blev kørt over af en tysk tank.

Det skete flere timer efter, at kongen og regeringen havde opgivet at kæmpe. Men beskeden var bare ikke nået til Sønderjylland. Tyskerne havde ødelagt telefonkablerne ved Lillebæltsbroen.

Eftertiden har ikke været nådig ved beslutningen om at opgive uden modstand.

Heller ikke Søren Gade er imponeret over datidens holdning.

- Hvis alle andre lande havde truffet samme beslutning, så er det ikke sikkert, at vi havde været en selvstændig nation i dag. Det var unge mennesker, der måske ikke engang havde hørt om Danmark, der ofrede deres liv, for at vi kunne få vores frihed igen.

- Men det er kun refleksioner over beslutninger taget i en tid, hvor vi ikke var der. Så vi skal passe på ikke at blive for skråsikre, sagde Søren Gade, der i sin tid som forsvarsminister selv var med til at tage beslutninger om at sende unge danske til en krig, hvor ikke alle ville komme levende hjem fra.

Søvnløse nætter

- Uden at lyve kan jeg godt sige, at beslutningerne om at sende danskere til Irak og Afghanistan har givet mig mange søvnløse nætter. Det er ikke nogen nemme beslutninger, sagde eks-ministeren, der af samme årsag ikke har nogen ambition om at blive minister eller politiker igen.

Så det var som privatperson, at han var med til at markere Frode Munch Vesterbys død.

Og det er den blevet rigtig mange gange siden 1945.

- En af de mest trofaste har været Annette Vesterby Bredahl og hendes familie, der har været med til at mindes den farbror, hun aldrig nåede at lære at kende, efter hun var 10 år gammel.

- Jeg føler jo, at jeg har kendt ham, for jeg har hørt så meget om ham fra min farfar og min far, og der har hængt store malerier af ham i min farfar og farmors hjem. Et eller andet sted er jeg jo stolt. Han fylder meget i mit liv, og også i mine børns, og det vil han blive ved med. Han har en stor plads i vores hjerter, sagde Anette Vesterby.

- Mine børnebørn hører også om onkel Frode, og der er skrevet bøger om ham. Det er en ny generation, der overtager at mindes min onkel nu, og det, synes jeg, er så smukt, at ting bliver holdt i hævd. Det er historie, og det skal vi værne om.

Særudstilling på Garnisonsmuseet

Efter gudstjenesten forsatte de fleste til Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum, hvor der var åbning af en særudstilling om besættelsen og befrielsen. Udstillingen blev meget a pro pos åbnet af Søren Gade.

I sin åbningstale udtrykte den tidligere forsvarsminister stor glæde ved atter at besøge museet og i sin tale læste han uddrag fra bogen: "De sidste timer". Bogen, der udkom den 4. april, samler afskedsbrevene fra de 112 danske frihedskæmpere der blev dømt til døden ved tysk krigsret – heriblandt Hvidstensgruppen. Disse breve er et vidnesbyrd om, hvad vi kommer af, hvad frihed betyder, og hvilke ofre andre har bragt for os, der lever i dag, sagde Søren Gade.

Udstillingen på museet omhandler Danmark under besættelsen helt frem til befrielsen i 1945. Særudstillingen viser blandt andet en mængde billeder fra besættelsen af Aalborg, der ikke tidligere har været udstillet.

Den 4. maj markerer museet Danmarks befrielse ved et særarrangement med køretøjer fra perioden, taler, og en højtidelighed, hvor frihedsbudskabet bliver sendt. Museet holder ekstra åbent og der er gratis adgang fra kl. 16.00. Desuden vil forskellige typer af militære køretøjer, der blev anvendt under krigen, kunne ses i bybilledet.

Dansk blod med til Afrika

Blod er en absolut nødvendighed for at kunne gennemføre kvalificeret akutkirurgi på hårdt sårede soldater. Derfor havde Blodbanken i Aarhus leveret blod til hæren, da danske enheder deltog i en amerikansk ledet (og finasieret) øvelse i Tchad/Afrika, hvor vestlige specialstyrker trænede afrikanske soldater i deres kamp mod Boko Haram og Al Queda.
Stabslæge Henrik Staunstrup fra 1. Logistikbataljon har kvitteret med denne beretning om blodets otte dages lange rejse fra Danmark til Tchad i Afrika med temperaturer op til 38 graders varme.

Danmark deltog med en træningsenhed fra Jægerkorpset og et kirurgisk team fra hæren. Det kirurgiske team fra hæren kom fra forsvarets nye kirurgiske enhed, der er placeret i Aalborg (1. Logistikbataljon. Red.). Holdet bestod af en traumekirurg, en ortopædkirurg, en anæstesiolog, en operationssygeplejerske, en operationsassistent, en militær leder og enhedens sundhedsfaglige chef.

Enheden støttede øvelsen med akut kirurgi i tilfælde af alvorligt tilskadekomne. For at kunne gennemføre kvalificeret akutkirurgi på hårdt sårede soldater er blod en absolut nødvendighed. Derfor havde den kirurgiske enhed fået en aftale med Klinisk Immunologisk Afdeling på Aarhus Universitetshospital, om levering af 25 portioner med røde blodlegemer af blodtype o RhD+ og 25 portioner frisk frosset plasma af blodtype AB.

Blodet blev opbevaret i to små elektronisk styrede køle/frysebokse, som ifølge producenten skulle holde ned til minus 22 grader under alle forhold. Det skulle så stå sin prøve i et område lige syd for Sahara med dagstemperaturer op til 38 grader. For at sikre strøm til køle/frysebokseне medbragte forsvaret to batterier på 25 kg hver, og i Hercules-flyet var der blevet installeret 220 V stik.

Den første udfordring var, at blodet skulle transporteres med bil fra Skejby til et lokale på Aalborg kaserne. Næste dag med bil til Flyvestation Aalborg og vente i afgangshallen i 2½ time. Derefter ud til flyet og installeres, i det til opgaven indsatte, 220 V stik i forsvarets Hercules C 130 fly for at blive transporteret til Tchad sammen med kirurgteamet.

På hotel i Bamako

Den næste udfordring kom ved mellemlandingen i Mali´s hovedstad Bamako. Det viste sig, at vi ikke havde fået flyvetilladelse videre til Tchad, så alle skulle indlogeres på hotel i Bamako.

Da flyet står uden strøm i lufthavnen, måtte vi have vores blodprodukter med på hotellet. Det var en større logistisk manøvre, at få to fryse/køle bokse konstant koblet på et batteri gennem først paskontrol. Derefter immigration, da vi ikke havde visum til Mali.

Det blev ikke lettere af, at et stort Air France fly landede samtidig med over 200 passagerer og kun to åbne luger i paskontrollen. Med stor hjælp fra en dansk officer, der er udstationeret i Mali, kom vi og blodet helskindet igennem pas- og immigrationsmyndigheder.

Hermed var udfordringen dog ikke overstået. På den anden side af ankomsthallen var der et tætpakket menneskemylder, hvor vi skulle finde en taxi, der kunne køre os til hotellet. Da det lykkedes, fik vi proppet otte personer, vores blodbokse og batterier samt personlige udstyr ind i en syv-personers taxi uden bagagerum.

Fryseboksen med plasma holdt stadig minus 22 grader og køleboksen med erytrocytter holdt stadig fem grader. Da vi ankom til hotellet kunne boksene endelig komme på 220V efter fire timer på batteri.

Rejsen fra Mali til Tchad blev gennem-

ført med et svensk C130 Herkules fly. Så nu skulle blodet den anden vej fra hotel til flyveplads.

Det gik lettere, men igen var otte personer med udstyr, blod og batterier stoppet ind i en lille taxi.

Ved ankomst til øvelsens hovedlejr i N`Djamena i Tchad fik vi placeret blodet i lejrens lille sygetelt. Vi var nu på stabilt 220V.

Da vi et par dage senere flyttede til vores endelige destination i træningslejren i Mao, kom blodet på den sidste rejse.

Vi og blodet blev fløjet med et amerikansk C130 Herkulesfly fra N`Djamena til Mao. En tur på ca. 1½ time inklusiv ventetid før og efter ombordstigning. Flyet havde ikke 220V, så turen gik på batterier.

Turen havde varet otte dage. Cold chain for blodet var overholdt under hele turen, både de minus 22 grader for det frisk frosne plasma og de fem grader for de røde blodlegemer.

Gennem de næsten 14 dage i Mao var boksene med blod koblet på 220V, kun afbrudt af 30 minutter dagligt på batteri, når der skulle diesel på el generatoren. *Muligheden for at understøtte det danske forsvars arbejde lykkedes takket være frivillige bloddonorer fra Blodbanken Aarhus.*

Blodet blev transporteret og opbevaret i disse to køle-/fryse-bokse med hver sit 25 kg. batteri til perioder uden mulighed for 220 V.

Begivenhedsrig dag

Torsdag den 7. maj var Trænregimentets enheder samlet for markering af regimentets 18-års dag. Samtidig fik den nye chef oberst J.M. Nielsen overdraget kommandoen.

Traditionen tro indledtes årsdagen med en ceremoni ved Aalborg Kaserners Mindelund, hvor Garnisonskommandanten lagde en krans og mindedes de faldne.

- I alle krige har de faldnes pårørende og våbenbrødre måttet bære savnet og smerten. Og efter alle krige har vi i fællesskab rejst monumenter til minde om vore faldne. Derfor har vi et sted, hvor vi har til morgen er samlet for at mindes de faldne fra Aalborg Kaserner, sagde garnisonskommandant oberst J.M. Nielsen i sin tale til gæsterne ved ceremonien.

- Det er en morgen, hvor der er plads til respekt og stolthed. Respekt for det offer, som både den faldne og de pårørende har givet og stolthed over at tilhøre en hær, der kan skabe soldater, der om nødvendigt giver deres liv for andres frihed, fortsatte obersten inden han lagde en krans og Prinsens Musikkorps spillede "Isted Hede".

"Du har kommandoen"

Regimentets årsdagsparade indledtes med en officiel overdragelse af kommandoen over Trænregimentet til oberst J.M. Nielsen.

Hærstabens vicechef oberst K.R.J. Christensen inspicerede paraden, og lod efterfølgende den fungerende regimentschef oberstløjtnant A.P. Sundahl træde tilbage.

- Allan – du har med sikker hånd og godt lederskab ledt Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpoliticenter i en periode, som har været præget af mange forandringer og udfordringer. Godt klaret – mange tak for din indsats, sagde vicechefen og henvendte sig til oberst J.M. Nielsen.

- På vegne af Chefen for Hærstaben og jeg selv ønskes du endnu engang tillykke med udnævnelsen til oberst og jobbet som chef for Trænregimentet, Hærens Logistikcenter og Forsvarets Militærpoliticenter.

Du skal i rollen som regimentschef bidrage til, at Hæren er en professionel styrke, der kan indsættes til at hævde NATOs suverænitet med de allierede, der bidraget til konfliktløsning globalt, samt tjener kongeriget og forsvarer fædrelandet. Du skal bidrage med dine strategiske tanker til at udvikle Hæren. Du skal gå foran som det gode eksempel og vise retningen for dit regiment – og leve op til Trænregimentets motto: "Sustaining Victory". Du besidder de faglige og personlige egenskaber, der skal til for at være en god regimentschef.

Herefter overdrog vicechefen kommandoen til oberst J.M. Nielsen med ordene "Du har kommandoen".

"Jeg har kommandoen"

- Jeg har kommandoen, kvitterede regimentschefen vicechefen for Hærstaben.

- Vores regiment fremstår i dag stærkere og mere professionelt en nogensinde, konstaterede obersten i sin efterfølgende tale til regimentet.

- Regimentet har de sidste årtier været igennem en udvikling, hvor vi både har fået en masse krigserfaring og samtidigt er blevet moderniseret på rigtigt mange områder. Kvaliteten af vores uddannelse og vores materiel er i dag lysår bedre end vi kender fra før i tiden.

Obersten udtrykte sin glæde over det gode forhold mellem Trænregimentet og Aalborg By, hvor størstedelen af regimentet er placeret, og han understregede, at Trænregimentet også er en del af såvel det officielle som private liv "uden for hegnet" i Aalborg og hele region Nordjylland.

- Tillykke til os alle ved Trænregimentet, og lad os nyde resten af dagen i fællesskab, afsluttede regimentschefen inden han gik over til det punkt på programmet, som betød mest for ham.

Uddeling af "medalje for sårede i tjenesten" og "medalje for fortjenstfuld indsats"

- Det er en stor glæde for mig at kunne uddele disse medaljer, udtrykte obersten, som med stor respekt kaldte de soldater frem, der skulle dekoreres:

Overkonstabel af 1. grad Christian Lund Erichsen efter den 24. september 2009 at blive såret under udførelse af tjeneste ved Danish Battle Group/Regional Command (South West/ISAF, Afghanistan.

Overkonstabel Michael Junker Hansen efter den 24. september 2009 at blive såret under udførelse af tjeneste i Afghanistan på ISAF hold 8.

Sergent Mark Nielsen efter den 18. juli 2011 at blive såret under udførelse af tjeneste i Afghanistan på ISAF hold 11.

Overkonstabel af 1. grad Mads Vejby Thomsen efter den 5. februar 2011 at blive såret under udførelse af tjeneste i Afghanistan på ISAF hold 11.

Sergent Morten Hørby Olsen modtog den 26. august 2014 Forsvarets Medalje for fortjenstfuld indsats med følgende motivering:

Den 6. oktober 2011 trådte en lokal tolk ed siden af det søgte spor og udløste en improviseret sprængladning. Der udløses endnu en sprængladning og der er flere sårede. Sweeperne afsøgte et spor frem til de sårede og sergent Morten Hørby Olsen søgte frem med stort mod og påbegyndte prioriteringen og behandlingen. Han bidrog også til at få de sårede hejst op i helikopteren, en procedure, der er meget vanskelig.

Sergenten har ved flere hændelser vist stort overblik, når der har været mange sårede, og han har på bedste vis prioriteret og ført i situationen, således at hjælpen er kommet til alle på rette tid. Sergenten er et eksempel til efterfølgelse.

Uddeling af påskønnelser

Traditionen tro blev der også uddelt påskønnelser til soldater, der på forskellig vis i løbet af det forgangne år, har gjort sig fortjent til en særlig påskønnelse.

Påskønnelsen til en soldat af officersgruppen: KN Morten Møller, 3. Vedligeholdelsesbataljon

Påskønnelse til soldat af sergentgruppen: SSG Henrik Hyldgaard Nielsen, 2. Logistikbataljon

Påskønnelse til soldat af konstabelgruppen: OKS-1 Klaus Jensen, 4. Nationale Støttebataljon

Påskønnelse for bedste soldat ved regimentets værnepligtsenheder:

- 4 HBUKMP: Menig Josephine Damgaard Nielsen

- 5 HBUKMP: Menig Søren Vestergaard Jensen

- 6 HBUKMP: Menig Mathias Bo Jensen

Reception, idrætsdag og sommerfest

Da bifaldet havde lagt sig efter tildeling af påskønnelserne, kunne regimentschefen lade enhederne formere til gennemførelse af idrætsdag og socialt samvær. Obersten selv havde inviteret gæster til en mindre reception i messen.

I sin korte tale til receptionen gæster udtrykte obersten igen sin glæde over at have fået lov til at uddele medaljerne til paraden.

- Men det er også en glæde at blive regimentschef, fulgte han hurtigt op og afsluttede med at opfordre gæsterne til, efter receptionen, at gå ud og hygge med soldaterne til idrætsdagen.

Trænregimentets stabschef oberstløjtnant A.P. Sundahl benyttede lejligheden til i en kort tale at lykønske obersten med den store ære det er at bliver chef for Trænregimentet og indviede gæsterne i, at chefen og stabschefen har kendt hinanden hele deres tid i Forsvaret, idet de startede sammen den 18. august 1980 på Sergentskolen i Sønderborg og i øvrig fulgtes ad til Jyske Dragonregiment, hvor de endda delte værelse sammen. De endte begge efter officersskolen ved Trænregimentet.

- Du er højt uddannet og har en solid og bred baggrund, såvel logistisk og MP-fagligt som generelt. Det gør dig til en oplagt regimentschef og tjenestegrensinspektør, konstaterede stabschefen.

Ikke for tøsedrenge

For at blive sergent, skal Grundlæggende Sergent Uddannelse (GSU) gennemføres. Og inden man kan søge på om denne uddannelse, testes sergent-aspiranterne på 1. Logistikbataljons "GSU-tur".
GSU-tur aspirant nr. 21 har skrevet en lille artikel om GSU-turen.

Fornøjelsen startede mandag morgen, da 30 fuldt op-pakkede værnepligtige mødte op på Hvorup kasernes cindersbane for at løbe Coopers test. Testen skulle bestås med minimum 2.550 meter på de 12 minutter, for at kunne søge videre som sergentskoleemne.

De 30 værnepligtige blev inddelt i to hold, hvoraf det ene hold skulle løbe test og det andet have kontrolleret oppakningen, da ingen måtte have andet med end det der stod på pakningslisten.

Allerede her startede det psykiske pres, da alle havde fået ordre på at ligge sig med hovedet inde i soveposen imens grejerne blev nøje gennemgået – viste det sig, at der var noget i rygsækken, der ikke stod på pakningslisten, gik den værnepligtige ikke ustraffet derfra.

Coopers test og kontrollen blev efterfulgt af en lektion fra Flyvevåbnet, der underviste i deres hundepatruljering, hvilket var essentielt, da der blev varslet om eventuelle patruljer, der ville komme ud senere på turen.

Selvtillidsprøver og "gaver"

GSU aspiranterne blev delt ind i tre patruljer og kort efter blev der sadlet op på lastbilerne, hvor kursen gik mod Aalborg havn. Indenfor én time havde alle 30 værnepligtige gennemført selvtillidsprøve nr. 1, som i den værnepligtiges øjne skulle være et spring fra havnekanten tre meter ned i vandet med hætte over hovedet. Dette viste sig kun at være en test, for der var kun ½ meter ned - på et græs-

set område. Det blev tæt på formiddag og der blev endnu en gang sadlet op på lastbilerne som kørte mod Tranum øvelsesterræn.

Her blev der hurtigt læsset af og turens første march blev sat i værk, som bevægede sig hen til første post. Resten af dagen bød på patruljemarch rundt i terrænet til de forskellig poster, hvor der herunder løbende blev skiftet patruljefører til at løse opgaverne ved posterne med sin respektive patrulje. Undervejs blev der uddelt "gaver" i form af kæppe eller rødder, som skulle slæbes med videre såfremt patruljen ikke havde løst deres opgave korrekt.

Var man heldig, kunne man, sammen med sin patrulje på ti mand, dele en feltration, og det var det eneste mad der blev serveret på turen. Dog var der hele tiden mulighed for at få fyldt dunken op med vand.

Det var dog heller ikke alle patruljerne, der var så heldige, at løse opgaven og derved få en feltration. Timerne ude i øvelsesterrænet gik, og det blev nat. Patruljerne skulle hver især etablere et område, hvor de kunne opholde sig natten over og på skift holde vagt. For nogle patruljer blev natten mere hektisk end for andre, da de blev jagtet af hundepatruljer. Det blev ikke mindre stressende, da patruljerne blev vækket af artilleri tidligt morgen, hvorefter turen gik mod Nørresundby svømmehal.

I svømmehallen blev aspiranterne endnu engang udsat for en selvtillidsprøve, da de skulle lave "død mur" fra tre-meter vippen. Derudover skulle patruljerne igennem flere poster, hvor deres samarbejdsevner atter blev testet. Efter svømmehallen fortsatte marchen i Nørresundby og ud i kasernens øvelsesterræn. Her bød resten af dagen på poster af anden art i form af udholdenhedsopgaver, endnu en selvtillidsprøve, lederopgaver og en refleksionstime.

Bonus-tur til stranden

Under hele turen blev aspiranterne yderligere presset af, at befalingsmændene konstant spurgte om de ville melde fra, blive kørt tilbage på kasernen og derved stoppe turen.

Sent på eftermiddagen stod der kun 19 aspiranter tilbage, da en sergent meddelte, at de nu skulle tilbage på kasernen for at vedligeholde. Der voksede et håb og en lettelse om, at turen endelig var gennemført, men det lys blev hurtigt slukket, da lastbilerne kørte forbi kasernen og videre mod Tranum stand, hvor der ventede aspiranterne en strandmarch.

Uvidende om hvor lang distancen var, gennemførte alle 19 tilbagestående aspiranter strandmarchen, hvorefter de blev kørt tilbage til kasernen og fik vedligeholdt gevær.

Afkræftet og tappet for energi blev de tilbagestående kaldt ud i gården, for at få turens sidste instruks. Frygtende for at natten ville blive lang blev stemningen høj, da premierløjtnanten viste aspiranterne over i tutten til noget af et festmåltid, der i den grad løftede humøret og gav en velovervejet afslutning på en meget psykisk og fysisk krævende tur.

Øverst er en af aspiranterne klar til en selvtillidsprøve og her tv. en samarbejdsøvelse på forhindringsbanen.

Medalje til mekaniker

Overkonstabel Mikkel Steffensen føler ikke, at han behøver en medalje for at huske den oplevelse, han havde på motorvej E45. Han var med til at redde liv. Men han føler sig overset af alle dem, der kørte forbi.

For sin indsats fik han overrakt en hædersbevisning af Chefen for Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland, oberstløjtnant Jan Johansen.

Hædersbevisningen er givet, fordi Mikkel Steffensen torsdag i sidste uge hjalp en hjemmeværnsmand, der var fastklemt i sin tjenestebil efter en soloulykke på motorvej E45 mellem Humlebakken og Øster Uttrup ved Aalborg.

Det var helt tilfældigt, at han kom forbi, da hjemmeværnsmanden var kørt galt. Han talte beroligende ord til den tilskadekomne, som var fastklemt i den forulykkede bil, og Mikkel Steffensen ydede sammen med en anden mand førstehjælp, indtil redderne kom. Den kvæstede overlevede, ikke mindst takket være den indsats, Mikkel Steffensen var med til at yde.

Medaljen har en bagside

- Jeg havde selvfølgelig helst været det her foruden, siger Mikkel og sender et smil, der ender i en lidt skæv grimasse. Hvor var hjælpen?

Mikkel Steffensen har takket nej til psykologisk førstehjælp. - Jeg taler med mine kolleger om det, forklarer han.

Alligevel kæmper han. For følelsen af at være alene er større, end han kan rumme. Følelsen af at være overset af dem, der burde hjælpe - de forbipasserende.

- Jeg forstår ikke, hvorfor der ikke var nogen, der standsede. Hvis det var mig, ville jeg ønske, at nogen havde standset, siger Mikkel Steffensen. Han er ikke i tvivl om, at nogle måske har været bange for, hvad de ville få at se. Eller om de ville gøre mere skade end gavn. - Men i det her tilfælde kunne man ikke gøre noget forkert, understreger Mikkel Steffensen.

Hos Nordjyllands Politi anerkender man den frustration, Mikkel Steffensen står med. Men faktum er, at mange gør, hvad de kan, fortæller vagthavende Karsten Højrup Kristensen.

- Når der sker uheld og ulykker på stærkt trafikerede steder som motorvejen, får vi rigtig mange opkald - i gennemsnit 10, fortæller Karsten Højrup Kristensen, der også har oplevet, at politiet måtte bede omstillingen om at håndtere et massivt antal opkald, ganske enkelt fordi man allerede havde de informationer, der skulle bruges, og var på vej.

Men når det kommer til antallet af bilister, der standser for at yde førstehjælp, så er det knap så stort. - Folk er bange for, hvad de møder, eller om de kan hjælpe. Men hellere forkert førstehjælp end slet ingen - det er bedre at gøre noget end at lade være, understreger han.

Flotte 12-taller til elektronikfagteknikere

To af Trænregimentets militære lærlinge har netop overstået deres svendeprøve ved Søværnets Skole; Center for Teknik (TEC), hvor de begge opnåede den optimale karakter: 12! Det drejer sig om overkonstablerne Dan Erik Kikkenborg og Lars Outzen Brygger.

Svendene havde deres familier med til den store dag og viste stolt deres skole frem. TEC havde arrangeret lidt mad og drikke til de fremmødte og tamburkorpset musicerede i dagens anledning for at gøre den endnu mere mindeværdig for svendene og deres familier.

Chefen for TEC fremhævede i sin tale til svendene og deres familier den glæde, han har haft ved at se forandringen, de har gennemgået i løbet af deres uddannelse, herunder taget ansvaret for egen læring og en god arbejdsmoral. Blandt andet oplevede chefen, at de kommende svende stadig var på TEC for at forberede sig til næste dags program, når han selv arbejdede sent.

Uddannelsen har ikke altid har været let. Svendene har hver især haft deres egne oplevelser på godt og ondt. De har lidt afsavn i flere måneder ad gangen, og det har deres hustruer, børn, kærester samt øvrige familie og venner også. Derfor sagde chefen for TEC også; "Vær nu god ved jeres familier og venner - og tag jer godt af dem inden næste mission. Det fortjener de!"

To hårde dage i Holland

Trænregimentet deltog igen i år (12. – 13. maj) i de Tweedaagse Militaire Prestatie Tocht (TMPT) i og omkring Harskamp i Holland.

TMPT består af 12 opgaver eller tests, som skal gennemføres over to dage, begge dage indenfor ti timer.

En god kondition (løbe, gå og cykle), gode færdigheder indenfor orientering samt øvrige militære discipliner som skydning, håndgranatkast og forhindringsbaneløb, er en forudsætning for at gennemføre inden for tidsfristerne. Dette er ikke en medalje man bare lige smutter til Holland for at samle op.

Trænregimentets rutinerede veteranhold – major Orla Barsøe og seniorsergent Jes Mose Jensen – gennemførte opgaverne med god margin, hvorimod det "unge hold" må betragte turen som erfaringsindhentning, før næste forsøg på at erhverve sig den eftertragtede medalje!

PERSONELNYT

Udnævnelse til oberst:
Pr. 1. maj 2015:
OB Jess Møller Nielsen

Udnævnelse til oberstløjtnant
Pr. 1. maj 2015:
OL Mikkel Enemark Olsen

Udnævnelse til kaptajn:
Pr. 1. juli 2015:
KN Bitten Land Nielsen
KN Nikolaj Dalbjerg Sørensen
KN Mikkel Wammen Petersen
KN Thomas Berg

Udnævnelse til chefsergent:
Pr. 1. april 2015:
CSG Brian Blankensteiner

Pr. 7. april 2015:
CSG Ole Vindbæk
CSG Niels Christian Eriksen

Udnævnelse til seniorsergent:
Pr. 5. juni 2015.
SSG Henrik Fuglsang Isaksen
SSG Anders Bjerg Jessen

Udnævnelse til oversergent:
Pr. 17. april 2015.
OS Henrik Hende
OS Claus Christian Nygaard Nielsen
OS Michael Miszczuk Jørgensen

Pr. 19. maj 2015:
OS Simon Alexander Siri-Olsen

Udnævnelse til korporal:
Pr. 30. marts 2015:
KP Mads Raeder

Pr. 1. april 2015:
KP Thomas Brandt
KP Casper Ganshorn Nielsen

25 års jubilæum:
Pr. 2. april 2015:
KP Jimmi Vang Løfgren
KP Kim Volder Nielsen

Pr. 14. april 2015:
MJ Ole Nielsen Lund

Pr. 15. april 2015:
SSG Jan Tornvig Hansen

Pr. 16. maj 2015:
Køredommer Jesper Knudsen

Pr. 30. juni 2015:
OKS-1 Peer Henrik Larsen

Forsvarets hæderstegn for god tjeneste i 25 år:
Pr. 16. april 2015:
SYPL-R Jette Duus Kühnel
OS-R Peter Brian Madsen Burholt

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv:
Pr. 18. april 2015:
KP Palle Strandgaard

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet.
Pr. 31. maj 2015:
SSG Jørn Nørholm Mosel

Pr. 30. juni 2015:
SSG Peter Hørlyck

Uddelt ved Trænregimentets fødselsdag 7. maj 2015:

Bedste Soldat – Hold FEB 2015
MG Mathias Bo Jensen
MG Søren Vestergaard Jensen
MG Josephine Damgaard Nielsen

Legat for personel af konstabelgruppen
OKS-1 Klaus Jensen

Legat for personel af sergentgruppen
SSG Henrik Hyldgaard Nielsen

Erkendtlighed fra SPAR NORD
KN Morten Møller

Anerkendelse for særlig indsats fra AKIF
Pensioneret SSG Freddi Nielsen

Major Mikkel Enemark Olsen er blevet udnævnt til oberstløjtnant og chef for 2. Logistikbataljon.

Tekst og fotos: Logistikdetachementet.

Der er stadig danske soldater i Irak

Det 120 mand store landmilitære bidrag til Operation Inherent Resolve i Irak træner de irakiske sikkerhedsstyrker. Trænregimentet bidrager med 18 mand, som sørger for at logistik og militærpolititjenesten fungerer.
Læs her om Logistikdetachementet/DANCON/Irak Hold 1 opstart og opgaver i missionen

Logistik detachementet (LOGDET) til støtte for Operation Inherent Resolve (OIR) blev varslet til udsendelse Ultimo 2014. På det tidspunkt var der stadig usikkerhed om hvornår de første fra LOGDET skulle rotere ud.

Grundstammen af LOGDET kommer fra 1. Nationale Støtteelement (NSE) i Vordingborg, samt enkelte fra både 2. og 6. NSE. Desuden har vi vores sanitetsfolk der kommer fra 2. Sanitetskompagni (SANKMP) i Aalborg.

I og med at vi er udsendt i rammen af II bataljon fra Den Kongelige Livgarde (II/LG), så foregik opstillingen og missionsforberedelsen i Garderkasernen i Høvelte. LOGDET havde selv behov for uddannelse og den sidste klargøring, så sammendragningen af materiellet lev koordineret af logistiksektionen ved II/LG.

De første soldater fra LOGDET roterede ud den 8. december 2014, altså bare 14 dage efter de blev udpeget, så der var tryk på for at få klargjort det sidste. Både arbejdsmæssigt og personligt var der højt tempo under de sidste forberedelser. Den 15. december roterede forsyningsbefalingsmanden (FSBM) ud, og dermed sluttede vi året med maner. Dernæst rejste vi i to klumper, nemlig den 7. og 19. januar.

En gammel irakisk flybase er blevet vores hjem

Hovedformålet var nu, at gøre klar i Camp Havoc, den del af basen, der nu blev vores hjem. Den 19. januar rejste hovedstyrkens første del, og med udgangen af januar måned var DANCON samlet i camp Havoc, på Al Asad Air Base (AAAB).

AAAB er en gammel irakisk flybase, der blev bygget i 80'erne. I forbindelse med den seneste Irak krig var der ca. 20.000 US soldater stationeret på basen.

Den var virkelig udbygget med alt fra svømmehal til Subway, og mange andre velfærdsfaciliteter. I 2011 rykkede amerikanerne ud af basen, og den har siden stået og forfaldet.

Det hele ser ud som om, at amerikanerne bare har lukket dørene efter en normal dags arbejde. Der er cafeteriaer, som står fuldt møblerede, og PX'er hvor der stadig er varer på lageret.

Arbejdsopgaverne er varierende

Kommandokontoret (KDOKT) er som altid nerven i alt som foregår i missionen. Man kan roligt sige, at opgaverne er mange og alsidige.

Kommandobefalingsmanden (KDOBM)

sørger for, at alle gæster og nyankomne soldater modtager sikkerhedsinstruks, og forestår efterfølgende rundvisning i camp Havoc.

KDOBM deltager ligeledes i camp Havoc Force Protection (FP). Der er ca. 35 km perimeterhegn rundt om Al-Asad Air Base (AAAB), og det er vigtigt at få gennemgået hvert eneste meter for evt. fejl og mangler.

Kontorhjælperen (KTHJ) har ligeledes et meget alsidigt arbejde. Foruden at skulle taste arbejdstid, og hjælpe med planlægning af leave for 120 mand, så skal han hjælpe til i Chowhall (køkkenet).

Dette betyder lange dage, da KTHJ møder 0600-1000 (morgenmad) og 1600-2000 (aftensmad). Desuden hjælper KTHJ med rengøringen af NST-bygningen, hvor vi arbejder og sover. Generatortjeneste klarer KTHJ også, da generatoren er livsnerven for strøm til NST-bygningen.

KTHJ assisterer TERM, når der er behov for det, og når FSKT får varer ind, så giver han også her en hånd med. Alt denne flid fra KTHJ OKS Dennis passer KDOBM SSG Jakob glimrende, da han og vennerne således kan fordrive tiden med dart.

KTHJ OKS Dennis store flid har da også båret frugt; under de værdigst mulige former blev Dennis udnævnt til OKS af selveste CH/DANCON, OL Bo fra Den Kongelige Livgarde (billedet nedenfor til venstre).

Det forlyder fra sikker kilde, at de var begge rørt til tårer; en udnævnelse af en overkonstabel hører ikke til hverdagssyslerne, selv for oberstløjtnanter fra Den Kongelige Livgarde!

Klunser-metoden og "nice" materiel

Opgaven som FSSEK på Irak hold 1 har været i rivende udvikling fra dag et af. I slutningen af december landede vi i en lejr, hvor vi dårlig nok havde tag over hovedet, maden var feltrationer og et bad var en by i Rusland. Vi røg helt ned på laveste trin i behovspyramiden og de forsyningsopgaver, der var i starten, gik ud på at skaffe feltrationer, feltsenge og batterier til vores lygter om aftenen.

Vi byggede langsomt et liv op hernede; kontormøbler blev skaffet på klunser-metoden, ved at køre ud i den kæmpe store, tidligere amerikanske lejr og fandt de ting vi manglede. Det samme gjorde sig gældende for vores beboelsescontainere, skabe til vores tøj og bøjler til at hænge selvsamme på.

Dette var en noget atypisk forsyner opgave, men i samarbejde med administrationsbefalingsmanden fra LG gik dette faktisk som en leg. Siden de første spæde skridt er vi kommet langt og det ses også efterhånden på den beholdning af materiel, der er modtaget. Både sensitivt natkampsudstyr, over ammunition til playstation 4 til velfærdsområdet.

Vi har rykket fokus fra det allermest nødvendige, til også at kigge på de ting og det materiel der også er "nice". Fokus for FSSEK ligger til stadighed på styring af materiel regnskabet og fremskaffelse af det materiel brugerne ønsker, om det så er våben eller danske feltrationer.

TERM Kuwait

Terminalhold (TERM) Kuwait afgik fra Danmark den 8. december 2014. Så TERM har været i gang længe nu. TERM Kuwait består af to delelementer. TERM-holdet indeholdende PL Jeppe, OS Kenneth, OKS-

En gigantisk sandstorm på vej!

1 Søren og OKS Martin. Holdet suppleres af SSG Kim, som er forvaltningsbefalingsmand, samt indkøbsassistent.

I TERM Kuwait bliver der løst en masse forskellige opgaver. Det værende sig alt fra afhentning af PAX i Kuwait International lufthavn, modtagelse af fly på Al Jaber Airbase og lokalindkøb med forvalteren. På den måde er der ikke mange dage, som er ens hernede.

Det danske F-16 bidrag var allerede godt etableret på området, da TERM kom til Kuwait. Så der skulle skabes plads til vores kontor, hvilket et konstruktionshold fra IG satte op. Dernæst skulle der skabes en masse nye kontakter, og de forskellige procedurer skulle sættes op og testes, da forsyningsvejen til Irak endnu ikke var afprøvet.

TERM Kuwait håndterer den danske C-130J, når den ankommer til Kuwait. TERM håndterer desuden F-16 bidragets rotation, og pakker gods til Irak. Ligeledes håndterer TERM de fleste PAX, som kommer gennem Kuwait International Airport. Disse PAX kan være alt fra personel til Hærens bidrag, Flyvevåbnets bidrag og personel fra resten af Mellemøsten. Det har været en stor omvæltning at være deployeret sammen med F-16 bidraget, da Flyvevåbnet og Hæren har vidt forskellige måder at se tingene på, så det har givet lidt udfordringer. De procedurer man kendte fra tidligere, og som man forventede virkede, passer nu ikke til den virkelighed, som man oplever i Kuwait.

TERM Irak

Udover Kuwait, så har vi også et terminalhold på Al Asad Air Base (AAAB). Grup-

pen består af SSG Jesper og OKS Morten.

TERM agerer posthus for DANCON, og sørger for forsendelse og fordeling af al post til og fra Danmark. TERM Irak har også til opgave at deltage i planlægningen af transport af PAX, og gods, til og fra Al Asad, samt forestå transport af disse til og fra Flight Line. Dette gøres i samarbejde med US Airboss, som er en kaptajn fra US S4 (Logistiksektion), som til dagligt sidder i Command and Operations Centre (COC).

Den egentlige transport mellem lejren og Flight Line sker med US Forward Logistic Element (FLE) Eskortesektion. Al koordinationen på manuelt niveau sker med føreren for denne eskortesektion. På Flight Line er det US APS (Arial Port Service), i daglig tale kaldet Porters, som håndterer flyene.

TERM støtter, hvor vi kan, og har et rigtig godt samarbejde med alle parter. På Flight Line har US APS ikke selv maskiner, som kan løfte mere end 4,5T. I forbindelse med deployeringen af den danske CIS container var de danske teleskoplæssere med på Flight Line, og ydede en direkte og uundværlig støtte til US APS. Containeren skulle løftes fra K-loader, og over på en lastbil. US APS var noget spændt på den plan vi havde lavet for operationen, og heldigvis lykkedes planen over al forventning og US APS har efterfølgende udtrykt deres uforbeholdne beundring over, hvor rutineret og sikkert den danske kører på teleskoplæsseren manøvrerede sin maskine.

Hertil kommer, at al håndtering af gods og fly på Flight Line foregår i mørke, kun hjulpet af det lys den enkelte maskine kan levere. De fly som er i færd med at blive losset og/eller læsset leverer også et meget direkte lys, som tillige støtter teleskoplæsseren i arbejdet.

Det sanitetsfaglige bidrag

Vores let forbindepladsgruppe består af OS Loui, medic OKS-1 Kenneth og ambulancemand OKS Anders. De tre sanitetssoldater har yderligere fået tilgang af reservelæge MJ Martin og sygeplejerske KN Trine. Forbindepladsgruppen yder ROLE1 sanitetsstøtte fra Combined Aid Station; i daglig tale. Her er danskerne integreret i den amerikanske United States Marine Corps (USMC) ROLE1, og indgår i et tæt samarbejde med en US ARMY ROLE 2E enhed, som er placeret i den samme bygning.

Tilsammen udgør de tre enheder et mindre, men meget effektivt felthospital, indeholdende en bred vifte af kompetencer fra det præhospitale miljø, til sekundær lægetjeneste opbygget omkring primær kirurgi, tillige med intensiv indlæggelse og pleje. Det danske personels portefølje består hovedsageligt af sanitetsvagt ved undervisning af Irakiske enheder, lægekonsultation af koalitionssoldater, samt håndtering af mindre sygdomme og skader.

Det tætte samarbejde med amerikanerne gør, at der arbejdes og øves i joint combined trauma teams. De danske medics, lægen og sygeplejersken, har derfor i større grad måttet tilpasse sig amerikanernes arbejdsmetode, og arbejdet med anderledes behandlermateriel.

Det har naturligvis givet lidt udfordringer, men opleves ikke som noget problem, hverken fra dansk eller amerikansk side. Det danske personel har også assisteret ved førstehjælpsuddannelsen af de irakiske sikkerhedsstyrker. Det understreges, at der endnu ikke er modtaget eller behandlet danske, eller amerikanske, traumepatienter.

En typisk dagligdag for det danske sanitetsbidrag går med bemanding af CAS, intern undervisning og træning, samt hygiejneforebyggende opgaver rundt omkring i camp Havoc.

Afløsningen er snart på vej

Chef-reccen for OIR 2 har lige været på besøg. Det er jo første tegn på, at vi er godt i gang med udsendelsen, og at der er nogen, som vil afløse os i juli. Overordnet er LOGDET kommet godt på plads og logistikken fungerer. Så hold 2 skal være rigtig hjertelig velkommen.

Idrætsdag og socialt samvær

På regimentets årsdag, var der traditionen tro en flot parade, hvor regimentets nye chef, oberst J.M. Nielsen overtog kommandoen over Trænregimentet. Efterfølgende blev den årlige idrætsdag afviklet.

Der blev virkelig gået til stålet i de mange discipliner, der favnede meget bredt, lige fra petanque og øksekast til tovtrækning, fodbold, beachvolley- og basketball og mange flere.

Arrangementet blev indledt med et trekilometersløb med flere hundrede deltagere, hvorefter de individuelle sportsgrene blev igangsat. Der en fantastisk god stemning og stor entusiasme blandt deltagerne, og selvom der blev kæmpet bravt over hele linjen, var det forbavsende få skader, der ramte deltagerne.

Da det hele var overstået, var det en flok trætte idrætsudøvere, der samledes til præmieoverrækkelsen, der startede med uddelingen af idrætsforeningens pris. I år blev den tildelt pensioneret seniorsergent Freddi Nielsen.

Freddi modtog af regimentschefen et maleri, samt et "pænt" gavekort og diplom.

Freddi modtog anerkendelsen for sin særlige indsats i bestyrelsesarbejdet i AKIF samt mangeårig deltagelse i både Forsvarets og DMI stævner (tilmed med rigtig fine resultater).

Præmieoverrækkelsen kulminerede med kåringen af den bedste enhed. Og det var en meget stolt chef for 1. Logistikbataljon, oberstløjtnant Jørgen Clasen, der fik overrakt den eftertragtede pokal.

Øl og pølser

Som afslutning på præmieoverrækkelsen udtrykte oberst J.M. Nielsen stor beundring for deltagernes gejst og inviterede herefter samtlige deltagere på "øl og pølser".

Velfærdstjenesten havde, i samarbejde med idrætsforeningen arrangeret socialt samvær i gymnastiksalen, hvor der

blev budt på lækker grillmad med tilbehør, som kantinens dygtige medarbejdere stod og tilberedte i et stort grill-telt uden for gymnastiksalen. Og der var virkelig run på. Faktisk havde så mange tilmeldt sig, og også kantinen måtte tages i brug.

Alle var meget tilfredse med arrangementet, der helt sikkert fortjener en gentagelse.

Se i øvrigt flere billeder fra arrangementet på: http://hok.phanfare.com/trr/6896692 og læs den komplette resultatliste her: http://kortlink.dk/gwx8

De fire måneder gik hurtigt

Så er de værnepligtige soldater fra 1. Logistikbataljon, henholdsvis 4. Nationale Støttebataljon blevet hjemsendt.

- Hvor er det dog utroligt, så hurtig de fire måneder er gået! Det var en bemærkning, der gik igen hos de fleste, da de blev spurgt om værnepligtens forløb. – Men hvor har det dog været fedt!

Der blev da også vist følelser af enhver art hos de unge mennesker, der, trods blot fire måneder sammen, har opbygget et tæt kammeratskab. Og mange havde da også svært ved at holde tårerne tilbage, da afskedens time nærmede sig.

De har jo alle været tæt knyttet sammen såvel fysisk som psykisk. Og som sådan har de oplevet grænseoverskridende ting, når de fx har været på diverse øvelser. De har jo boet op til 12 personer på hver stue, og mange har været sammen nærmest i døgndrift. Og det vil jo naturligvis få folk til at komme "ind under huden" på hinanden.

Hjemsendelsesfest

Aftenen før hjemsendelsen var der arrangeret en flot hjemsendelsesfest, hvor alle mødte frem i flotteste skrud. Drengene i smoking, eller flotte jakkesæt og pigerne i fantastiske rober.

Efter en lækker middag var der underholdning af enhver art og sluttelig samledes man i gymnastiksalen, hvor der virkelig blev festet igennem.

Ikke alle hjemsendes

Nu er det imidlertid ikke alle, der blev afrådt til civil. Nogle har valgt at blive.

Der blev den 2. februar indkaldt i alt 314; henholdsvis 83 piger og 231 unge mænd. Af disse blev 42 hjemsendt før tid af for-

skellige årsager (9 piger), mens otte – halvdelen piger – blev optaget på Den Grundlæggende Sergentskole.

Det mest glædelige er dog, at ikke mindre end 59 (heraf ni piger) er blevet optaget på Hærens Reaktionsstyrke Uddannelse.

Således har Trænregimentet fået lov til at beholde de absolut bedste ud af et ellers helt fantastik godt og positivt værnepligtshold.

Jens Daarbak Jensen: "Det her har været én af de mest positive oplevelser, jeg nogensinde har haft! Jeg har mødt nogle fantastiske mennesker, der er blevet nogle rigtig gode kammerater. Jeg er kommet i kanonform og har tabt otte kilo.

Kristine Kold Thomsen og Cecilie Sejerbo Villumsen: "Det har været vildt godt, meget spændende og særdeles lærerigt. Vi har udviklet os utrolig meget og har ikke et sekund fortrudt, vi kom her til Trænregimentet, selvom vi begge kommer fra Sjælland. OK: Det var lidt træls, når vi stod gennemblødte ude i felten, men det er jo sjovt bagefter. Desuden er vi kommet i en rigtig god form og kan faktisk se i spejlet, hvorledes vores krop har forandret sig til det bedre!!"

Kristine skal straks efter hjemsendelsen til Kina i fem uger, inden hun starter med at læse merkantilt kinesisk. – Jeg har haft kinesisk siden 5. klasse, så jeg glæder mig til at lære noget mere om dette kæmpestore land m.v.

Cecilie er faktisk allerede startet som lærervikar på en privatskole. "Jeg starter umiddelbart efter sommerferien på lærerseminariet og er helt overbevist om, at tiden her som soldat har rustet mig til min kommende lærergerning".

Af seniorsergent Erik Wielsøe

Soldaterforeningens Jubilarstævne

Vejrudsigten blev nøje studeret i dagene op mod den 9. maj for at gætte på sandsynligheden for sol og varme til årets jubilarstævne. I allersidste øjeblik slap vores normale held dog op og himlen slap gråvejr og regnbyger løs over dagens fremmødte jubilarer.

I alt var der tilmeldt ca. 275 deltagere som allerede ved ankomsten til Hvorup Kaserne lod snakken gå lystigt på kryds og tværs af indkaldelsesholdene. Lige før kl. 11.00 lykkedes det formand og næstformand at få geledderne rettet ind bag Hjemmeværnets Musikkorps og Trænregimentets fane og på slaget startede marchen mod idrætspladsen, hvor selve paraden skulle afvikles.

Det skarpe øje ville have opdaget at det ikke var med helt samme præcision geledderne forcerede kaserne-arealet, men med lidt snilde lykkedes det at få alle ind på stadion og efter lidt ekserceren rundt lykkedes at få paraden gjort klar til at modtage regimentets stabschef, oberstløjtnant Allan P. Sundahl, der holdt en kort tale inden beviset for jubilæet skulle overrækkes til de mange jubilarer.

Foreningens fanebærer, Verner Nielsen, havde i år 55-års jubilæum og selv om Verner stod på fløjen med foreningens fane blev ham ikke forbigået medaljemæssigt og det var en synligt mere rank fanebærer, der kunne anes under den sidste del af paraden.

Efter overrækkelse af jubilarmedaljer blev tøjlerne sluppet til de fremmødte for at besigtige kasernen og de opstillede nye køretøjer som var placeret rundt om stadion. Dog blev alle formanet om at være klar foran gymnastiksalen kl. 12.45, således de forskellige årgange kunne placeres i den festpyntede sal.

Efter lidt rokkeren rundt blev alle bænket og foreningens faner blev ført ind. Stadig gik samtalerne lystigt i hele salen og man kunne ikke være i tvivl om at røverhistorierne føg gennem luften. Verner Nielsen kunne som toastmaster byde de fremmødte velkommen og kort orientere om dagens praktiske forhold, hvorefter den legendariske "sild på is" blev sendt rundt.

Umiddelbart efter forretten var det tid til at formanden Bent Frisk kunne holde sin tale til de fremmødte og de forgangne år blev ridset op og ikke mindst hvilke forandringer, der var sket og forsat sker. Ligeledes var det tid til at overrække foreningens æressabel til en person, der i særlig grad har bidraget til at fremme foreningens arbejde og i år var valget faldet på oberstløjtnant af reserven, Jørgen M. Rasmussen som med et meget overrasket udtryk i ansigtet modtag sablen.

Herefter var det tid til at Trænregimentets repræsentant Allan Sundahl kort orienterede om Trænregimentet anno 2015 og hvilke aktiviteter der var gang i såvel indenlands som udenlands. Som et lille ekstra kuriosum kunne Allan Sundahl sande at det var en beskeden bestyrelse som foreningen havde, idet Bent Frisk selv havde 40 års-jubilæum og han kunne derfor overrække en forbløffet Bent jubilartegnet.

Inden kaffen kom på bordene bad formanden for Trænregimentets Soldaterforening i Norge om ordet og takkede for invitationen til dette års jubilarstævne. Hermod Eriksson fortalte herefter lidt om det tætte forhold, der var mellem de to foreninger og brugte anledningen til at gøre Bent Frisk til æresmedlem af vores norske søsterforening.

Christian Jørgensen bad herefter om ordet og takkede på vegne af DANILOG/Sjællandske Trænregiments Soldaterforening også for at deres forening var blevet inviteret med.

Efter talerne gik snakken atter lystigt rundt om bordene og gamle minder blev udvekslet inden Bent Frisk fra talerstolen kunne takke alle fremmødte for at have været med til igen at gøre dette års jubilarstævne til en festdag.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

September/oktober 2015

Flagdagen for Danmarks udsendte blev flot markeret i Aalborg.

Side 12-13.

Vand og mudder satte sit tydelige præg på uniformen under "Feltdag 2".

Side 8.

Indhold

3 Giv os det materiel vi skal bruge
4 Spændte og fulde af forventning
5 Det er en helt anden verden
6 Militærpolitiet i Danmark
7 Skydestævne i Tranum
8 Gennem ild og vand
9 Fra menig til konstabelelev
10 Dansk militærpoliti håndhæver loven
11 Oktober 1990
12 Flagdag for Danmarks udsendte
14 Logistikken forberedes i Valencia
16 Integration i en britisk brigade
17 Taktikinspektørerne på besøg
18 Tro kan flytte bjerge
20 Mindeværdig dag
22 PERSONELNYT
23 Ny chef for Militærpolitiet
24 Nye Militærpolitibetjente
25 Fysioterapeutstuderende
26 Styrkeøvelser, opvarmning
27 Udspændingsøvelser
28 Studerende fra Aalborg Universitet

Side 20

Side 9

Side 17

Side 24

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major K.B.G. Nielsen Telefon: 7283 6020.

Redaktionsgruppe:
Kaptajn Søren Egebæk
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer medio december 2015. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 9. november.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Giv os det materiel vi skal bruge

Chefen for Trænregimentet har besluttet at vige pladsen som lederskribent til fordel for de øvrige medlemmer af Trænregimentets chefgruppe, som på skift vil have mulighed for at komme til orde på denne fornemme plads.

Som chef for 2. Logistikbataljon er det mig en fornøjelse, at få muligheden for at tegne et billede af bataljonen, de aktuelle opgaver og udfordringer, vi står overfor.

2. Logistikbataljon er Hærens kompetencecenter for taktisk forsynings-, transport-, bjærgnings- og forplejningstjeneste. Bataljonen består ud over staben af en kursussektion, et forsyningskompagni, to logistikkompagnier og et transportkompagni. Bataljonen er regimentets største og rummer 416 soldater når alle stillinger er besatte. Aktuelt er der dog en del ledige stillinger, så alle må løbe hurtigt.

2. Logistikbataljon løser som funktionsbataljon rigtig mange forskellige opgaver, så jeg vil lave et par nedslagspunkter, så I kan få et indtryk af de aktuelle opgaver i bataljonens enheder.

I kursussektionen bruger vores specialister mange kræfter på at støtte Trænregimentet og Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse med implementering af nye køretøjer – aktuelt bjærgningsvognen "MILLER". Vi håber snart den bliver operativ, så vi kan få nye køretøjer ud til bjærgningsgrupperne. I nær fremtid skal sektionen gennemføre uddannelser af regimentets mellemledere i form af tjenestegrensmodul I og II. Det er på disse uddannelser at fundamentet for dygtige logistiske førere skabes, så det tager vi ganske alvorligt.

I forsyningskompagniet fokuserer de på uddannelsen i rammen af forsyningsdelingerne. Kompagniet har med stor succes udviklet en lang række uddannelsesmoduler af tre dages varighed, som markant mindsker tidsforbruget til klargøring og administration. Modulerne giver delingerne mulighed for at gennemføre intensiv undervisning i en taktisk ramme (i skoven eller på køretøjet), og hvor uddannelsesniveauet tilpasses den enkelte soldats forudsætninger. Kompagniets uddannelsesplanlægning er senest ved et kontaktbesøg fra Hærstaben blevet fremhævet som nytænkende og eksemplarisk.

For Logistikkompagnierne er fokus nu rettet mod reaktionskampgruppen 2017 som er tilmeldt Very High Readiness Joint Taskforce (VJTF). Reaktionskampgruppen indgår i en Britisk brigade, og det vil få betydning for den logistiske doktrin, for føringsuddannelsen og for uddannelses- og øvelsesaktiviteter. Udviklingen er i gang på alle områder, og det bliver spændende at følge, når det for alvor tager fart fra årsskiftet.

I Transportkompagniet forsøger man hele tiden at balancere kræfterne mellem uddannelsen af enkeltmand og de operative transportgrupper på den ene side og løsningen af driftsopgaver i form af tung transport og drivmiddeltjeneste på den anden. Det er ikke nogen nem opgave, men det går slet ikke så ringe!

2. Logistikbataljon har fået til opgave at forberede opstilling af et muligt landtransportbidrag til FN operationen i Mali. Der er ikke truffet politisk beslutning om udsendelse af et bidrag, men det fylder meget hos alle soldater i bataljonen. Bataljonens aktiviteter fortsætter uagtet men bestemt ikke upåvirket af de igangsatte forberedelser.

Vi har i 2. Logistikbataljon også læst og bearbejdet den seneste HR-måling for Forsvaret. Herfra kan det siges meget kort: Giv os det materiel vi skal bruge som professionelle soldater, giv os mulighed for at udsende professionelle logistikenheder i en international mission - så kan vi rekruttere, fastholde og udvikle personellet.

På trods af vilkårene på personel- og materielområdet løser soldaterne i bataljonen dagligt opgaverne med stor professionalisme og stolthed. Derfor nyder de anerkendelse, og derfor er det en ære at være chef.

Mikkel Enemark Olsen
oberstløjtnant
Chef for 2. Logistikbataljon

Spændte og fulde af forventning

340 unge mennesker startede den 3. august, deres værnepligt/ret ved Trænregimentet på henholdsvis Aalborg- og Vordingborg Kaserner.

Til 1. Logistikbataljon i Aalborg ankom der 294, hvoraf de 81 var kvinder, og ved 4. Nationale Støttebataljon mødte der 46, hvoraf de otte var kvinder.

Det var naturligvis en flok spændte og forventningsfulde unge mennesker, der denne sommerdag startede et helt nyt kapitel i deres tilværelse.

Mænd og kvinder på samme stuer

For nogle var spændingen nok højere end hos andre, idet der ved 4. kompagni i 1. Logistikbataljon skulle indføres en ny ordning, hvor mænd og kvinder skal dele stue sammen.

Imidlertid var det noget, de unge mennesker tog med ophøjet ro. De udtalte faktisk samstemmende, at det nok blot ville styrke sammenholdet og skabe en god stemning på stuerne, uden for meget "hønsegård og mandehørm".

Den nye ordning havde naturligvis mediernes store bevågenhed, hvorfor adskillige pressefolk var mødt op for at dække begivenheden.

Trænregimentet byder de unge mennesker velkommen og håber, de vil få nogle positive og lærerige måneder ved logistiktropperne.

Læs i øvrigt artiklen på modstående side om to værnepligtiges oplevelser omkring indkaldelsen.

Marie Sjøgreen er 19 år og kommer fra Hellerup: - Jeg blev student sidste år og har taget mig et sabatår, hvor jeg har arbejdet lidt på et advokatkontor. Jeg har altid været en "drenge-pige", der har spillet fodbold og klatret i træer. Så "uglet hår og sorte negle" har altid været mit kendemærke, hvorfor jeg nu føler at jeg skal ha' prøvet nogle flere grænser af. Jeg glæder mig vildt til soldaterlivet, og vil meget gerne gøre karriere her ved Forsvaret.

Det er en helt anden verden

"Det er lige meget, om du er dreng eller pige! I Forsvaret er du en soldat"! Menig Kristian Brandt og menig Anne Sofie Lohals fortæller her om deres oplevelser i den første uge som soldat ved Trænregimentet.

Der har de sidste uger været meget fokus på den nye ordning med blandede køn på stuerne for de værnepligtige. Men for os rekrutter er det langt fra den største omvæltning ved at starte i Forsvaret.

Vi ved at Forsvarets håb med eksperimentet, er at få flere piger til at fortsætte i Forsvaret og at det øger professionalismen og soldaternes samarbejdsevner.

Vi har også opdaget, at mange i Danmark er spændte på at høre, hvordan det udfolder sig. Men ærligt talt: Blandt os menige er der en tydelig tendens til at se den nye kønsfordeling som noget underordnet. Det at dele værelse med det modsatte køn, er noget vi har gjort siden vi var små. Vi har gjort det med søskende, skolekammerater, venner osv., hele vores liv.

Nye spilleregler

Da vi ankommer den første dag, er det, der gør størst indtryk, hvor hurtigt vi bliver ensrettet og begynder at identificere os med vores nye rolle som soldat. Med lynende effektivitet bliver vi introduceret for ordenen på kasernen. Måden vi skal stå på, klæde os og tiltale hinanden, er allerede anderledes.

Vores individuelle behov bliver groft nedprioriteret til fordel for det fælles bedste, og allerede inden første uge er omme, begynder vi at føle, at vi er en del af noget større.

I forhold til hverdagen derhjemme hvor man kan vælge og vrage i sin fritid, hvor det måske ikke altid betyder så meget om du kommer lige på slaget, eller et par minutter for sent, er Forsvaret et kulturchok af dimensioner. Skulle det for eksempel

"Når I står på togstationen og alle de civile kigger på jer, så forstår de slet ikke, hvor meget der er sket – deres verden er stadig den samme, mens jeres har ændret sig for altid."

Citat fra en sergent efter den første uge på kasernen.

hænde, at vi har et par minutter imellem aktiviteter, fyldes de med idræt, eksercits eller teori; alt sammen relevant for vores militære uddannelse, der altid er i fokus.

Derfor har befalingsmændene også store forventninger til os og kræver at vi selv tager ansvar og velvilligt følger ordrer.

Det kræver streng disciplin og for mange får det, den første uge til at føles utroligt lang. Ved ugens slutning, føltes det allerede som om vi havde været her i meget længere tid.

Vi er på, hvert eneste minut af dagen og når den starter kl. 05:00 og oftest slutter efter 18:00, kan man godt føle sig mørbanket.

Men, I vores fritid skal vi have indhentet det tabte, skabene skal ensrettes og vi skal have lært køjemakkerens fornavn, hvis der ellers er tid til det. Det er der sjældent.

Uanset om man er dreng eller pige, uanset om man kommer fra folkeskolen, gymnasiet eller universitet, så er vi her alle af den samme grund; for at lære hvad det vil sige at være soldat!

Michael Isager Kristensen er 19 år og kommer fra Lygten ved Århus: Jeg er lige blevet færdig med HHX og glæder mig nu til min nye tilværelse, hvor jeg håber på en masse udfordringer – Især fysiske. Jeg har været cykelrytter på et relativt højt niveau og håber, jeg kan holde formen ved lige og eventuelt forbedre den. Jeg håber da også, at der allerede i dag bliver tid til en løbetur!! Bliver jeg bidt af det, er jeg da ikke afvisende overfor at søge en kontrakt.

Militærpolitiet i Danmark

I Danmark er Militærpolitiet ansvarlig for at løse de militærpolitimæssige funktioner for alt personel i Forsvaret. Ligeledes løses opgaver i udlandet i forbindelse med danske soldaters øvelsesvirksomhed og internationalt i Forsvarets missioner.
Militærpolitistationen Danmark har hovedkvarter i Aalborg og herfra udlægges der midlertidige stationer i hele landet alt efter behov og opgaver.

Udover i Aalborg har Militærpolitiet faste stationer i København, Korsør, Aarhus og Frederikshavn. Disse stationer løser primært adgangskontrol, bevogtning samt patruljering og alarm respons. Personellet på disse stationer kan ligeledes indsættes i øvrige opgaver.

Militærpolitistationen
Den daglige opgaveløsning på Militærpolitistation Danmark, består blandt andet af følgende opgaver: I dagtimerne bestrides en vagthavende, som tager sig af telefonopkald og personlige henvendelser. Dette kan være alt fra indlevering af hittegods, modtagelse af anmeldelser, afslutning af militærpolitirapporter og øvrige administrative opgaver. Derudover er han stationslederens stedfortræder i hans fravær, og er hermed foresat for alt personel på Militærpolitistationen i relation til tjenesten.

Udover en vagthavende er stationen som minimum bemandet med yderligere to personer, som er stationens beredskab i dagtimerne. Disse kan bruges til patruljering, kurertjeneste og øvrige forefaldende opgaver.

For det øvrige personel, som gør tjeneste på stationen, består de daglige rutiner i at klargøre, forberede og løse nuværende og kommende opgaver.

Opgaverne kan blandt andet være multikontrol, hvor der arbejdes tæt sammen med Told & Skat, Rigspolitiet og de militære bilinspektører.

Ved denne type opgaver består samarbejdet i, at et rigtig stort antal køretøjer bliver standset, gennemgået og kontrolleret. Militærpolitiet gennemfører også egne færdselsopgaver, hvor vi udfører køretøjs- og hastighedskontrol på civile og militære områder.

I forbindelse med større arrangementer, hvor militæret er repræsenteret, bistår Militærpolitiet med forskellige former for sikkerhedsløsninger. Det kan være i form af adgangskontrol, personbeskyt-

telse, sikring af bygninger eller lignende. Mange af disse opgaver bliver løst i et samarbejde mellem PET (politiets efterretningstjeneste) og Militærpolitiet.

Mange opgaver

En rigtig stor del af de opgaver som Militærpolitiet løser, bliver løst på anmodning fra militærenheder eller øvrige instanser.

Det kan være eskorteopgaver, hvor udenlandske eller danske enheder skal flytte våben eller sensitiv materiel. Støtte til færdselsregulering i forbindelse med større arrangementer, hvor til- og afgangsveje for køretøjer forudses at blive en flaskehals.

Militærpoliti tilstedeværelse under hjemsendelsesfester eller øvrige festarrangementer, hvor man forudser, at der kan opstå et behov, er også en del af opgaverne

Danmarks bedste arbejdsplads

Kort fortalt er Militærpolitiet, og i særdeleshed Militærpolitistationen, en arbejdsplads, hvor man løser et bredt spekter af forskellige opgaver. Det kollegiale sammenhold er i højsædet og mandskabsplejen har prioritet.

Dette resulterer i, at selvom der til tider er rigtig mange opgaver og folk arbejder mange timer, så er der altid folk, som frivilligt melder sig til opgaverne.

– Militærpolitistationen: Danmarks bedste arbejdsplads.

Skydestævne i Tranum

Trænregimentet deltog med stor succes i årets Tranumstævne. Tranumstævnet gennemføres af Hjemmeværnsdistrikt Nordjylland og de gjorde det flot.

Tranumstævnet er en feltskydekonkurrence bestående af 6 meget forskellige feltbaner med knap 200 deltagere.

Ens for alle var at der var pænt tidspres med at få "fyret" skuddene af og at der skulle skiftes skydestillinger samt genladning.

I og med at det er fletskydninger skulle der naturligvis også afstandsbedømmes ligesom vi skulle tage højde for en frisk vind fra vest.

Altså masser af våbenbetjening, vurdering af mål og bedst egnet skydestilling OG koncentration om faktisk også at ramme skiverne!

Disse egenskaber formåede SG Martin Blauenfeldt fra 3 VEDLBTN bedst af alle danske deltagere.

Trænregimentet vandt også holdkonkurrencen for bedste militære hold, da stort set alle vore skytter var meget langt fremme på resultatlisten

Gennem ild og vand

Onsdag morgen 05:00 vågner 1. deling på Hvorup Kaserne i Aalborg. Trods to ugers tilvænning til militærlivet er humøret stadig stigende. Dagens program byder på den berygtede "Felt-dag 2".

Gevær hentes 06:55 som rutine og basis kontrolleres for 2. gang inden en felttur.

Rettelser skal der til, samt en hævet stemme fra oversergenten, for ikke at stille til tiden. Det er tydeligt, at vi i 1. deling stadig er nyklækkede rekrutter, som skal vende sig til militærlivets tidlige morgener og skarpe tider.

Med kampuniform, grejer, gevær og høj sol drager 1. deling i felten med højt humør. Og vi er klar!

Dagens første øvelse er at tælle vores antal skridt pr. 100 meter.

I snit bruger vi nok 65-70 skridt på asfalteret vej og + 5-10 skridt ekstra i grovere terræn. Vi laver herefter en udfordrende øvelse, der får os til at skulle tænke os om en ekstra gang. Vi skal regne ud, hvor langt vi er gået ved hjælp af tælling af vores skridt.

Man kan tydeligt se, at vi i 1. deling har flair for opgaven. Ikke langt fra præcision er vi.

Vi lærer herefter om afstandsbedømmelse af mål, udpegning af mål og terrænbeskrivelse, så vi altid kan informere om, hvor langt fra- og hvorhenne fjenden befinder sig. Opgaverne bliver mødt med overskud og positivitet fra 1. deling.

Vi spænder ballerne

Vi runder frokosttid, og der er intet som at spise sin dejlige frokost smurt – smurt i kasernens kantine – i felten. Det er her, vi menige har tiden til at slå hovederne sammen.

På fornemmeste militærmetode er vores grejer lagt op i præcision, så vi også kan se godt ud i felten.

Over frokost melder trætheden sig en lille smule, da solen har bagt på os hele dagen, men ej falder vi sammen. Vi spænder baller og ryg for vi har endnu en udfordring, som skal overvindes.

Vi skal igennem Aalborgs helt egen felt-forhindringsbane!

Det fedeste ved militæret er, når man kan give den max gas ved enten at skyde, presses fysisk eller drikke en bajer i gaden. Nu stod den på terrænløb og det skulle vise sig at være en kæmpe mental og fysisk udfordring.

Piktråd og vandhuller

Ingen havde ventet, hvad der nu ville komme til at ske. Vores delingsfører startede med at "sætte ild til os" med kampråb, som solen ville sætte flammer til en udtørret skov på en varm sommerdag i Australien. Fordi vi var knastørre, var det helt sikkert, at vi havde brug for et kick!

Der var ikke sparet på det mindste. Banen var mudret. Vi kæmpede os igennem piktråd og vandhuller, og ikke mindst blev der kastet medicindukker på bårer, vi også skulle have med op og ned i terrænet. Med blod, sved, gejst og et eminent sammenhold klarede vi Aalborgs forhindringsbane super flot!

Høj på adrenalin klarede 1. deling Felt-dag 2 til OK. Uden tvivl glæder vi os til flere dage i militæret og humøret er stadig stigende.

Af konstabelelev Marie Vestergaard, 4HRUDEL/2SANKMP/1LOGBTN.

Fra menig til konstabelelev

Et hold håbefulde HRU soldater påbegyndte helt tilbage i maj måned uddannelsen ved 2. Sanitetskompagni med målet om at indgå i "stående styrke". Uddannelsen opleves ikke længere som et ophold, eller et grundkursus, om man vil, men som et reelt arbejde, hvor man får en uddannelse med ét mål for øje; at kunne fungere som professionel sanitetssoldat i forbindelse med internationale missioner.

Selvom vi, som konstabelelever, stadig er under uddannelse og "grønne" i militært regi, er overgangen fra HBU til HRU særdeles mærkbar. Fra den ene dag til den anden, bortfalder støttepædagogen og man må blive "voksen". Voksen i den forstand, at sergenterne ikke, i samme grad, udøver kontrol af, eksempelvis medbragte stumper.

Vi står nu selv med ansvaret for at medbringe vores ting. Og glemmer man det, følger konsekvensen. Man lærer at sætte en ære i sit arbejde ned til de helt små ting på enkeltmandsniveau. Selvom kontrollen ikke længere er så udtalt, finder man hurtigt ud af, at det er til ens egen fordel, at tingene spiller, uanset om det vedrører medbragte stumper, eller orden i skabet.

Tonen er anderledes og det større ansvar bliver fulgt af forventninger. HRU'en er en selvvalgt uddannelse, og kan vi ikke mønstre motivationen til at yde vores bedste og deltage aktivt hver dag, så bør vi nok søge andet arbejde i stedet for at spilde kollegaernes og undervisernes tid.

Det første realitetstjek kom i forbindelse med den indledende prestur. Vi lulles ind i en falsk tryghed, da turen indledelsesvis, er forklædt som en afslappende øvelse med repetition af enkelkæmperfærdigheder, BSO oprettelse og nedbrydning.

Fårene skilles fra bukkene

Idyllen bliver dog brudt midt om natten, med opbrud af BSO og en rask løbetur med fuld oppakning op til samlepunktet. Efter en køretur på ladet af en MAN-lastbil, læsses vi af midt på Tranum strand, får udleveret båre og panserkiks, og derefter sendt af sted.

Hele dagen forløber med march. Først langs kysten og derefter i terrænet, kun afbrudt af de opstillede poster, hvor hjernen skal på arbejde. Her kan man være heldig at komme af med noget vægt, hvis opgaven løses tilfredsstillende. Hvis ikke, kan vi se frem til mere at slæbe på. Psyken og fysikken presses til det yderste. Det er her fårene skilles fra bukkene. Vi kæmper en indædt kamp med os selv om trangen til at give op, at tage den lette udvej, da belønningen og målet synes så uendeligt langt væk.

Man skal gøre sig fortjent til det

For langt de fleste af os, venter belønningen hjemme på kasernen; Retten til at bære kompagnimærket på uniformen. En ret, man skal gøres fortjent til. En lille velcro-lap, vi i vores vildeste fantasi ikke kunne tro, ville betyde så meget. Et symbol på, at vi er opgaven voksen, at motivationen er på plads, og slutteligt; at vi har fået rykket troen på egne evner i en sådan grad, at viljen til uddannelsen, er blevet endnu større.

For andre byder belønningen på selvindsigt; indsigten i, at man ikke har fundet sin rette hylde, og derfor vælger at tage afsked. Sidstnævnte gælder heldigvis kun for et fåtal. For majoriteten har militærlivet fået en plads i hjertet og passionen for uddannelsen er vokset.

Af Christian, Kaptajn, presse og informationsofficer, RSM hold 3.

Dansk militærpoliti håndhæver loven i Afghanistans største lufthavn

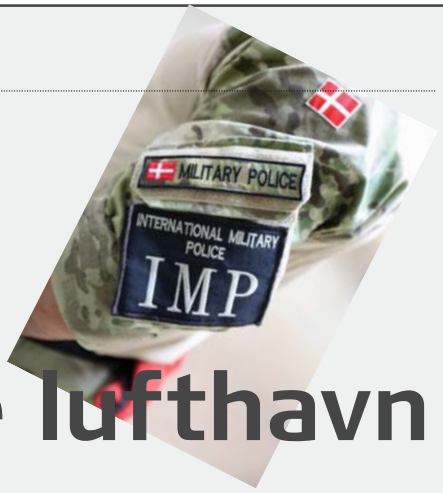

For ti danske militærpolitibetjente består hverdagen i at patruljere og håndhæve loven i den militære del af Kabuls internationale lufthavn, Hamid Karzai International Airport, HKIA. En dansk major, en garvet seniorsergent samt otte danske og fire australske militærpolitibetjente er hvad der skal til for at holde styr på de omkring 4.500 soldater og contractors, der har deres daglige gang i HKIA.

Der findes kun lidt over 200 militærpolitibetjente i hele det danske Forsvar. De godt 200 mand består af militærpolitibetjente fra Hæren, Flyvevåbnet og Søværnet og holder til i Aalborg. For ti af dem består dagligdagen dog i at patruljere og håndhæve loven i den militære del af Kabuls internationale lufthavn, som kernen i enheden International Military Police, eller IMP.

Der befinder sig ca. 4.500 soldater og contractors fra 59 forskellige nationer i den militære lufthavn og det kan til tider være en stor udfordring for de unge militærpolitibetjente at håndhæve loven i et så internatonalt miljø.

En aften i august, på natpatrulje med to af betjentene forklarer Mikkel at:

'Contractors ser os på en anderledes måde, nok fordi de ikke er militært personel som os.'

På IMP stationen, støttes danskerne af fire australske MP'ere, inkl. en kvindelig militærpolitibetjent. Hun har intet problem med at håndtere alle slags typer i lufthavnen på fuldstændigt lige fod med de øvrige militærpolitibetjente.

Det kan godt virke bemærkelsesværdigt, når man tager hende i betragtning, men det er i virkeligheden måske et udtryk for den almene accept af IMP, på tværs af nationer og nationaliteter. Ellers har de australske militærpolitibetjente de samme færdigheder og indgår på lige fod med danskerne.

Black Friday

Men jobbet består ikke udelukkende i at patruljere og udskrive fartbøder. Særligt krævende er jobbet, når sårede udefra, bliver fløjet ind til hospitalet i lufthavnen. Her er det IMP's rolle at sikre hospitalet, når der kommer tilskadekomne soldater ind. De er også involveret i ligsyn og de mere praktiske omstændigheder omkring håndteringen af døde soldater.

Det oplevede bl.a. Nicolai og Mikkel på det, der blev døbt Black Friday; den blodigste dag i Kabul siden 2009. Modstanderen rettede her adskillelige angreb mod forskellige områder ude i byen og forårsagede flere døde og sårede soldater. Mikkel siger bl.a. at:

'I situationen havde vi de professionelle briller på, men vi tog os en kop kaffe bagefter og snakkede det hele igennem'.

.. og chefen for IMP, major Susanne støtter da også sin betjent:

'Vi taler det altid igennem bagefter, også i dagene efter!'.

Så er der de uvarslede ransagninger i HKIA N.

En ransagning kan være forårsaget af et tip, efterretninger eller information indhentet på anden måde. Det er ikke et

Hegnet rundt om lufthavnen som patruljeres af IMP.

Susanne, chef for IMP.

sjældent syn, når hele IMP sidder op i køretøjer og kører ud og foretager ransagning.

Ved en ransagning lukker MP'erne simpelthen hele områder ned, hvorefter de påbegynder en systematisk gennemgang af et område, typisk med hunde.

Og netop en hund har danskerne lige fået til Kabul. Hunden Topper håndteres til dagligt af Otto og holder til i den nordlige del af HKIA N. De bistår i den daglige tjeneste omkring search af køretøjer ude ved de forskellige gates og som støtte til IMP ved PRC'en (Passenger Reception Centre), som er stedet nytilkomne med fly skal igennem og tjekkes.

Topper sidder dygtigt stille mens der tages billede.

SUCCESFULD CYKELTUR

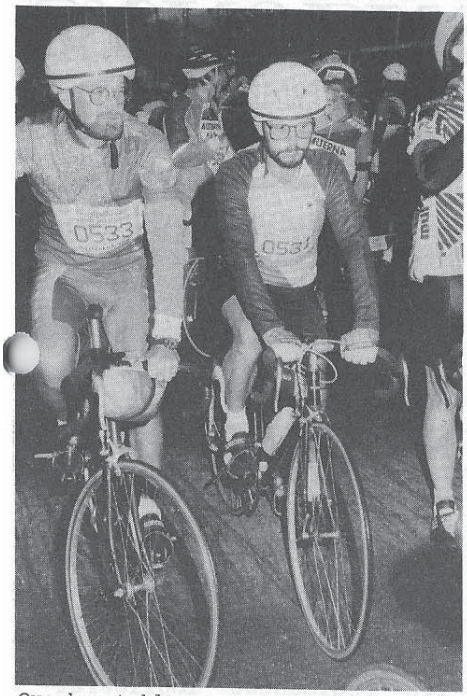
Overkonstablerne L. Jensen og K.K. Kristiansen deltog i løbet.

Med Aalborg Stiftstidende som primus motor og personellet fra Kursuselementet som arbejdskraft, blev Nordjylland rundt på cykel afviklet lørdag den 25. august.

Der havde tilmeldt sig over 1.300 cykelentusiaster til det 238 kilometer lange motionscykelløb. Det var væsenlig flere, end man havde regnet med. Men det til trods, så blev det et særdeles succesfyldt arrangement, som ikke mindst Kursuselementet fortjener stor ros for. Det har de i øvrigt også fået fra flere sider.

Det var eleverne fra Kursuselementet, der stod for forplejningen på de seks rastepladser samt i start/målområdet. De stod også for cykelreperationer, massage, ruteafmærkning og meget mere.

Her på kaserne sørgede kaserneelementet for indkvartering af cykelrytterne og for faciliteter til bad og omklædning. Det høstede også de store roser for. I det hele taget, så forløb arrangementet så godt, at vi nok også til næste år bliver indvolveret i Nordjylland rundt på cykel.

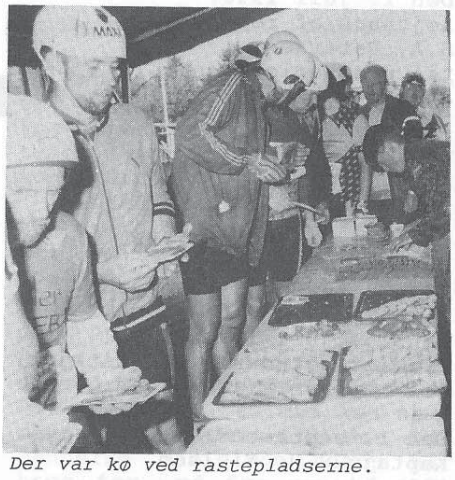
Der var kø ved rastepladserne.

Lilian fra Vust var en af de mange piger, som gennemførte løbet.

Af kaptajn Søren Egebæk.

Flagdag for Danmarks udsendte

Den 5. september er dagen, hvor Danmarks såvel nuværende som tidligere udsendte anerkendes for den indsats, de har ydet.
I Aalborg gennemføres Flagdagen i et samarbejde mellem Aalborg Kommune, Budolfi kirke, Soldaterforeningerne i Nordjylland samt Trænregimentet.

Arrangementet startede ved Mindelunden på Aalborg Kaserner, hvor Garnisonskommandant i Aalborg og chef for Trænregimentet oberst Jess Møller Nielsen lagde en flot blomsterdekoration.

Herefter fortsatte dagen på Gl. Torv, i centrum af Aalborg, hvor godt 400 soldater fra Trænregimentet, Air Transport Wing samt Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland havde taget opstilling til parade.

Underholdningen blev leveret af Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjyllands Musikkorps, og de mange faner fra diverse myndigheder og soldaterforeninger pyntede flot på pladsen.

Paraden indledtes med underholdning af musikkorpset, hvorefter Garnisonskommandanten holdt en tale til byen, soldaterne og deres pårørende.

- Nationens og danskernes anerkendelse tilkommer os alle på denne dag. Både dem, der kæmpede i en fjern fortid, dem der kæmper nu, og dem der vil kæmpe i fremtiden, konstaterede obersten og påpegede Aalborgs betydning for garnisonen.

- Aalborg har i mange år været en af landets absolut største garnisonsbyer, og i vores nordjyske paradis er der mange tjenestegørende soldater og veteraner, der fortjener anerkendelse, for den indsats de gør eller har gjort for Danmark.

- Tilsammen repræsenterer soldater og pårørende mange tusinde mennesker, der alle har et dagligt liv i det moderne Nordjylland et eller andet sted imellem Ska-

Oberst Jess Møller Nielsen og oberstinden ved Mindelunden på Aalborg Kaserner.

gen og Hobro. Og vi betragter Aalborg som *vores* storby.

Efter oberstens tale var der flaghejsning, fællessang samt ét minuts stilhed til at mindes og ære de faldne.

Inger Støjberg holdt en flot og indlevende tale.

Dagens hovedtaler; Udlændinge-, Integrations- og Boligminister Inger Støjberg (MF, V) takkedel soldaterne og deres pårørende på vegne af regeringen.

- Flagdagen har udviklet sig til en smuk tradition, hvor vi over hele landet samles og siger en dybfølt tak for Jeres indsats. I dag er det syvende gang flagdagen afholdes, og jeg har deltaget i dem alle, indledte ministeren sin tale.

- Jeg har den dybeste respekt for det danske forsvar. I er professionelle som få. I stiller altid op når situationen kræver det. Siden sidste flagdag har ca. 2.000 personer været udsendt for Forsvaret, konstaterede ministeren.

Ministeren takkede også de pårørende for deres indsats, støtte og afsavn og sluttede af med en løftet pegefinger:

- Vi fik friheden som vuggegave, men det er ikke en given sag. Vi skal gøre os fortjent til friheden hver dag og kæmpe for den.

Gudstjeneste i Budolfi Kirke

Musikkorpset, de godt 400 soldater, fanerne samt soldaternes pårørende marcherede derefter gennem Aalborgs gader, hvor mange tilskuere havde taget opstilling og viftede med de udleverede flag.

Marchen sluttede ved Budolfi Kirke hvor der var gudstjeneste ved Provst Folmer Toftdahl-Olesen.

Dagen afsluttedes ved "Soldatens Sten" der er placeret ved Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum, hvor De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg traditionen tro markerede "Soldatens Dag" på Flagdagen.

De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg's formand Kjeld Kristensen, oberst Jess Møller Nielsen samt Aalborgs 2. viceborgmester Mads Sølver Pedersen holdt taler til ære for Danmarks soldater.

Oberst Jess Møller Nielsen gav en følelsesladet tale om fællesskab og om at mindes.+

Af fungerende bataljonschef, major Henrik Gustafsson, 4. Nationale Støttebataljon.

Logistikken forberedes i Valencia

Trænregimentets 4 Nationale Støttebataljon fra i Vordingborg forbereder logistikken til RKG deltagelse i Trident Juncture 2015 TRJE 15
Derfor har to stabsofficer fra BTN og en FO fra 1 Nationale Støtte Element i Vordingborg deltaget i en ugelang stabstræning i Valencia med Joint Logistic Support Group JLSG til TRJE 15.

Trident Juncture 2015 (TRJE15) vil finde sted 28. september til november 6, 2015 geografisk spredt flere steder i hele NATO Alliancen , herunder Italien, Portugal og Spanien. Over 25.000 soldater forventes at deltage i øvelsen.

Formålet med TRJE 15 er at øve og teste at NATO Response Force, en enhed på højt beredskab på et højt teknologisk niveau fra både hæren, flyvevåbnet, marinen og specialstyrkerne, evne til at deployere til et givent område og løse en opgave.

Joint Logistic Support Group Headquarters (JLSG HQ) vil under øvelsen udgøre det logistiske hovedkvarter med ansvar for blandt andet RSOM fasen (Reception Staging Onward Movements), forsyninger (mad, vand, ammunition, brændstof mv.), transport, bjærgning, sanitet, Host nation Support, MP-tjenesten og meget mere.

Formålet med stabstræningen, udover at lære hinanden at kende og samarbejde, ved JLSG er at indøve NATO standard procedure og instruktioner (SOP/SOI) for logistiske opgaver herunder i særdeleshed RSOM fasen.

I forbindelse med TRJE 15 vil JLSG HQ være placeret i Zaragoza og være operativt i perioden 22/9 til 18/11.

"Vordingborg! Er det ikke lukket?"

Der er flere at BTN medarbejdere der har oplevet at når vi er ude på øvelse eller operationer, så er der kollegaer der spørger "Vordingborg! Er det ikke lukket?" Lad mig med svare med det samme, Nej bestemt ikke, tværtimod vil jeg sige. 4 NSBTN øger sin struktur og forventer at ansætte ca. 20 nye normer i løbet af 2015.

Dermed er 4 NSBTN i Vordingborg oppe på 240 årsværk plus HRU og HBU så det er i alt 300+ om året.

Garnisonen er i eksplosiv vækst og forøger antallet af årsværk med omkring 40 % i 2015. Den 3. August vil HJKDO have flagposition i Vordingborg med ca. 110 MA, og distriktet vil også på sigt flytte ind på kasernen.

Hvad laver 4 Nationale Støttebataljon så?
Vores fornemmeste opgave er at opstille og uddanne NSE›er til både INTOPS og til støtte for RKG.

For at give et indblik i BTN hverdag vil jeg herunder fortælle hvad vi for eksempel har deltaget i, i løbet af juni måned 2015.

BRAVE LION
Med 1 NSE har vi deltaget i RKG 2015-2 certificeringsøvelse i Oksbøl og derudover leveret Host Nation Support til de udenlandske ENH på den øvelse.

SABER STRIKE
Med dele af 3 NSE har vi deltaget i Nato Assurance Measures i POLEN med henblik på at støtte KVGESK deltagelse i den øvelse.

GRAFENWÖHR
Med dele af 2 NSE har vi deltaget i skydeperiode i TYSKLAND med henblik på at støtte skarpskydning for RKG 2015-1

SABER KNIGHT
DDIV ST øvelse i LITAUEN deltog vi med en stabs officer.

RSM hold 3 MRX/FTX
BTN opstiller et NSE halvårligt til Afghanistan som udsendes til Resolute Support

US enhed genforsynes med brændstof på øvelse BRAVE LION

Logistiske forberedelser i forbindelse med oprettelse af depot til forsyninger til Reaktions Kamp Gruppen.

Mission (RSM). BTN deltager med hele dette NSE samt kontrolstab på øvelse i Oksbøl med henblik på certificering af NSE RSM hold 3. Enkelte medarbejdere fra BTN har i juni måned været i Afghanistan som leaveafløsning til NSE i Kabul.

OIR IRAK

BTN har lige nu udsendt LOGDET til IRAK hold 1 (Op Inherent Resolve) og er ved at uddanne terminalholdet til hold 2 som udsendes ultimo juli 15.

TRJE 15

Med to stabsofficer og en forbindelsesofficer deltaget i JLSG øvelse i Spanien.

Med en stabsofficer deltaget i Logistic Main Planning Conference i HOLLAND.

CAPABLE LOGISTICIAN

På vegne af HST deltog BTN med en STOFF i denne tre uger lange øvelse i UNGARN. CL 2015 er en øvelse med ca. 2000 soldater fra 34 nationer, hvor der udelukkende trænes logistisk interoperabilitet og stabsprocedurer. Som en del af øvelsen indgik SMART ENERGY, hvor man blandt andet demonstrerede nye teknologiske løsninger, der kan medvirke til at minimere det logistiske aftryk i missionsområdet.

SIERRA LEONE

BTN har til den opgave stillet den militære fører til hold 4, som kom hjem primo juni. Opgaven bestod overordnet i at bekæmpe Ebola hvor Danmark har haft udsendt et hold af læger/sygeplejerske/behandlere til dette. Hold 4 afsluttede den danske deltagelse i Sierra Leone.

Logistiske forberedelser i forbindelse med oprettelse af depot til forsyninger til Reaktions Kamp Gruppen.

HRU hold juni 15

5 NSE danner rammen om HRU uddannelsen ved BTN officielt påbegyndte hold juni 15 denne måned med 12 HRU soldater. I realiteten startede de allerede i fjerde uddannelses måned af HBU hvor mange startede på køreskole.

HBU hold februar 15

6 NSE danner rammen om vores HBU uddannelse og de hjemsendte ultimo maj hold februar og i juni måned afslutter de den administrative del og gennemfører føringsuddannelse med henblik på hold AUG 15.

Så et resumé af opgaverne i juni 2015 siger at vi udover opgaverne i DK har været indsat i:

- TYSKLAND
- POLEN
- LITHAUEN
- AFGHANISTAN
- UNGARN
- SPANIEN
- IRAK
- SIERRA LEONE
- HOLLAND

Med ovenstående opgaveoversigt håber jeg at enhver ikke længere er tvivl om svaret på det spørgsmål jeg stillede i starten af artiklen - nemlig et stort NEJ herfra.

Smart Energy: Solcellepanel til oprulning på trailer(1024), med kapacitet til at producere strøm til et gennemsnitligt dansk parcelhus. Traileren er på størrelse med en "IKEA" trailer.

Herunder: HRU hold december 2014 har netop afsluttet deres sidste ULU og får udleveret deres velfortjente ærmemærker

Integration i en britisk brigade

Udviklingsafdelingen havde d. 11. til 13. august besøg fra Storbritannien. Besøget var afledt af den danske deltagelse i VJTF 2017 (Very high readiness Joint Task Force), der drives af briterne.

Formålet med besøget var at blive klogere på hinandens doktrin samt afdække såkaldte cabability gaps, det vil sige område hvor vi i øjeblikket ikke er fuldt kompatible, f.eks. som følge af forskelligt materiel, IT-systemer eller blot forskellige procedurer.

Det er hensigten er det danske bidrag til VJTF 2017 skal integreres mest muligt i den britiske brigade, og at begge nationer i fællesskab søger at blive kompatible med hinanden.

Besøget var rigtigt udbytterigt, og det viste sig heldigvis, at vi på mange områder ligner hinanden. Dette både hvad angår militær logistik, men så sandelig også i forhold til vores humor.

Arbejdet konsolideres i september, når Trænregimentet sammen med Hærstaben tager til Storbritannien, hvor arbejdet inden for de øvrige tjenestegrene samles og analyseres.

Fakta

- Very High Readiness Joint Task Force (VJTF) er en del af Nato Responce Force (NRF), og består af en Brigade værdi på ca. 5.000 mand med op til fem kampbataljoner, der er på et særligt højt beredskab, for et år ad gangen, med henblik på at kunne virke som NATOs "spydspids".
- Når enheden indtræder i beredskab indebærer det, at de første styrker fra VJTF skal kunne deployere og indsætte dele af styrken inden for 48 til 96 timer. Det er således et meget højt beredskab, der stiller store krav til de deltagende enheders forberedelse og uddannelse.
- Danmark forudser at skulle bidrage med en kampbataljon med tilknyttede støtteenheder til VJTF i 2017, med mange aktiviteter såsom klargøring, øvelser og planlægning i 2016. VJTF er i 2017 opstilles i rammen af en UK BDE, hvori det danske bidrag indgår.
- Trænregimentet forudser, at skulle deltage i den danske kampbataljon med alle logistiske specialer eventuelt i ramme af et LOGKMP og et MPDET. Vi skal eventuelt også bidrage med enkelte stabsofficerer. NSE ses også at skulle tilknyttes VJTF.
- Der foregår endnu planlægning vedrørende det danske bidrag både internt ved UDVAFD samt eksternt ved VFK, HST og andre af HRN MYN. Den endelige opstillingsskitse er derfor ikke helt fastlagt.

Taktikinspektørerne så den nye mobilkran

Torsdag den 20. august var Trænregimentet vært for Hærens Taktikinspektørs chefmøde. Generalmajor Flemming Mathiasen er chef for Danske Division og Taktikinspektør i Hæren.

Hærens Taktikinspektør har ansvaret for kontrol- og inspektionsvirksomhed i Hæren, og han er med dette ansvar samtidig bemyndiget til at certificere alle bidrag fra Hæren til internationale operationer og beredskab, på vegne af Chefen for Hærstaben.

Chefen for Trænregimentet har tilsynsansvar i Hæren som Tjenestegrensinspektør for logistik og militærpoliti, ligesom de øvrige tjenestegrenscenterchefer inden for deres specialer har et tilsvarende tilsynsansvar.

Der gennemføres to årlige møder i denne chefkreds, hvor man bl.a. drøfter tilstanden og emner i relation til kontrolvirksomhed i Hæren.

Der blev dog også fundet tid til en præsentation af bjærgningsvogn Miller og den nye mobilkran, som er blandt de nyeste tiltag til logistiktropperne. Begge køretøjer vil give et løft til logistiktroppernes operative evne, og TRR er også på dette område first movers. Vi glæder os til at dem i aktion!

Tro kan flytte bjerge - kampvogne kræver blokvogne

Fra Svær Transportdeling (STPDEL) har redaktionen modtaget denne fine artikel, der blandt andet beskriver delingens mangeartede opgaver

STPDEL har organisatorisk levet en omtumlet tilværelse. Frem til 1985 tilhørte vi forskellige kompagnier ved Jyske Trænregiment.

Den 1. januar 1985 blev STPDEL en selvstændig enhed under Jydske Dragonregimet, hvilket vi var frem til 2006, hvor vi blev en del af DANILOG. Her var STPDEL i forskellige bataljoner og kompagnier frem til 1. marts 2014, hvor vi kom "tilbage" til Trænregimentet, som Svær Transportdeling i Transportkompagniet under 2. Logistikbataljon (STPDEL /TPKMP /2 LOGBTN).

Vores placering i Holstebro er valgt for at være tæt på vores største kunder, som er Jydske Dragonregimet i Holstebro og Ingeniørregimentet i Skive, hvor vi støtter med transport af deres tunge materiel og personel til- og fra øvelsesområder. Organisatorisk består delingen af en delingsfører, en kontorhjælper samt en motormekaniker. Herunder tre grupper på hver otte mand.

Vi har en vognpark på 12 blok/sættevognstrækker samt ti blokvogne 70 tons og otte blok/sættevogne 34 tons. Derudover fem BUS SVÆR og en ledsagervogn til brug ved diverse særtransporter.

STPDEL opstiller i samarbejde med Tung Transport i Næstved en Svær Transportgruppe på fire vogne og otte mand til reaktionskampgrupperne. De indgår i LOGKMP, hvor der kontinuerligt er en gruppe i beredskab og en under uddannelse.

Når vi ikke gennemfører uddannelse, består vores hverdag af mange forskelligartede transportopgaver. For eksempel kan en kører om morgenen køre soldater i BUS SVÆR til Finderup, hvorefter - når han kommer tilbage til Holstebro - skal køre en sættevogn til Skive, og når den tur er afsluttet, skal han med som andenkører på en blokvogn til Oksbøl for at afhente en kampvogn. Dette kan nemt give en arbejdsdag på op til 12 – 13 timer.

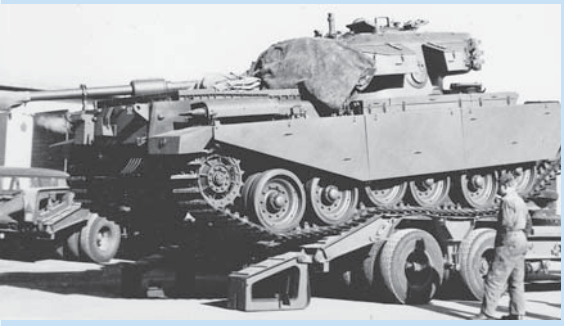

Billedet er fra 1960, taget af 5. Transportdeling i 2. Bjærgningskompani ved det daværende Jyske Trænregiment. Det er taget på Dyrby Vestergård i Holstebro øvelsesterræn, hvor Svær Transportdeling (STPDEL) er garnisoneret.

2.000 transporter og 500.000 km

Transportopgaverne, der ikke tilgår vores Svær Transportgruppe fra LOGKMP, får vi fra Værnsfælles Transportkontor ved Joint Movement and Transportation Organisation, hvor vi er koblet op på deres elektroniske disponeringssystem og udfører ca. 2.000 transporter årligt og kører ca. 500.000 km.

STPDEL gennemfører også mange specielle transporter rundt om i Europa, hvor vi alene i august har kørt syv busture til Østrig, af hver en ugens varighed, med Personel fra Hæren, som har været på anden militær træning.

Hvad angår blokvogntransport, er det ikke blevet til de lange landevejstransporter siden vi havde kampvogne på Balkan. Det skyldes afstandene til missionsområderne, de sidste ti - 15 år, hvor materiellet er blevet sejlet eller fløjet ud.

Vi håber den større aktivitet, med øvelser rundt om i Europa, med tunge køretøjer, fremover vil give nogle spændende opgaver for delingen.

Luksus i høj fart

STPDEL fik, efter en langvarig sagsbehandling i 2012, tilladelse til at køre 100 km/t på de tyske motorveje med vores

MAN HX 81 med syv-akslet blokvogn er prøvekørt i Tyskland. (Totalvægt 130 tons)

bus svær MAN Lion Coach, og siden 2014 har vi også haft denne tilladelse til de danske motorveje. Ændring af hastigheden fra 80 til 100 km/t, har forkortet køretiden fra for eksempel Aalborg til København med ca. én time.

Lion Coach er en firestjernet luksusbus med flysæder samt køkken og toilet.

Der serves kaffe i busserne, hvor der også er mulighed for at se diverse undervisningsfilm under transporten.

Vi har også i mange år været fast transportør af de to musikkorps i Jylland, henholdsvis Prinsens musikkorps i Skive, samt Slesvigske musikkorps i Haderslev.

Hvad angår særtransport, har STPDEL en ledsagervogn. Den anvendes, når vi gennemfører tunge eller omfangsrige transporter, som f. eks kampvogn leopard 2 A5 i INTOPS udgave, eller Kalmar Topløfter. Ledsagervognen er en noget anderledes farve (GUL), end normale militære køretøjer, men det er grundet lovgivningen.

God form
trods høj gennemsnitsalder

For at kunne honorere de fysiske krav har vi to gange om ugen fysisk træning, hvor der trænes både Core - og kredsløbs træning.

Gennemsnitsalderen ved delingen er lidt over 52 år, men er dog faldet med ½ år her i august, hvor overkonstabel Mads Bjørnskov Sørensen på 28 år er tilgået fra 1. Forsyningskompagni.

Vi har siden 2005 været godkendt som uddannelsessted for Godschauffører og har i samarbejde med uddannelsescenter Holstebro uddannet i alt 27 af delingens nuværende og tidligere medarbejder til faglært godschauffør.

Samarbejdet med Uddannelsescenter Holstebro har udviklet sig til, at alle deres elever på Godschauffør-linjen, besøger os for at se, hvordan vi administrerer vores særtransporter, samt surring m.m. af tung materiel på vores blokvogne.

Delingen er pt. involveret i undersøgelser med henblik på at få anskaffet blokvogne til det fremtidige behov i den svære transportgruppe i LOGKMP.

Man har ønsket disse skal være beskyttet og terrængående, hvilket giver en stor udfordring, hvis de også skal anvendes til transport på det danske vejnet.

STPDEL fik sit eget mærke, da vi var en selvstændig enhed under Jydske Dragonregiment. Dette mærke har vi tilrettet siden, og selvom det ikke længere er et officiel mærke, som kan bæres, pryder den stadig væggene på vores administrationskontorer.

Ønskes der yderligere information henvises til http://www.jdrhistorie.dk/ (vælg bjælken TUNG TRANSPORT JDR), her findes vores scrapbøger og div. artikler.

Lion Coach er en firestjernet luksusbus med flysæder samt køkken og toilet. Her fotograferet i Østrig, klar til hjemturen på 1.400 km.

Af menig Pernille Pape, 2 DEL/5HBUKMP

Mindeværdig dag på Aalborg Kaserner

Humøret var højt under orienteringsdagen for hold august 2015, der denne gang blev indledt på en lidt anderledes måde, selvom vejret dagen igennem holdte sig til den våde side.

Orienteringsdagen på Aalborg Kaserner startede denne gang lidt utraditionelt på Gl. Torv i Aalborg med parade i forbindelse med flagdagen for Danmarks udsendte.

Morgenen blev indledt med flotte musikindslag fra Hærhjemmeværnsdistrikt Nordjylland Musikkorps og herefter indledningstale ved garnisonskommandant oberst Jess Møller Nielsen.

Tidligere udsendte og nuværende udsendte soldater blev mindet og æret ved hejsning af Dannebrog og ét minuts stilhed. Til at bryde stilheden blev der sunget fællessang og kanonerne bragede fra kanonsalutten ved Aalborg Kanonlaug.

Hovedtaleren var, ved denne syvende flagdag, udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg, som holdte en smuk tale, ikke kun til ære for de danske soldater, men også for de pårørende og deres støtte.

March gennem Aalborgs gader

Efter flere flotte musikindslag skulle soldaterne videre på march gennem Aalborgs gader. Marchen blev ført an af musikkorpset, og de menige var dybt koncentrerede for at holde takten og følge musikken.

Mange stolte pårørende, der senere skulle til orienteringsdag på kasernen, var mødt op trods regnvejret, for at overvære flagdagsarrangementet og den flotte parade gennem byen.

For de værnepligtige sluttede arrangementet med gudstjeneste i den imponerende Budolfi kirke, og herefter var det tilbage til kasernen for at påbegynde orienteringsdagen for de pårørende og det næste hold værnepligtige.

Orienteringsdagen

Selve orienteringsdagen på kasernen startede med stor appel for begge kompagnier, hvor de pårørende kunne iagttage optrinnet til tale af stabschef, major Brian Busk.

Efter appel åbnede standene, der skulle hjælpe med at give de pårørende et bedre indblik i soldaternes hverdag og det næste hold værnepligtige kunne se, hvad der venter dem lige om hjørnet. En masse entusiastiske soldater stod bag boderne og viste frem af deres udrustning, uniformer og færdigheder.

De pårørende kunne for eksempel i idrætshallen prøve kræfter med soldaternes core-test, hvor øvelserne blev gennemgået og afprøvet. Udenfor blev der følt på uniformerne, og de tunge rygsække blev prøvet. De mindre kunne få lov til at blive sløret ligesom en rigtig soldat og prøve uniformerne på.

Der var også mulighed for at røre ved og afprøve soldaternes geværer under sikre forhold og se de tungere panserværnsvåben. Der blev her også instrueret i og afprøvet skydestillinger, så de pårørende rigtigt kunne føle våbnet. De pårørende kunne også afprøve de tekniske NVG'er i

et mørkt rum, hvor der skulle findes gemte sager rundt omkring.

Smagsprøver på feltrationer

Et andet populært moment var teltet med feltrationer. Mange ville gerne smage på soldaternes mad, og man kunne her få et bedre indblik i soldaternes liv, når de er i felten. De menige, der stod bag boden, fortalte og forklarede om alt fra personlige erfaringer med maden til tilberedningsmetoder.

I løbet af dagen var de pårørende rundt på kasernen for at se, hvordan soldaterne er indkvarteret, nogle overraskede over størrelse og den gode stand – herunder ikke mindst fladskærms TV på alle stuer.

Midt på dagen blev der på cindersbanen forevist eksempler på kampeksercits. Soldaterne demonstrerede her, hvordan "ild og bevægelse" fungerer og ser ud i færdig form. Der var herudover mulighed for at tale med en ambulancegruppe og en militærpolitigruppe og se nærmere på deres udrustning og stille dem spørgsmål.

Da boderne lukkede, skulle der gennemføres stueeftersyn, så de pårørende kunne se, hvordan dette foregår. Her blev der blandt andet ført kontrol af udrustning og grundigheden af rengøring og fejl og mangler blev udbedret på bedste vis.

Sidst på dagen samledes delingerne til kompagni-appel, hvor de pårørende blandt andet kunne overvære uddelingen af fanen for ugens deling. Efter applaus aftrådte chefen de menige med et "God weekend soldater" og alle kunne vende hjem efter en god orienterings- og flagdag.

PERSONELNYT

Udnævnelse til oberstløjtnant
Pr. 1. september 2015:
OL Thorsten Lyhne Jørgensen

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 1. juli 2015:
KN Bitten Land Nielsen
KN Nikolaj Dalbjerg Sørensen
KN Mikkel Wammen Petersen
KN Thomas Berg

Pr. 1. august 2015:
KN Tonny Veibel Paasch
KN Daniel Jon Zangenberg Figgé

Pr. 1. september 2015:
KN Michael Ørbæk Larsen
KN Kasper Heden Christensen

Udnævnelse til premierløjtnant
Pr. 30. juni 2015:
PL Jacob Fjældhøj
PL Sandra Hedrich Vistrup
PL Mikael Arildsø
PL Tim Christian Hartung Andersen
PL Thomas Nedergaard Thomsen
PL Nicklas Raundall Malling Nielsen
PL Jacob Christian Jacobsen
PL Mette Juul
PL Christian Palle Pilgaard Møller
PL Mads Foght Hansen
PL Ronni Algaret
PL Ali Garde Rahman
PL Jes Borregaard Madsen
PL Rasmus Holkenberg

Udnævnelse til oversergent
Pr. 6. juli 2015.
OS Dennis Közle Præstmann Olsen

Udnævnelse til sergent
Pr. 3. juli 2015
SG Mikkel Munck Larsen
SG Line Møller Søgård
SG Anne-Amalie Sellerup
SG Pernille Gold Nielsen
SG Tobias Roy Tillgaard
SG Jacob Pedersen
SG Frederik Pedersen
SG Mathias Johannesen
SG Mikkel Staal Anderberg
SG Anne Hedemark
SG Henrik Trust Andreasen

Pr. 6. juli 2015
SG Hans Kresten Larsen
SG Mathias Holm Johnsen
SG Birger Nørgaard Jensen
SG Martin Søgaard Bengtsen

25 års jubilæum
Pr. 16. september 2015:
KP Johnny Erik Jensen

pr. 27. august 2015
OKS-1 Allan Søndergaard Rasmussen

40 års jubilæum
Pr. 1. juli 2015:
OKS-1 Jan Bjørn Pedersen

Pr. 17. juli 2015:
SSG Dan Helge Steen Rasmussen

Hæderstegnet med egeblad af guld
26. september 2015:
MJ Per Schou Rasmussen

Hæderstegnet for god tjeneste ved Hæren
26. september 2015:
MJ Brian Busk
KN Flemming Brix Tarp
SSG Søren Christian Balsløv
SSG Orla Norman Madsen
SSG Michael Christian Kjeldsen
SSG Martin Moltrup
SSG Jørn-Ole Michael Lund
OS Poul Faurboe Horn
KP Kim Volder Nielsen
KP Johnny Erik Jensen
KP Jimmi Vang Løfgren
KP Jane Kolding
OKS-1 Steen Jochumsen
OKS-1 Peer Henrik Larsen
OKS-1 Kjeld Bo Pedersen
OKS-1 Jørgen Pedersen

Benådet med Fortjenstmedaljen i Sølv
Pr. 6. juli 2015:
OKS-1 Jan Bjørn Pedersen

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
Pr. 31. juli 2015:
SSG Karl Vilhelm Stærdahl

Pr. 31. juli 2015:
SSG Bent Christensen

Pr. 31. august 2015
OKS-1 Thomas Riis Blangshøj
OKS-1 Peter Bai

Pr. 30. september 2015
MJ Per Schou Rasmussen
SSG André Hecklen
OKS-1 Steen Bojsen
OKS-1 Ole Finn Knudsen
OKS-1 Torben Sørensen

Ved en flot afskedsreception i Messen på Hvorup Kaserne modtog major Per Schou Rasmussen "pensionistkortet". Han blev ved samme lejlighed tildelt Hæderstegnet med egeblad af guld .

Den afgående chef, major Claus Erik Dalsgaard Brønnum, fik tak og ros for indsatsen som fungerende chef for Militærpolitiet.

Ny chef for Militærpolitiet

Major Thorsten Lyhne Jørgensen udnævnes til oberstløjtnant i Hæren den 1. september 2015 og beordres efter ansøgning fra samme dato som chef for Militærpolitiet på Aalborg Kaserner.

På den foranledning trådte den nye militærpolitichef ind på Trænregimentets chef oberst Jess Møller Nielsens kontor til oberstens velkomst og indskrivning i regimentets bog.

Oberstløjtnant Thorsten Lyhne Jørgensen blev herefter indsat som Chef for Militærpolitiet af regimentschefen ved en mindre parade på Gendarmtorvet med deltagelse af militærpolitiets stab og enheder.

- Det er en god dag at være MP'er. I har fået en ny chef og det glæder mig rigtigt meget, indledte regimentschefen i sin velkomsttale til oberstløjtnanten.

Regimentschefen nævnte endvidere, at den nye militærpolitichef har en fortid ved Militærpolitiet.

- Så han har været igennem de samme oplevelser som I har, konstaterede han.

Regimentschefen benyttede lejligheden til at rose Militærpolitiet for at være trådt godt ind i den værnsfælles rolle.

Oberstløjtnant Thorsten Lyhne Jørgensen, er uddannet militærpolitibefalingsmand og har blandt andet tidligere forrettet tjenste ved militærpolitikompagniet i Aalborg og på Cypern.
Som officer har oberstløjtnanten blandt andet forrettet tjenste ved Raketkasterenheder i Artilleriet, ved Hærens Operative Kommando og på Forsvarsakademiet.
Oberstløjtnanten har desuden været udstationeret i USA som Forbindelsesofficer.
Oberstløjtnanten kommer fra en stilling i udviklingsafdelingen i Hærstaben.

Oberst J.M. Nielsen byder velkommen til oberstløjtnant T.L. Jørgensen.

- I Forsvaret er man opmærksom på værnsfælles Militærpoliti, man tænker ikke længere over hvad det kom fra – og I tænker ikke længere over hvem man er.

Den afgående chef, major Claus Erik Dalsgaard Brønnum, fik tak og ros for indsatsen som fungerende chef for Militærpolitiet, hvorefter regimentschefen overdrog styrken til den nye militærpolitichef.

- Jeg er glad, stolt og utrolig ydmyg over at være en del af en af Forsvarets mest professionelle enheder, sagde oberstløjtnant Thorsten Lyhne Jørgensen inden han som sin første gerning ved Militærpolitiet uddelte NATO-medaljen og Forsvarets Medelaje for udsendte til MP-SG Simon for sin tjeneste ved RDAF EH101 ATU RS 2015, hold 4 i Mazar-E Sharif.

Af praktikanterne Line Camilla Christensen og Gitte B. Rahmberg og presseofficer kaptajn S. Egebæk.

Nye Militærpolitibetjente

- I er fra i dag den danske soldats garant for, at uanset hvor i Verden Forsvaret opholder sig, så sørger I for den retssikkerhed, som han eller hun har krav på; bebudede Trænregimentets chef og tjenestegrensinspektør for Militærpolitiet Jess Møller Nielsen i sin tale til 25 nye Militærpolitibetjente, som netop har færdiggjort deres militærpoliti grunduddannelse – en af Forsvarets mest krævende uddannelser.

Alle de mange fremmødte pårørende er samlet og venter spændt. Musikkorpset har taget plads på scenen og ind marcherer leder af grunduddannelsen Seniorsergent Mathiesen, med eleverne, som snart bliver Militærpolitibetjente – det første værnsfælles hold på det manuelle niveau.

- Det er en god dag at være MP'er, konstaterede regimentschefen da han trådte op på talerstolen.

Det første værnfælles hold på det manuelle niveau.

Den 3. november 2014 startede 31 elever fordelt med 21 fra Søværnets Basisuddannelse, ni fra Hærens Basisuddannelse og én fra Flyvevåbnets Basisuddannelse.

Den 18. september 2015 fik 25 af eleverne, ved en formel parade på Aalborg Kaserner, ordre på at anlægge den røde hovedbeklædning, der kendetegner militærpolitiet.

Hermed fik chefen for Militærpolitiet oberstløjtnant T. L. Jørgensen 25 nye militærpolitibetjente kar til tjeneste.

Forud herfor er holdet i de forgangne 10,5 måneder blevet trænet og uddannet i blandt andet Militærpolitistations- og patruljetjeneste, konflikthåndtering og magtanvendelse, kontrol- og sikkerhedsfunktioner og tilbageholdelsesfunktioner samt efterforskning.

De har været igennem en krævende uddannelse med mange timer på skolebænken, hvor alle de formelle regler for militærpolitivirket er blevet terpet. Udover at have terpet regler og paragraffer – har eleverne øvet det praktiske i militærpolitivirket, herunder blandt andet skydning med pistol, TASER og peberspray, selvforsvar og almen stationstjeneste.

Eleverne har også øvet deres enkeltkæmper færdigheder under kampuddannelsen.

Alle disse fag styrker de nye MP'er således, at de i fremtiden kan varetage politimæssige opgaver i militæret, så de kan støtte Forsvarets enheder med opretholdelse af lov, orden og disciplin blandt militært personel i Danmark og som udsendt til verdens brændpunkter.

- Uddannelsen har været et omfattende og varieret forløb, gående fra trafikuddannelse over boksning til rets-og straffelære og konflikthåndtering, udtaler MP-chef, Thorsten Lyhne Jørgensen.

Den røde baret.

Tilbage ved paraden eksercerer chefen for Militærpolitiskolen major Claus Brønnum de tre geledder ud i åbent geled, så der er mere plads. Nu skal den gamle baret udskiftes til militærpolitiets røde hovedbeklædning, som er symbolet på anstændighed og troværdighed.

- Den røde baret er et af de stærkeste signalmidler i hele forsvaret, fortæller Regimentschefen til de fremmødte og fortsætter: - Jeg ved, hvor meget I har slidt for det.

Udover talen fra Regimentschefen talte også chefen for Militærpolitiet, oberstløjtnant T.L. Jørgensen, til eleverne.

- I, der står her foran os i dag, har været igennem et udfordrende og krævende uddannelsesforløb. I har vist, at med sammenhold og godt kammeratskab kan man klare udfordringer, som selv den berygtede "Klør Knægt", roste MP-chefen.

Tre priser

Der blev uddelt tre priser blandt eleverne:
M. Jung fik prisen for bedste MP-elev og blev således nummer et på holdet.
J. Niebuhr fik tildelt flidspræmien, da han på uddannelsen har ydet den bedste indsats.
J. Olsen blev af eleverne kåret som den bedste kammerat på holdet.

Af Fysioterapeutstuderende Lasse Smed Nielsen, Lena Grønhøj og Peter Kruse Aagaard Nielsen.

Fysioterapeutstuderende laver bachelorprojekt om knæsmerter

Belastningen ved gentagne knæbøjninger, tunge løft eller løb i ujævnt terræn kan være ganske omfattende i forbindelse med tjenesten ved funktionskompagnierne.
Dette afspejler sig ved 2. Sanitetskompagni i antallet af soldater, der må "træde ud", i forbindelse med bl.a. skyttetjenesten, grundet overbelastningsskader.
Gode råd og vejledning til at modvirke overbelastningsskader, var derfor velkomne, da tre fysioterapeutstuderende tilbød at gennemføre en undersøgelse med samme fokus ved kompagniet. (CH/2 SANKMP (Red.))

Vi er tre fysioterapeutstuderende, som alle har en fortid som soldater. Vi har alle været udstationeret i Afghanistan, og har prøvet på egen krop, hvordan arbejdet som soldat fysisk belaster kroppen.

I forbindelse med en tidligere opgave på studiet, har vi lavet en undersøgelse i 2. Sanitetskompagni, som viste at 71 % af de ansatte soldater har en eller anden form for skade og 44 % af disse er knærelaterede.

Forreste knæsmerter
Vi har via spørgeskemaer og en fysisk undersøgelse, fundet frem til 26 knæ som passer på betegnelsen "forreste knæsmerter", og personerne har haft symptomerne i en længere periode.

Soldaterne er sat i gang med et let træningsprogram, hvoraf halvdelen af soldaterne også har fået udleveret et knæbind fra firmaet Bauerfeind.

Øvelserne stammer fra et projekt, der er testet i den Britiske hær. Projektet viste en god effekt af øvelserne i forhold til forebyggelse af forreste knæsmerter. Igennem vores projekt vil det samme øvelsesprogram blive anvendt til genoptræning.

Resultat
Ved genoptræningens start havde soldaterne mange knæsmerter, hvilket vi målte på en smerte- og funktions-skala. Jo højere score, desto bedre funktionsniveau og jo mindre smerte (funktionsniveauet er evnen til at udføre fysiske opgaver, såsom arbejde, sport og daglige gøremål). Soldaternes gennemsnitlige start-score var 55,75, og 9 uger efter var den gennemsnitlige slut-score 72,05.

Dette udgør en stigning i funktionsniveauet på 29,25 %, hvilket vil sige at træningsprogrammet har en genoptrænende effekt. 9 uger er, for de fleste soldater, ikke nok til at slippe helt af med smerterne, hvorfor det anbefales at lave øvelserne i en længere periode. I forbindelse med brug af Bauerfeinds knæbind kunne vi ikke påvise en øget effekt.

Dog gav nogle af soldaterne udtryk for, at knæbindet havde en støttende og smertereducerende effekt, hvorfor effekten heraf ikke kan afvises.

Fremadrettet
Vi håber, at træningsprogram vil blive forsøgt implementeret ved enhederne fremadrettet - forebyggende, såvel som genoptrænende, idet vi nu ved at programmet kan hjælpe soldater med forreste knæsmerter.

Programmet tager ca. 20 min. at udføre, og kan ses på de følgende sider.

Forreste knæsmerter:
- Som navnet antyder; smerter fortil på knæet.
- Opstår af ukendte årsager, men ofte i forbindelse med aktivitet.
- Relativt almindeligt hos idrætsfolk og soldater.
- Provokeres af aktivitet fx gang op ad trappe, squat, knæling og/eller ved at side med bøjet knæ i en længere periode.

Perspektivering
CH/2 SANKMP udtaler: "Kompagniet har fokus på at reducere antallet af overbelastningsskader blandt kompagniets soldater igennem målrettet og individuel træning.

Anvendelse af det anbefalede knæprogram indgår som en del af den befalede daglige mikrotræning. Forebyggelsen af skader går dog på flere ben; tilpasning af belastningen i forbindelse med den daglige tjeneste og øvelser, uddannelse af instruktører i underafdelingen samt uddannelse og vejledning af den enkelte til at kunne tilpasse og varetage sin egen træning".

Programmet tager ca. 20 min. at udføre, og kan ses på de følgende sider.

Styrkeøvelser, opvarmning

Øvelsesnavne	Repitationer	Forklaring	Billede
Isometric hip abduction against a wall in standing.	3 x 10 sek. Til begge ben.	Stå på ét ben, og pres det andet ind mod væggen. Sørg for at hoften er lige. Hofte, knæ og tæer følger hinanden på det dårlige /stående ben.	
Single leg step down from 20 cm step.	3 x 10	Stå på en stepbænk, et trappetrin eller lignende. Træd ned med det raske ben, og pres dig op igen ved hjælp af det dårlige. Det er meget vigtigt, at knæet er stabilt og følger hofte og tæer.	
Forward lunges – knee over forward foot.	3 x 10 Til begge ben,	Træd frem med det ene ben. Sørg for at ryggen er ret og brystet er oprejst. Hofte, knæ og tæer skal følge hinanden. Knæet skal frem over tæerne. Øvelsen er ikke eksplossiv! (langsomt)	
Single leg squats to 45° with isometric gluteal contraction.	3 x 10	Stå med vægten på det dårlige ben og løft det raske fra gulvet. Bøj standbenets knæ indtil 45°, og vær opmærksom på, at hofte, knæ og tæer følger hinanden gennem øvelsen. Ingen rotationer i hofte, knæ og ankel!	

Udspændingsøvelser

Øvelsesnavne	Repitationer	Forklaring	Billede
Quadriceps stretches.	3 x 20 sek. Til begge ben.	Stå med vægten på det ene ben. Bøj det andet ben, og stræk så hoften, samt spænd i balder og mave.	
Iliotibial band stretches.	3 x 20 sek. Til begge ben.	Lig på ryggen. Bøj det ene knæ, og pres det så langt ned mod gulvet som muligt, indtil du mærker et stræk. Hold skuldrene i gulvet.	
Hamstring stretches.	3 x 20 sek. Til begge ben.	Lig på ryggen, tag fat om dit ene ben og stræk det op mod dig selv. Det raske ben skal være strakt.	
Gastrocnemius stretches.	3 x 20 sek. Til begge ben.	Stil dig med ansigtet ind mod væggen. Stå med skridtafstand. Det ben der strækkes skal være bagerst. Skub væggen væk fra dig, mens du mærker et stræk i læggen.	

Af Gitte B. Rahmberg og Line Camilla Christensen.

Studerende fra Aalborg Universitet i praktik ved Militærpolitiet

Mandag den 3. august mønstrede en række unge til deres værnepligt, men det er ikke kun værnepligtige, der i disse dage mønstrer på Aalborg Kaserner. Militærpolitiet har nemlig indgået et samarbejde med en række håbefulde studerende fra Aalborg Universitet, der i de kommende måneder skal være i praktik hos Militærpolitiet.

Da nuværende regimentschef, oberst Jess Møller Nielsen, fratrådte stillingen som MP-chef i maj måned 2015, havde han iværksat det nye samarbejde, som den fungerende MP-chef, major Claus Brønnum, valgte at fortsætte.

Han valgte at lade projektet køre videre, fordi han mener, at det er væsentlig at få friske og neutrale input for at kunne udvikle sig. "Det kan godt være, at jeg kommer frem til samme resultat af analysen, men qua min baggrund og hvor jeg sidder, så er mit svar sløret" siger han og fortsætter: "Man er nødt til at forstå, at vi er skolet i samme tankegang, vi har samme uddannelse og har ens baggrunde."

Det har dog ikke været en kort proces at iværksætte samarbejdet med Aalborg Universitet, da man fra Militærpolitiets side ville være sikre på, at man kunne give de studerende de rette betingelser for at kunne afprøve deres kunnen og derved skabe sig erfaring. "Hvis vi ikke kunne identificere et klart formål med både personens studieretning og det, vi kunne tilbyde, så har vi måtte takke nej", fortæller Claus Brønnum om den store interesse fra de studerende.

I alt er 17 studerende fra forskellige uddannelsesretninger repræsenteret, såsom Anvendt Filosofi, Kriminologi, Kommunikation og Interaktive Digitale Medier.

Da de studerende kommer fra flere forskellige uddannelsesretninger, er der forskellige opgaver til dem. De studerende fra Kommunikation og Interaktive Digitale Medier varetager for eksempel arbejdet med hvervemateriale og en mediestrategi. Dette indebærer blandt andet at undersøge det generelle kendskab til Militærpolitiet, for at kunne målrette den fremtidige kommunikation.

De krimonologi-studerende undersøger brugen af steroider og andre præstationsfremmende stoffer i Forsvaret. Herudover arbejder nogle af de studerende med JTI-profiler og kommunikationsteknikker og ser nærmere på kompetenceudvikling.

To studerende arbejder med juridiske aspekter – den ene med Militærpolitiets beføjelser i forhold til flygtningestrømme, den anden beskæftiger sig med Arktis.

Slutteligt er to studerende fra henholdsvis Politik og Administration, samt Læring og Forandringsprocesser i gang med at undersøge organisationsopbygningen og kulturen i den ny værnsfælles enhed, herunder mødestruktur og kommunikation ved MP-staben.

De studerende er på kasernen indtil medio december, og de skal gennem forløbet udarbejde et semesterprojekt om MP, som senere skal forsvares til en afsluttende eksamen på universitetet. Samarbejdet med Aalborg Universitet forventes således at fortsætte under den nye MP-chef, major Thorsten Lyhne Jørgensen, indtil det forankres i Trænregimentet.

TRÆN NYT

Trænregimentet, Hærens Logistikcenter
og Forsvarets Militærpoliticenter

December 2015

Militærpolitiet deltog på øvelse Arctic Response på Grønland og Island.

Læs om deres oplevelser på side 5 - 7 og 10 - 11.

Trænregimentet har hjemsendt de værnepligtige Hold august 2015.
Læs om hjemsendelsen på side 26-27.

Indhold

Side 28

3 Højt tempo

4 Uddannelsesniveauet var støt stigende

5 Med Militærpolitiet på Grønland

8 Spændende øvelse i Finderup

10 På patrulje 500 km nord for polarcirklen

11 December 1990

12 Forsvarets bedste skytter

13 Forsvarschefen kom til Aalborg

14 Brand, miljø, redning og meget mere

15 At blive udfordret

18 Militære verdensmesterskaber

19 Gensyn med de gamle kolleger

20 PERSONELNYT

21 Støtte til britiske enheder

24 Den afsluttende øvelse

25 Kommandooverdragelse

26 De fleste tog hjem - nogle bliver

28 Livvagt i Mali

Side 8-9

Side 14

Side 18-19

Besøg Trænregimentets hjemmeside på:
www.forsvaret.dk/trr og på
https://www.facebook.com/traenregiment
Soldaterforeningens hjemmeside:
www.trainsoldat.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Major K.B.G. Nielsen Telefon: 7283 6020.

Redaktionsgruppe:
Kaptajn Søren Egebæk
Korporal Palle Strandgaard (PaS)
Assistent Trine Winther

Redaktionens adresse
Trænregimentet, Aalborg Kaserner
Ledelsessekretariatet
9400 Nørresundby
Tlf.: 7283 6024
E-mail: pallestrandgaard@mil.dk

Udgivelser/oplag
Nyhedsbrevet udkommer fire gange årligt således: Ultimo marts, ultimo juni, ultimo september og medio december.

Næste nyhedsbrev udkommer ultimo marts 2016. Sidste frist for indlevering af artikler er mandag den 7. marts.

Nyhedsbrevet er et medie for personel ved Trænregimentet.

Redaktionens meninger må ikke tages som udtryk for regimentets officielle standpunkter, ligesom redaktionen ikke behøver at dele den opfattelse, forfatterne af diverse indlæg giver udtryk for.

Redaktionen modtager gerne indlæg af enhver slags. Anonyme indlæg optages ikke, men anvendelse af mærke er tilladt.

Højt tempo - til vands, til lands og i luften

Som chef for forsvarets militærpoliti vil jeg gerne benytte lejligheden til at give læserne af "Træn Nyt" et indblik i militærpolitiets organisation og de opgaver, vi løser.

I forbindelse med vedtagelsen af det seneste forsvarsforlig blev det besluttet at sammenlægge Søværnets, Flyvevåbnets og Hærens militærpoliti i en værnsfælles enhed med hovedstyrken placeret på Aalborg Kaserner. Forsvarets militærpoliti er således organisatorisk underlagt Trænregimentet og består udover stab – og forsynings og vedligeholdelseselementet, af en kapacitetsenhed, seks Militærpolitidetachementer og fem militærpolitistationer i henholdsvis København, Korsør, Aarhus, Aalborg og Frederikshavn.

Militærpolitiet er kontinuerligt indsat i rammen af multinationale luftmilitære, landmilitære og maritime opgaveløsninger. For tiden løses således opgaver i Afrika, Afghanistan, Irak samt i det indiske Ocean. De internationale opgaver er af varierende karakter, fra de mere traditionelle militærpolitiopgaver til både livvagts – og boarding opgaver.

Staben samt Forsynings- og vedligeholdelseselementet ved militærpolitiet skaber forudsætningerne for at militærpolitiet kan opretholde et konstant højt operationstempo med indsættelser i både ind- og udland.

Militærpolitiets kapacitetsenhed er militærpolitiets uddannelses – og udviklingscenter og er dermed ansvarlig for at drive militærpolitiets grund-, funktions- og videreuddannelser samt den fremadrettede udvikling af forsvarets militærpoliti. Kapacitetsenheden er således godt i gang med både funktionsuddannelsen af nogle af de operative detachementer og grunduddannelsen af vores nye MP-elever, der skal igennem et spændende og udfordrende uddannelsesforløb. Vi ser frem til at tage imod dem i de operative enheder til næste efterår. Kapacitetsenheden råder desuden over en Studie- og Udviklingssektion, der tilsikrer fortsat udvikling af militærpolitiet, en Specialistsektion der er godt i gang med at tilrette hele det reglementariske grundlag og en Boardingsektion, der blandt andet uddanner Søværnets Boardingkapaciteter.

Militærpolitidetachementerne er MP's operative enheder, der løser militærpolitiopgaver til støtte for hæren, søværnet og flyvevåbnet, forsvarets øvrige myndigheder og i nogen udstrækning civile myndigheder. Opgaverne ydes både nationalt og internationalt, oftest i samarbejde med allierede militærpolitienheder og det civile politi. Til trods for, at militærpolitidetachementerne er organiseret ens, løser de meget forskellige opgaver. I øjeblikket er nogle detachementer således indsat i internationale operationer, andre er godt i gang med funktionsuddannelsen og vil efterfølgende fokusere på kommende udsendelser eller NATO's "Very High Readiness Joint Task Force", hvor militærpolitibidraget indgår i den tilmeldte danske reaktionskampgruppe. Endelig er nogle detachementer på højt beredskab, rede til at blive indsat som forstærkningsbidrag nationalt eller internationalt.

Militærpolitistation Danmark er ansvarlig for udøvelsen af de politimæssige funktioner over for alt militært personel i forsvaret. Der løses opgaver; så som håndhævelse af disciplin, lov og orden, herunder færdsels- , hastigheds- og køretøjskontrol samt præventiv tilstedeværelse og patruljering på såvel militært som offentligt område. I organisationen indgår også permanente stationer i henholdsvis København, Korsør, Aarhus og Frederikshavn. Disse stationer varetager en række specifikke opgaver i form af adgangskontrol, patruljering og bevogtning samt monitering af alarmer og respons. Militærpolitistation Danmark udlægger midlertidige stationer nationalt og internationalt, blandt andet i forbindelse med gennemførelse af større øvelsesaktiviteter.

Kendetegnende for alt personel ved militærpolitiet er et godt humør og en professionel og dedikeret tilgang til tjenesten. Jeg er både stolt og ydmyg over at være deres chef.

Thorsten Lyhne Jørgensen
oberstløjtnant
Chef for militærpolitiet

Af menig Mette Bach Schmidt.

Uddannelsesniveauet var støt stigende

Alle ud i hullerne, og få så noget ild ud i fjenden 2. Deling! Sådan lød en lodret ordre torsdag morgen 05.20 på 4. kompagnis første feltøvelse.

Antidemokratiske grupperinger havde til hensigt at stjæle delingens våben og ammunition, og overvåge delingens BSO.

Derfor blev de første spadestik, til et funktionsdygtig BSO gravet tirsdag morgen. Fire timer med intensiv gravearbejde, endte ud i at hver mand havde sit eget nærforsvar, og hver gruppe nu havde en nærsikringspost klar til at observere fjenden.

Opsætning af bivuak, soignering og forplejning, bevægelse i mørke, orientering i mørke, var blot nogle af punkterne på øvelsens aktivitetsoversigt. Fem reaktionsbaner og tre handlebaner mødte også delingen.

Her gik vi igen et skridt videre på uddannelseskurven ved at tage reaktionsbanerne på holdniveau. Dette betød at vi nu gik fra grupperinger på ca. 12 menige soldater, til nu at være et hold på seks menige soldater. Her fik menige lov at agerer fører for holdet, som i de fleste tilfælde endte ud med tilfredsstillende resultat.

På handlebanerne gik vi igen tilbage til gruppeniveau, men nu med gruppernes gruppefører i førerrollen.

En hård nat

Efter orienteringsmarchen i mørke onsdag aften, gjorde delingen klar til, hvad de vidste, ville blive en hård nat med et forventet angreb fra fjenden.

Alle nærsikringsposterne blev besat af to vagter, radioerne blev oprettet, første patrulje blev sendt af sted og delingen var nu klar til at gå natten i møde med vagtplaner, som dækkede hele natten og morgenen.

Kl. 05.20 blev BSO'et angrebet og alle fløj nu ud af deres opsatte bivuakker, for at nå ud i deres nærforsvar og åbne ild mod fjenden. Herefter kom alarm opbrud, og nu skulle det gå stærkt. Ti minutter havde delingen til at få pakket alt ned, og forsvinde fra området.

Sådan gik 51 soldater på en lang kolonne væk fra BSO'et ud i morgendisen med solopgangen i horisonten, og reflekterede over de sidste to døgns begivenheder. Fælles for alle er, at det har været en tur som har rykket fysiske og psykiske grænser.

Af major Ole Nielsen Lund.

Med Militærpolitiet i Grønland og Island

I september måned deltog 14 personer fra Militærpolitiet som en del af Arktisk Beredskabsstyrke på øvelsen Arctic Response 2015 på Grønland og Island.

Baggrunden går tilbage til Folketingets åbning i 2013, hvor statsministeren sagde, at Danmark skulle forøge engagementet i det arktiske område. Årsagen er temperaturstigninger, der får isen til at smelte, hvilket ændrer geografien, så området bliver mere tilgængeligt, og dermed også mere politisk interessant. Engagementet skulle omfatte suverænitetshåndhævelse, samt deltagelse i rednings- og miljøaktioner.

Dette affødte en rapport om det arktiske område, hvor MP kapaciteter ligeledes er beskrevet. På samme måde blev der afsat penge til større øvelsesaktivitet i det arktiske område – og hermed også til øvelsen Arctic Response – der var en kombineret redningsaktionsøvelse og suverænitetshåndhævelse.

Øvelsens opdeling

På Island blev opstillet en hub på Keflavik Airbase – der skulle fungere som mellemstation for fly og den logistiske støtte. Som øvelsesstøtte bidrog Militærpolitiet med to overkonstabler fra den "grønne struktur" i form af en kontor- og en forsyningshjælper.

I Nuuk skulle Staben fra Arktisk Kommando tilføjes forstærkning fra Danmark, hvorefter den udvidede stab blev øvet i stabsvirke af Danske Division. I forstærkningen indgik kaptajnløjtnant Jens Grønkjær fra stab/MP som MP-officer, mens to seniorsergenter fra det hjemlige boardingelement støttede med diverse planlægning indenfor sikkerhedsfunktioner (herunder livvagtsrekognoscering), samt indhentning af lokalkendskab f.eks. via møder med Grønlands Politi.

I havet ud for Nuuk blev gennemført træningsmoduler på bl.a. skibene Triton og Ejnar Mikkelsen. En MP-patrulje på to sergenter var indsat overfor bl.a. skydeulykke og redningsøvelse, hvor sidstnævnte indeholdt hoisting med en helikopter fra Air Greenland. Seniorsergent Claus Lund virkede som momentfører og kontrollant. De to yngre sergenter nåede også en vandretur i fjeldene omkring Nuuk, da relationen til hæren ikke helt skulle glemmes.

Sidste del af øvelsen foregik i Mestersvig på østkysten, hvor op til 175 soldater fra 2. Brigade (en infanterideling), Jægerkorpset, Frømandskorpset, Beredskabsstyrelsen, Ingeniørregimentet, Air Transport Wing, samt øvrige mindre enheder deltog, heriblandt seks mand fra MP.

MP på Grønlands østkyst

Da deployering var et af øvelsesformålene, begyndte øvelsen for MP'ernes ved-

Forsyninger på vej til den indsatte deling.

kommende i Aalborg lufthavn torsdag den 17. september 2015, hvor et fuldt chartret civilt fly fløj øvelsesdeltagerne til den oprettede hub i Keflavik på Island. I en kæmpestor hangar blev der givet briefinger om Mestersvig og grønlandske forhold af tidligere Sirius-folk.

Dagen efter skulle Mestersvig indtages, så en dansk C-130 Hercules med faldskærmssoldater fra Jægerkorpset blev sendt mod Grønland for at sikre området. Et par timer efter kom opfølgeenheden med fire MP´ere i en amerikansk C-130. De sidste to MP-sergenter var afgivet til infanteridelingen fra 2. Brigade – og deres beretning kan I læse andetsteds i dette blad.

Den eksisterende lejr ved Mestersvig var blevet udvidet med en teltlejr, herunder et MP-telt, så man relativt hurtigt kunne komme på plads i det stenede terræn (der henvises til redaktørens artikel om Mestersvig i sidste nummer af "Det Røde Betræk" (DRB), hvor man bl.a. kunne læse, at der ikke var sne i september måned).

Øvelsen blev indledt med samvirke mellem enhederne i det nye miljø, hvilket for MP´erne blandet andet betød RHIB-sejlads mellem isbjerge med Frømandskorpset, CBRN (kemiske/biologiske/radioaktive våben) træning med Beredskabsstyrelsen, førstehjælp ved kuldepåvirkning med Eskadrille 690 (sanitetsenhed) og luftrekognoscering med Air Greenland.

Flystyrtet

Pludselig kom en melding om et ukendt fly OY FREDE 1698, der havde fået motorproblemer over Kong Oscars fjord. Kommunikationen forsvandt – og dele af Arktisk Beredskabsstyrke blev alarmeret. Øvelsen spillede på, at en redningsaktion først kunne iværksættes 18-24 timer senere, hvilket svarer til hjemlig alarmeringstid i Danmark med efterfølgende flyvetid.

Beredskabsstyrelsen, støttet af Jægerkorpset og MP, fik den overordnede opgave at lokalisere det nedstyrtede fly og bjærge tilskadekommet personel til den opstillede sanitetsinstallation fra eskadrille 690. Opgaven blev skærpet af meldingen, at der også var farlig gods, i form af et kemisk stof til fremstilling af nervegas, ombord.

Trods kraftigt snevejr og mindre fremkommeligt terræn fandt jægerne både flyvraget og personerne, der havde været ombord. Beredskabsstyrelsen fik frigjort fastklemt personel samt givet den nødvendige førstehjælp, mens MP-patruljen med sergenterne Rasmus Andersen og Christian Bøgsted iværksatte taktisk bevishåndtering og registrering af personerne på stedet med henblik på den senere dokumentation af hændelsen.

I små telte blev der overnattet i det kraftige snevejr, før patruljen om morgenen evakuerede de tilskadekomne mod sanitetsteltet i Mestersvig til videre behandling. Her kunne MP-patruljen så indlede rapportskrivningen.

Teltlejren før sneen for alvor satte ind.

Internationalt samarbejde i svært fremkommeligt terræn

Et øvelsesformål opstillet af Siriuspatruljen var patruljering i svært fremkommeligt terræn, for at opbygge erfaringer og kom-

petencer til en sådan udfordring, hvis den situation opstår en dag. Det blev iværksat med en kombineret patrulje af Sirius-personel, en mindre amerikansk specialenhed og en gruppe fra ICE-SAR, som er en frivillig islandsk redningsenhed med et meget højt fagligt niveau. MP fik en plads med på patruljen, da oversergent Steffen Louring har nogle civile kompetencer og erfaringer til at kunne begå sig i et sådan terræn. Patruljen øvede en masse træningspas på en gletcher nord for Mestersvig med overnatning i telte i en oprettet base camp.

Inde i lejren indgik denne artikels forfatter i den overordnede øvelsesledelse og stab, der iværksatte, at de enkelte momenter blev iværksat, patruljerne blev sendt af sted, evalueringerne blev samlet, samt nye planer blev udviklet. Samtidig blev MP-meldinger og rapporter indsamlet, og der blev meldt videre til MP-officeren i Nuuk, samt givet situationsmeldinger til Danmark.

Hjemrejse ad flere veje

Som dagene gik, blev mere og mere planlægning dog fokuseret på planen for hjemtransport, eftersom gruslandingsbanen havde svært ved at klare våd sne i de mængder, der faldt. (Så henvises igen til redaktørens artikel fra sidste nummer af DRB – der nu bør rettes til, at der kun falder 50 cm sne over fire dage i september).

Det blev en alternativ deployeringsplan fredag den 25. september, hvilket f.eks. betød tre forskellige hjemrejser fra Grønland til Island for seks MP´ere. To sergenter kom med en amerikansk C-130, hvorefter landingsbanen ikke var klar til flere fly af den størrelse. To andre sergenter sejlede med inspektionsskibet Thetis over polarcirklen, mens de "to gamle" kom med en "Twin-otter" til den meget lille civile lufthavn (et mudderhul med et venteværelse) i Konstabelpynt, hvorefter en civil Dash-8 flyver fra et islandsk firma fløj videre til Island – trods der var skarpladte våben i kabinen.

Henover weekenden gik turen hjem til Danmark efter en begivenhedsrig øvelse med en masse erfaringer og oplevelser i rygsækken. Naturligvis præget af det anderledes og imponerende terræn, men lige så meget af de mange forskellige enheder fra hele Forsvaret (og Beredskabsstyrelsen), så der var indsættelse både i luften, til vands og til lands. Som sergent Christian Bøgsted sagde efter RHIB-sejlads søndag og luftrekognoscering mandag: "Så er man sgu´ værnsfælles !"

"MP Mestersvig Hold 1".

Snestorm i Mestersvig.

Steffen Louring og Nicolai Windelborg, (hvor sidstnævnte nu er ved Siriuspatruljen.

Spændende øvelse i Finderup

Menig Aldahl og menig Hougaard, begge fra 3. deling i 5HBUKMP/1LOGBTN har skrevet følgende beretning om deres oplevelser på Feltøvelse 2:

Vi startede tidligt om morgenen med at pakke de sidste ting, lave klar til kamp og sidde op på lastbilerne. Så gik turen til Finderup, som blandt soldater bedre er kendt som "Forsvinderup".

Vi glædede os meget, da det var et terræn, vi ikke havde været i før.

Ugen inden vi tog af sted, havde vi fået at vide, at vi skulle gå patrulje den første nat. Vi var en del, som var spændte og noget nervøse, da det var med fuld oppakning, dvs. rygsæk, basis og gevær, der tilsammen vejer ca. 35 kg.

Man tager det meget alvorligt

Vi startede med at lære, hvordan man "rensede" en lastbil, da vi muligvis i løbet af natten skulle bruge denne læring. Derefter blev vi undervist i, hvordan man går patrulje. Der var forskellige opgaver: Der var to spejdere, som gik forrest. Deres opgave var at sørge for, at vi kom frem til vores objekt. Så var der en sanitetsmand, der skulle gå bagerst med sygehjælpertasken. Denne opgave tilfaldt mig.

Da klokken blev 19:00 blev vi samlet op af lastbilerne, der kørte os ud til starten på vores infiltration i fjendens terræn. Vores første opgave bestod i at komme frem til vores objekt uden at blive erkendt. I starten var det let nok, da der stadig var lyst. Men efterhånden som det blev mørkt, begyndte det at blive en udfordring.

Spejderne i min patrulje valgte, at vi skulle gå igennem et meget tæt bevokset terræn. Vi blev nødt til at gå tæt sammen, for ikke at blive væk fra hinanden. Da jeg var bagerste mand, skulle jeg hele tiden holde øje med, om der var nogen, som fulgte efter os. Det resulterede i, at jeg oftest bragede ind i manden foran mig, fordi jeg ikke så, at han stoppede op.

Jeg havde forventet, at det ville være meget hårdt, men blev positivt overrasket over, at det ikke var så slemt. I stedet koncentrerede jeg mig om at lytte efter køretøjer, da fjenden havde små enheder, der ledte efter os hele tiden. Hver gang man så lyskegler fra en bil nærme sig, så kastede hele patruljen sig ind i krattet og trykkede sig ned på jorden.

Hver gang vi gik på grusveje, var min puls også helt oppe, i frygt for at blive opdaget. Det kan lyde latterligt, men man tager opgaven meget alvorligt, selvom man godt ved, at det ikke er ægte.

Vi ankom til objektet, hvor vi skulle observere fjenden. Vi gjorde holdt i halvanden time, hvor vi skiftedes til at være på vagt i vores observationsstade. Vi forlod stedet omkring midnat, og mødtes med de to andre grupper, da efterretningerne fra en af de andre patrulje indikerede, at fjenden ville bruge en nærliggende vejstrækning i deres område til at transportere våben.

Efter et kort hvil gjorde vi klar til bagholdt. Vores gruppes job bestod i at sikre den gruppe, som skulle rense lastbilerne. Pludselig meldte varslingsholdet, at der var tre lastbiler på vej. Vi lå klar, og da de kom frem, åbnede vi ild og fik bragt kolonnen til standsning. Der blev placeret ladninger på køretøjerne og de blev ødelagt og våbentransporten standset.

Efter bagholdet gik vi gruppevis til området, hvor vi skulle overnatte. Vi samledes tæt hele delingen og lå i en cirkel under den klare nattehimmel og fik endelig tid til at slappe af.

Bykamp i Tovby

Efter en velfortjent søvn skulle vi op igen og ned til vores opsamlingssted. Det hjalp godt på humøret, at solen var fremme.

Vi kørte til Tovby, som er en samling huse, hvor man træner bykamp. Bykamp havde jeg set meget frem til. Det er meget svært, men rigtigt sjovt. Den største udfordring var dog trætheden, som sneg sig ind efter en lang nat med kun fem timers søvn.

Vi var i Tovby hele dagen, og øvede ind-

brud og rensning af hus. Da mørket faldt på, spiste vi aftensmad, og vi fik lov til at sove inde i husene. Vi skulle stadig på vagt om natten, men det var til at overkomme. Det var meget tiltrængt med lidt søvn efter gårsdagens strabadser.

Oprettelse af kampstilling

Det er tredje dag, onsdag morgen i Finderup. Delingen har sovet i Tovby, delt op i to betonhuse. Husene har ingen døre og i de tomme vinduesrammer er der placeret skydedøre af træ, men sammen med de tykke vægge, giver det en god nats søvn.

I det tre etagers betonhus vækkes grupperne af de to vagthavende menige, der har patruljeret området. Klokken er lidt i syv og der er endnu ikke givet et tidspunkt for beredskab, så hverken jeg, eller de andre i min gruppe, ser ud til at have travlt med at få styr på stumperne.

Vi samles i hestesko på græsset foran huset og morgenens rutiner påbegyndes.

Under forplejning meldes, at vi skal stå klar klokken 08:45 og tidspresset indtræder. Morgenmaden kommer først og som de tidligere dage består den af frugtmüsli fra vores feltration, nogle gange suppleret med et par snacks efter behov.

Tidsrammen tillader kun en kort soignering og en hurtig gensløring, før vi stiger på lastbilen og køres videre til næste område i Finderup. Delingens næste opgave var oprettelse af kampstilling.

Latrin og skyttehuller

Vi vises rundt i området og får anvist vores skyttehuller. Tre skyttehuller til syv menige, en sergent og en oversergent, derved tre mand i hver. Herefter samles vi om delingsføreren, som kommer med sin befaling. Herved er opgaverne for hver gruppe uddelegeret og bliver yderlige delt ud og understøttes af gruppeførerens befaling.

Dagen fortsætter med oprettelse af kampstillingen. Indtil kl. 16:00 graves skyttehuller, oprettes latrin, sporplaner, syge-såret område, område til vagthavende befalingsmand og delingens materielområde.

Vi indøver i gruppen, så alt sidder på rygraden. Alle ved hvad, der skal ske, såfremt fjenden kommer imod vores kampstilling. Herefter er der aftenhvil.

Pludselig melder sikkerhedsbesætningen, der overvåger terrænet, at fjenden bevæger sig imod vores stilling.

Hele kampstillingen besættes og alle kravler i stilling og smider alt unødvendigt fra sig. Vi gør klar til et samlet ildoverfald. Klarmeldingerne kommer lydløst ind til sergenten, som melder det videre. Pludselig starter ildoverfaldet og hele kampstillingen følger op. Fjenden åbner ild og begynder at kalde artilleri over vores stilling. De springer tættere på, men vi får sikret os ildoverlegenhed og fjenden trækker sig til sidst. Herefter genordner vi og får ladt op igen. Der går ikke mange timer før fjenden gør sig endnu et forsøg i ly af mørket, men endnu engang får vi ham nedkæmpet. Denne gang endeligt, da fjenden ikke viser sig mere.

Grundet vores lave antal i gruppen havde vi to timers dagvagt og to timers nattevagt. Dog følte man sig ikke særlig presset, men en smule brugt. Søvn og mad fik vi nok af og vejret havde været med os. En smule trætte i hovedet transporteres vi til Finderups feltforhindringsbane. Gruppen gennemfører banen, med diverse forhindringer, på omkring de 21 minutter. Banen var mere underholdene end hård, men stadig en udfordring.

Det sidste I vores feltøvelse var nedbrydning af kampstilling, vask af køretøjer og en halvanden times køretur mod Aalborg kaserner.

Feltøvelsens største forhindring var at opretholde moralen, som påvirkes af forskellige aspekter: Solskin, varme og minimal kuldepåvirkning gav gode forhold og skabte rammen om en rigtig god feltøvelse.

På patrulje 500 km nord for polarcirklen

Under Arctic Response var en MP-patrulje med Robin og Simon afgivet i støtte til en infanterideling fra Gardehusarregimentet (GHR) under en femdøgnspatrulje i området og fjeldene omkring Mestersvig og Kong Oscars fjord. Her er deres beretning:

Vi linkede op til drengene fra GHR på flyvestationen i Keflavik på Island, hvorefter vi næsten fulgte dem i tykt og tyndt, når de var indsat.

Da vi, modsat de øvrige MP´ere, havde et ekstra døgn på Island, blev der også lige tid til en guidet tur af en lokal guide, inden turen gik med Hercules C-130 til Mestersvig på Grønland.

Vi ankom lørdag den 19. september, hvor resten af dagen gik med at komme på plads i MP-teltet i den teltlejr, som ingeniørsoldaterne havde opsat til øvelsen. Derefter var der forberedelse til søndagens befalinger, klargøring af udrustning, en tur på "skydebanen", og endnu mere klargøring af udrustning. Det endte med en samlet vægt på ca. 40 kg med udrustning, rygsæk og våben pr. mand.

Dansk suverænitet

Øvelsesoplægget gik ud på, at der var efterretninger om et landsat fremmed forskerhold med en gruppe specialstyrker, der kom fra det opdigtede land "Amberland". Dette er en overtrædelse om indtrængen på dansk territorium, og ordren var derfor, at vores patrulje skulle observere og melde om hændelsen. Med andre ord skulle vi opretholde dansk suverænitet i området.

Mandag morgen kl. 0700 forlod vi basen i Mestersvig, hvorefter vi gik ca. 12 km mod syd igennem et krævende terræn med dale og elve. Målet var en forladt mineby, som blev anlagt i 50´erne i forbindelse med udvinding af bly fra den nærliggende mine. Natten til mandag havde det sneet en del, så terrænet var dækket af et snelag på ca. 20-25 cm sne, hvilket bestemt ikke gjorde det krævende terræn nemmere at gå i, så turen tog ca. fire timer.

Byen bestod af to bygninger og tre større siloer. Efter afsøgning af byen kunne vi indkvartere os i den ene bygning, og benyttede herefter byen som en patruljebase, hvorfra opklaringspatruljer afgik de efterfølgende døgn.

I løbet af de to dage i minebyen, fik vi en palle med nødforsyninger fløjet ind i sling med helikopter. Den oprindelige plan var nedkastning med faldskærm fra en C-130, men det blev aflyst pga. skiftende vejrlig – generelt i negativ retning. Det var nu ikke fordi, vi var i problemer, men "nød-pallen" var et af de mange forsøg, som Forsvaret gennemførte under øvelsen. Pallen er primært tiltænkte civile nødstedte.

Afprøvning af nyt grej

Vi fik pakket pallen ud, der bl.a. indeholdt soveposer, telte, liggeunderlag, mad, vand, kogegrej, værktøj, varmt tøj med mere. To grupper blev befalet til at aflægge deres eget grej, som de havde slæbt med fra Mestersvig, og skulle herefter afprøve det nye grej under resten af øvelsen.

Fra hovedkvarteret kom der efterretninger om, at man havde observeret fjendtlig aktivitet ved "Washburns" hytten, som ligger fem-seks km øst fra minebyen. Befalingen lød herefter på, at vi skulle forskyde ned til en observationspost (OP), hvor vi skulle observere på hytten.

Vi gik ud tirsdag nat og nåede vores OP efter et par timer. Finskytterne var gået ud et par timer før os, og lå allerede i OP, da vi ankom til vores overnatningsområde. Herefter kunne vi kravle i soveposen i vores enkelmandstelte. Men da der ikke er træer på de breddegrader, så kunne teltflagerne ikke spændes fast, så det blev dermed under åben himmel.

I løbet af natten begyndte det at sne kraftigt. Snevejret fortsatte det næste døgn, hvilket resulterede i våde soveposer for alle, altså bortset fra de to grupper, som havde "vundet" de rigtige telte fra "nød-pallen". Vi fastholdt dog OP det næste døgns tid, hvorefter patruljen

vendte retur mod Mestersvig. Her ventede der opvarmede telte, ligesom enkelte havde behov for et tilsyn fra lægen. Det blev en god lang nats søvn i MP-teltet, efter vi havde hængt den øvrige udrustning til tørre.

To dage til søs

Ved øvelsens afslutning var planen, at vi skulle flyve med C-130 Hercules retur til Island. Vi skulle fortsat følge infanteridelingen, da man ville gennemføre en After Action Review (en evaluering) i hangaren på Island. Vi nåede også ned til gruslandingsbanen, og den danske C-130 landede også. Men banen var blevet for glat, så flyet kunne kun medbringe en tredjedel af de planlagte soldater.

Nødplanen blev at lade infanteridelingen med deres støttende enheder sejle hjem fra Grønland til Island. Så en times tid efter sad vi i en RHIB (større speedbåd) på vej ud mod inspektionsskibet Thetis, der lå længere ude i Kong Oscars fjord. Herfra fulgte en to-døgns sejlads med passage af polarcirklen mod Reykjavik, hvor vi prøvede at være til søs med et af Søværnets skibe, hvilket også indebærer god "skafning".

Den sidste del af turen hjem var med chartret fly til Roskilde, hvor vi kunne få et lift med Jægerkorpset til Aalborg.

Hjemme mandag morgen kl. syv, mange oplevelser rigere, hvor man havde været MP'er til lands, til vands og i luften i et helt nyt øvelsesområde.

EN STÆRK HJÆLPER

Den nye kranvogn er meget teknisk, og det kræver en god uddannelse for at kunne betjene de mange hjælpemidler.

De nye dansk-fremstillede superkranvogne, som Hæren netop har fået fem af, kører lige så godt i terrænet, som et bæltekøretøj. Den stærke kranvogn er forsynet med tre aksler med træk på hvert af de seks store hjul.

Trækkraften leveres af en otte-cylindret motor på 280 hestekræfter. Drejekranen kan løfte fem tons på kort arm og tre tons på lang arm, mens bugserkranen har en løftekapacitet på 12 tons.

Det betyder, at kranvognen kan løfte og bugsere en hvilken som helst havareret militærlastvogn eller -bus. Og i kombination med de påmonterede ankerskovle kan bjærgningsspillene trække alle former for militære køretøjer - også bæltekøretøjer - fri, hvis de er kørt fast.

Af de fem meget avancerede kranvogne har vi her ved regimentet fået de to, mens to andre er tildelt Sjællandske Trænregiment, og den sidste har Jyske Ingeniørregiment i Randers fået tildelt.

Af seniorsergent Jes Mose Jensen, holdleder for Trænregimentets skytter ved Forsvarsmesterskaberne i skydning.

Forsvarets bedste skytter er fra Aalborg

Forsvarsmesterskaberne i skydning med både gevær og pistol havde i år Ingeniørregimentet (IGR) som arrangør. IGR havde valgt at vi skulle skyde på en civil skydebane til skydeprogrammet med mærkeskydningerne. Feltskydningerne blev henlagt til øvelsesområdet ved Flyvestation Karup.

Trænregimentet (TRR) stillede med det største samlede hold (33 deltagere) og kvaliteten viste sig også at være til stede, idet TRR trak sig sejrrigt ud af kampen mod hele det øvrige Forsvar. Der var deltagerrekord med 160 deltagere som trodsede regn og blæst – og ind imellem det dejligste solskinsvejr.

Våbenbetjeningen var superb

TRR stillede med ikke mindre end 21 værnepligtige (piger og drenge fra både 4 og 5 HBUKMP). Inden konkurrencerne var de naturligvis omskolet til gevær M/95 af deres skydeinstruktører "hjemme" i kompagniet, så våbenbetjeningen var superb.

Netop våbenbetjeningen er ret så vigtig i f.m. de fleste skydninger, f. eks felt- og hurtigskydning, hvor man i en ruf skal genlade og også afhjælpe eventuelle funktionsfejl med våbnet.

Den sidste "salve" i f. m. forberedelserne til skydningen fik de naturligvis af instruktørerne fra regimentsholdet; Allan Borg Nielsen og Lars Engelbrechtsen. Et skydestævne er langt mere end blot skydning for TRR deltagere (mange skydninger) med mange deltagere og pauser hænger uløseligt sammen, men også den AKIF betalte kammeratskabsaften byder på gode muligheder til at komme nærmere hinanden - Det faste personel hører om hvorledes det er at være menig nu om dage og omvendt hører de menige om uddannelsesmuligheder gennem det faste personel – i år havde vi f. eks alle typer mekanikere med (FEKS, VMEK, EMEK og MMEK), vi havde soldater med fra 2 Logistikbataljon og en sagsbehandler fra regimentsstaben.

Dermed får de menige et godt indblik i livet som professionel soldat og giver dem dermed bedre vurderingsmuligheder i deres eventuelle ønsker om at fortsætte en militær karriere.

Trænregimentet opnåede følgende podieplaceringer:

Gevær: Guld til oversergent Allan Borg Nielsen, og bronze til oversergent Lars Engelbrechtsen, begge fra 3. Vedligeholdelsesbataljon.

Landsskytte (bedste samlede resultat på gevær, pistol OG feltskydning (med begge våben). Guld til Lars Engelbrechtsen og sølv til Allan Borg Nielsen. Lars har deltaget i Forsvarsmesterskaberne utallige gange, men det var første gang Lars vandt den fornemme titel, hvorfor det naturligvis blev fejret på behørig vis af Trænregimentets hold.

Regimentets værnepligtige (indkaldt 1. august) holdt sig heller ikke tilbage (måske netop fordi Lars og Allan også er skydeinstruktører på regimentsholdet).

Gevær: Guld til menig Bilal Ajane.

Feltskydning: Guld til menig Hassan Sami Zeina, sølv til Kirstine Hoffmann og bronze til Søren Wrist Gjedsted.

Samlet VPL konkurrence: Guld til menig Bilal Ajane, sølv til menig Kristian Fangel Krejsager og bronze til menig Jakob Lund Hansen.

I de værnepligtiges holdkonkurrence (4 deltagere på hvert hold) var Trænregimentet så "ubeskeden" at sætte sig på guld, sølv og bronzepladserne.

Forsvarsmesterskabet samlet holdkonkurrence:

Guld: Hassan Sami Zeina, Jakob Lund Hansen, Niels Bank Simonsen og Kristian F. Krejsager.
Sølv: Frederikke Lindberg Bang, Thomas Larsen, Søren Wrist Gjedsted og Lukas Peter Dyhr
Bronze: Manula Søggard, Kirstine Hoffmann, Sofie Madsen og Rune Engell Mortensen.

Især feltskydningerne faldt i de meniges smag – tidsbegrænsede skydninger, hvor man prioriter sine mål. Tre skydestillinger anvendtes i år: Stående, knælende og lig-

gende. Skydeafstande var fra ca. 20 til ca. 400 meter. Skydestillingerne skal også tillempes i forhold til terrænet såvel stedet man skyder fra som bevoksning foran ens standplads.

Trænregimentet har to værnepligtskompagnier, og en og anden kunne måske få den idé at der ville blive kamp om at være bedste kompagni – men men men, der var menige fra begge kompagnier, såvel piger og drenge på alle Trænregimentets hold på præmieskamlen.

Chefen for Ingeniørregimentet Oberst Arildsen kom hen til holdet i f.m. præmieoverrækkelsen og roste Trænregimentet for både kvantiteten og kvaliteten til skydestævnet. Det var sgu noget der rykkede ved vores menige soldater!

Det var således en megastolt holdleder - seniorsergent Jes Mose Jensen - som ved fredagens aftenaftrædning kunne gøre status på et par lange skydedage. Et par rigtige fine dage i det midtjyske for de nordjyske soldater!

Guld til menig Bilal Ajane.

Forsvarschefen kom til Aalborg

General Peter Bartram besøgte den 17. november Trænregimentet på Aalborg kaserner.

Trænregimentets chef, oberst Jess Møller Nielsen, bød Forsvarschefen velkommen.

Efter et kort møde på regimentschefens kontor var der "Command Brief", hvor chefgruppen var til stede for at høre regimentschefens briefing.

Herefter besøgte general Peter Bartram regimentets enheder på Aalborg Kaserner, hvor han fik en generel orientering om situationen ved enhederne samt fik lejlighed til at møde nogle af soldaterne og se deres materiel m.v.

Personellet ved 1. Logistikbataljons sanitetsenheder orienterede om materiel og uddannelser.

Forsvarschefen indviede Militærpolitiets nye maritime nærkamphus.

Af Frederik Bro, 5 HBU - 1 DEL

Brand, miljø, redning og meget mere

Uge 45 var en uge, hvor vi skulle lære at handle i totalforsvar. Støtte til politiet var en af tingene, men fokus var på brand, miljø og redning (BMR), som der blev arbejde med tirsdag, onsdag og torsdag.

Tirsdag startede ud som en hvilken som helst anden dag i Forsvaret. Efter stuekontrol bevægede vi os over på kasernens BMR-plads. Ikke særlig mange vidste hvad BMR egentlig drejede sig om, så folk var lidt spændte.

Kompagniets tre delinger var blevet opdelt i to grupper. Min deling (1. deling) blev delt op, og gik henholdsvis sammen med 2. - og 3. deling. Dernæst kørte en turnus, hvor den ene gruppe havde om brand, og den anden havde om redning.

Ved redning lærte man at fastsurre en person til en båre. Det vil sige, hvordan man spænder en såret person fast på en båre, så han ikke falder ud, hvis man skal bevæge ham ud fra et farligt område. Samtidig lærte vi hvordan personen skulle pakkes ind for at holde varmen. Yderligere lærte vi, hvordan man firede en person ned fra en bygning. Dette kunne gøres lodret men også skråt. Dette krævede en del koordination og samarbejde, da personen ville falde af, hvis en firede for hurtigt. Redning gav også lejlighed til at repetere og øve de mange knob, som man havde lært.

"Brand" bestod i noget teori om, hvordan brand forekommer og udvikler sig. Bagefter viste føreren det praktisk, hvor han stod og "legede" lidt med ild og andre ting. Både føreren selv og os menige hyggede os.

Dernæst blev vi omskolet til brandslukkere, hvor vi lærte hvordan og hvilke brandslukkere, man skal bruge i forskellige situationer. El-apparater skal slukkes med én, mens væske skal slukkes med en anden osv. Til sidst blev vi afprøvet på en handlebane, hvor vi skulle slukke brande med den rigtige brandslukker.

Farlige stoffer

Onsdag omhandlede miljø. Undervisningen bestod i at lære os at håndtere ulykker, hvor der kan være farlige stoffer indblandet. Vi lærte, at tyde skilte på lastbiler, og hvordan man finder oplysninger om et konkret stof. Igen drog vi til BMR-pladsen, hvor vi skulle på handlebaner i delingerne. To delinger var på, mens en var momenter. Her handlede det om, at få opsat en såkaldt indre og ydre ring, som vi også havde haft teori om, omkring et ulykkessted. Samtidig skulle eventuelle sårede, journalister osv. håndteres.

Grupperne i delingen havde hver sin opgave. En var ydre ring, som skulle sørge for, at ingen kom ind i ulykkesstedet, og snakke med journalister mm. En anden gruppe var indre ring, som skulle sørge for, at eventuelle sårede ikke flygtede fra ulykken. Den sidste gruppe var indsatsholdet, som skulle yde førstehjælp og håndtere eventuelle farlige stoffer. Dette var en god mulighed for at øve vores førstehjælpskompetencer. Især når folk var momenter, var de oppe at køre. Her kunne man "fede" den lidt, uden at få skæld ud.

En mega fed oplevelse

Torsdag morgen startede med transport til Rørdal, som er en by, hvor brandvæsnet og mange andre øver sig i brandslukning og meget andet. Her skulle hele byen forestille at være et ulykkessted. En deling var momenter, mens en deling var indsatsstyrke og en deling stod for indre og ydre cirkel. Her blev man virkelig sat på prøve.

Man skulle kombinere alle de ting, man havde lært i løbet af ugen, og samtidig bruge allerede lærte ting, når man rykkede ind i en by, hvor der var brand, røg og sårede mennesker over alt.

Vi skulle have folk ud af byen på bårer, sikre ulykkesstedet, yde førstehjælp og meget mere. Specielt psykisk førstehjælp var svært for mange, da mange erfarede, at man står meget lang tid med en såret person, før man kan få dem ud af byen. Samtidig fik nogle menige lov at være midlertidig delingsfører, og det synes de fleste var en fed oplevelse og en god prøvelse.

I det hele taget blev delingen testet i samarbejde, signaltjeneste og meget andet. Mange synes det var en meget fed oplevelse, hvor man virkelig fik lov at kombinere mange af de ting, man har lært.

Af Julia Klitnæs, 3 DEL/4 KMP, aspirant nr. 35.

At blive udfordret

På hvert værnepligtshold afholdes der en to-dages øvelse for de værnepligtige, der er interesserede i at søge sergentuddannelsen.
Under turen skal aspiranterne løse opgaver, udføre selvtillidsprøver, afprøves i leder-egenskaber, samarbejde, vilje og gejst og presses både fysisk og psykisk – men da GSU-turen starter, er aspiranterne endnu uvidende om alt det, der venter.

Mandag morgen kl. 0600 stiller 36 aspiranter klar på cindersbanen, der er omsluttet af et tæt mørke. Vi står spændte på et geled med pakket rygsæk, basis og gevær, mens blæsten rusker i idrætstøjet, og regnen truer med at bryde frem – en god start på turen med ægte soldatervejr. Hver aspirant får et nummer, som vi fremover skal kaldes. Idet vi tager navneskiltet af, bliver vi blot til en upersonlig del af mængden, og det vidner om, at alle på ny skal vise sit værd for at skille sig ud på turen.

Efter en Cooper test fortsætter morgenen med kontrol af vores oppakning, da vi skal lægge alle vores ting frem og derefter hoppe ned i soveposen med hovedet i fodenden.

Jeg ligger i totalt mørke og lytter intenst til, hvad der foregår, mens befalingsmændene tømmer jakkelommer og roder basis igennem. Allerede her begynder det psykiske pres, da vi ikke ved, hvad der sker og kommer til at ske – det eneste, man kan gøre, er at være forberedt på alt. Til højre for mig bliver der fundet en pakke rosiner, som åbenbart har gemt sig i rygsækken fra sidste feltøvelse. Men da mad ikke stod på pakkelisten, så er belønningen strækkere, mavebøjninger og englehop. Heldigvis bliver vi snart lukket ud, og da vi har pakket på ny og klædt om til uniform, kan turens strabadser for alvor begynde.

Kogende fødder og stopur

Den første dag på GSU-turen foregår i Tranum Klitplantage, som er langt større end kasernens eget øvelsesterræn. Aspiranterne er opdelt i tre patruljer med hver sin skiftende gruppefører, der holder styr på tropperne og går forrest, når vi skal løse opgaver. Vi får udleveret et kort og skal under tidspres finde vej til den næste post, hvor der venter nye udfordringer. Det ukendte terræn gør kun arbejdet med at finde vej sværere – og selv om vi har en dygtig spejder, må vi flere gange løbe for at nå det til tiden.

Tid er en gennemgående stressfaktor på hele øvelsen: Det er forbudt at medbringe et ur på turen, så hver patrulje har fået et stopur, for at vi kan overholde tiderne – og alt på øvelsen skal gøres inden for en bestemt tid.

Under marcherne koger fødderne i de tunge støvler, og sveden drypper ned ad ryggen og efterlader bomulds-T-shirten våd og klistret under den tætpakkede rygsæk. Men her støtter vi hinanden i patruljen og sørger for, at alle er med. Vores opbyggede kropsvarme bliver dog udskiftet med kulde, hver gang vi kommer frem til en post og står stille, da blæsten hurtigt tager fat i den våde uniform og presser den ind mod kroppen.

Hverken guder eller konger

Ved hver post venter en agent, som vi skal tage kontakt til for at få opgaven at vide. På spørgsmålet: "Hvem kan vi spørge om vej?" skal han svare med kodeordet: "Hverken guder eller konger" for at vise, han er på vores side. Vi skal bl.a. opsætte bivuakker, lave grannåle-te over bål og snige os ind på en fjendtlig lejr for at observere. Opgaverne handler i høj grad om at kunne tage styringen og lede gruppen og herunder også formidle instruksen effektivt og klart, så alle forstår den og kan udføre den.

Efter mange kilometer og forskellige opgaver møder min patrulje en agent, der tilsyneladende giver os det rigtige kodeord. Men til forskel fra de andre agenter har han civilt tøj på og en cigaret i munden. Vores mavefornemmelse siger helt

klart, at der er noget galt – men vi nærmer os alligevel og bliver især interesserede, da vi hører, han har mad.

Agenten begynder at udspørge os og vil have os til at rykke tættere på. Men så opdager nogle fra gruppen, at han skjuler noget i sin højre hånd. De retter straks geværet mod agenten – men pludselig sprænger en røgbombe, der var gemt under hans løse, blå sweatshirt. Vi får et chok og skynder os op, men teaterblodet har allerede plettet vores uniformer til.

Der lyder irriterede udråb fra patruljen, fordi vi ikke opdagede det tidligere og fulgte vores dårlige mavefornemmelse. Og der følger naturligvis også en konsekvens med fejlen: Den tungeste mand i patruljen er såret, og vi skal nu transportere ham på en båre. Men som vi flere gange på turen får at vide, så handler det ikke om at dumpe eller bestå, men derimod om at lære – og især her gik vores patrulje fra opgaven med en ny erkendelse og selvindsigt.

Vi fandt ud af, at agenten havde byttet om på kodeordet og sagt: "Hverken konger eller guder". Det viser, at vi skal være opmærksomme på selv de små detaljer og hele tiden være på vagt. Vi bragte os selv i en uønsket situation, og den fejl har vi uden tvivl ikke tænkt os at gentage.

Nat i Tranum

Da mørket for alvor har sænket sig over Tranum, skal vores patrulje finde et sted at slå lejr.

Siden opgaven med den fjendtlige agent har vi været særligt opmærksomme, men efter en lang dag kræver det ekstra overskud og koncentration at nå det sidste stykke.

Vi slutter tæt op bag ved hinanden og holder fast i rygsækkene for ikke at blive væk, og så begynder vi langsomt at bevæge os ind i skoven. De store grene fra grantræerne lukker hurtigt alt lys fra nattehimlen ude, så vi famler os frem i blinde. Jeg aftaler at dele bivuak med nr. 29, men det er en udfordring at slå den op i mørket – nogle fra patruljen dropper helt at sætte en op, så de sætter sig i stedet på rygsækken og smider teltflagen over hovedet.

Alt er mere besværligt og tager længere tid i mørke – selv når vi står en meter fra hinanden, er det umuligt at se andet end sort tomhed foran sig.

Både mine støvler og uniform er gennemblødt, og stoffet klæber koldt til huden, da jeg langt om længe kommer ind under bivuakken og i læ for regnen. Jeg ligger og ryster, krympet sammen på jorden med klaprende tænder. Men vi har aftalt ikke at falde helt i søvn, da vi om en time skal ud på patrulje og finde knæklys, som gemmer på et kodeord. Heldigvis går det godt, så vi kan vende tilbage til lejren og sove ordentligt – lige med undtagelse af dem, der har vagt, og skal passe på gruppen.

Efter ca. 1,5 times tiltrængt søvn vågner jeg med et sæt, da kanonslag pludselig brager højt igennem den tætte skov. En dyb stemme råber ud ad mørket: "Tredje patrulje, I er blevet erkendt. Fat jeres stumper og kom op i lastbilen!" Min puls stiger lynhurtigt til det dobbelte, da jeg kaster mig ud af soveposen og hiver støvler og jakke på. Underlag og sovepose stopper jeg febrilsk ned i rygsækken, mens jeg hører de andre fra patruljen skynde sig over til lastbilen. Nr. 29 griber barduner og teltflage, og jeg tumler af sted hen over træstubbe og jordbunker med basis og rygsæk over skulderen og geværet i hånden. Jeg kan se lyset fra lastbilen længere fremme, da min vej pludselig bliver blokeret af et væltet træ.

Samtidig lyder det: "30 sekunder!", og panikken begynder straks at melde sig. Jeg maser mig gennem grenene, kommer ud på den anden side og skubber mig selv og udrustningen op i lastbilen. Den sidste mand fra patruljen følger efter, og vi ånder lettet op. Alle nåede det – og nr. 29 formåede endda at få alle fem barduner med sig fra lejren.

Panik i vandet

Samtlige 12 aspiranter fra min patrulje har klaret den lange nat i Tranum, og stoltheden og sammenholdet giver fornyet energi, da lastbilerne sætter kurs mod svømmehallen i Nørresundby.

På vejen deler vi også en feltration, som vi fandt dagen før under en opgave. Selv om det kun bliver til en tør kiks med tun, så har det aldrig smagt bedre. Det er det eneste mad, vi får på hele turen, men jeg er overrasket over, hvor længe man egentlig kan blive ved uden; maven vænner sig til den tomme fornemmelse og giver kun lyd fra sig en gang i mellem. Derfor har feltrationen en mere symbolsk værdi for os, og det giver gåpåmod til de forestående aktiviteter i vandet.

Det varme vand fra bruseren er forfriskende og rart for ens ømme krop og vabler, men der er ikke tid til at blive stående.

Inden længe står aspiranterne klar på basinkanten, og nummeret 35 er tydeligt tegnet op med sort sprittusch på mine hvide overarme.

Så starter dagen med samarbejdsøvelser og fysiske udfordringer i vandet, hvor vi skal svømme, kravle op i tove, dykke og være i koldtvands-bassinet i ti min. Vores kroppe er allerede fysisk pressede efter 24 timer med meget lidt mad og søvn, men her bliver vi i den grad også udfordret mentalt. Vi ligger tæt og træder vande på tre geledder, vandet skvulper ind i munden, og vi kommer til at sparke hinanden i et forsøg på at holde os over overfladen. Her gælder det især om at holde hovedet koldt og undgå panik.

Alle aspiranter skal desuden udføre selvtillidsprøven "død mur" fra 3-metervippen. Jeg står bagerst i køen og kan se de andre stille sig ud for enden af vip-

pen, vende ryggen til bassinet og lade sig falde bagover med hovedet først. Der lyder et højt smæld, da en aspirant bøjer i kroppen og lander direkte på ryggen. Det giver et sug i maven på mig, og jeg aftaler med mig selv at gennemføre med det samme, så jeg ikke kommer til at tvivle. Nærmest i trance lader jeg mig falde bagud og næsten lige efter bryder jeg overfladen – jeg bliver godkendt og kan gå ud i bad.

Efterfølgende i omklædningsrummet har nogle få været smarte og husket tørt undertøj, men de fleste må trække de våde, ildelugtende sokker på igen sammen med en klam T-shirt, der stinker af sved.

Vi holder ud

Dag to på GSU-turen fortsætter med march og flere opgaver, og nu er der skruet op for de fysiske udfordringer. Patruljerne løber igennem feltforhindringsbanen, gennemfører vandpassage og flytter et traktordæk op af bakker og igennem mudder.

Min patrulje giver alt, hvad vi har, og støtter hinanden. Men da vi kommer i mål med hvæsende vejrtrækning og tilsyrede læg- og armmuskler, er det 49 sek. for sent. Derfor kan vi bare se på, mens agentens to müsli-barer forsvinder ned i hans lomme igen. Det lader vi os dog ikke slå ud af, for vi føler, at vi har gjort en god indsats – og i situationer med modgang er det uden tvivl vigtigt at holde gejsten oppe.

Sidst på dagen bliver vi kørt tilbage til Tranum og smidt af på stranden, hvor solen hænger lavt på himlen, og de orange og gule skyer spejler sig i havet.

Synet løfter straks vores humør, og glade smil viser sig på aspiranternes trætte ansigter. Selv om vi nu bliver sendt af sted på en strandmarch med ukendt distance og tid, så giver den flotte udsigt overskud til at flytte de tunge ben fremad.

Remmene fra rygsækken skærer sig ned i vores skuldre, men vi kæmper for at klare presset og blive ved – også selv om det er hårdt, og vi er udmattede. Det virker som om, at alle aspiranter er fast besluttede på at gennemføre. Vi er allerede nået så langt, så nu er det bare om at hænge i og kæmpe til det sidste.

Mens bølgerne ruller ind over stranden, går patruljerne af sted og sætter spor i det halvbløde sand, og efter lang tids vandren får vi endelig øje på lastbilerne igen. Tilbage på kasernen kan vi langt om længe se enden på turen. Men efter vedligeholdelse af våben skal vi pludselig stille i gården med badetøj og håndklæde parat.

Uvisheden spreder sig med det samme, og vi frygter det værste – nu skal viljen for at gennemføre i den grad holde humøret oppe. Men da vi bliver ført over mod kantinen, møder der os en fantastisk og overraskende duft af grillmad: Det er belønningen for at have gennemført GSU-turen, for ikke at give op, men i stedet kæmpe imod. Og det, vi har lært på de to udfordrende dage, er også en belønning i sig selv.

I patruljerne har vi samarbejdet, løst opgaver i fællesskab og støttet hinanden. Vi har arbejdet med kommunikation og styring som gruppeførere, og vi har lært os selv bedre at kende og flyttet grænser – vi kan mere, end vi tror.

Af SSG Jes Mose Jensen, træner og deltager i MWG Korea 2015.
Foto: Skribenten, samt VPEN Ole Christiansen og SSG Birgitte Bæk Larsen.

Militære verdensmesterskaber i Sydkorea

Hvert fjerde år gennemføres CISM Military World Games, det militære OL. I år var Sydkorea vært for dette arrangement og det gjorde de på fornemmeste vis. Der deltog i alt 8.700 atleter fra 110 nationer.
Også ved dette års mesterskaber deltog der atleter fra Aalborg Kaserners Idrætsforening.

Med en tidsforskel på syv timer i forhold til Danmark (akklimatiseringsbehov), samt muligheden for billigere rejse i gruppe, valgte Danmark at tage alle deltagerne med fra start til slut – i en periode på 12 dage i oktober måned.

Vi oplevede en helt fantastisk åbnings- og afslutningsceremoni, hvor intet manglede. Der var de flotteste opvisninger, med rigtig mange mennesker i fantastiske kostumer. Åbningsceremoniens højdepunkt var da den olympiske ild blev ført ind på stadion og flammen blev tændt, dette indikerede MWG 2015 for åben. Afslutningsceremonien sluttede efter endnu en fantastisk opvisning med et kæmpe fyrværkeri og melodien "sku gammel venskab rent forgå" blev spillet i højtalerne.

Danmark deltog med 49 atleter, fordelt på de seks militære landshold, indenfor disciplinerne skydning, sejlsport, marinefemkamp, militære femkamp, faldskærm og orienteringsløb. Som noget nyt deltog der ved dette MWG para-atleter. De var inviteret med på prøve og Danmark deltog med fem atleter i disciplinerne bueskydning og 100m løb. Der var ved dette MWG 24 idrætsgrene, også "civile" som fodbold, cykling, atletik. Danmark deltager dog kun i de discipliner, som relaterer sig til reelle militære færdigheder.

Konkurrencen var hård, idet mange lande har fuldtids professionelle atleter. Trods dette lykkedes det de danske atleter at vinde medaljer.

CISM's primære formål er at skabe "friendship through sport" og derigennem bidrage til forening på tværs af landegrænser. Ved MWG oplevede man igen, at soldater fra lande, som normalt ikke "trives" sammen, kunne være sammen på venskabelig vis i såvel konkurrence som socialt.

Vejret i perioden var skyfrit og op imod 25

- 30 grader stort set hele perioden, hvilket jo ville være drømmevejr – hvis man var turist. De fleste idrætsgrene, ville dog gerne have det betydeligt koldere for optimale konkurrencevilkår. Men heldigvis er vejret jo ens for alle!

Hvis man har den opfattelse, at Sydkorea er bagud af dansen m.h.t. udvikling, så kan man godt vende om på tallerkenen. Vi (orienteringsløberne) boede i byen Goesan, på deres officersskole sammen med 4.500 andre deltagere. Trods antallet oplevede vi ikke kø i cafeteriet på noget tidspunkt. Der var en buffet, som sagde spar to til, hvad man kan opleve herhjemme. Andre indtryk fra kasernen var; hensyntagen til religioner i madlavningen, bedesteder ("kirker") for alle typer religioner, varme i toiletsædet, WIFI overalt, store info-skærme, vaskemaskiner i alle bygninger, køleskab med tag selv vand eller proteindrikke, TV på stuen (i øvrigt med MWG kanal) og hvad ved jeg.

Samme opfattelsen havde de andre danskere som boede i byerne Yeongcheon og Mungyeong, her var forholdende også helt i top. Der manglede ikke noget i Korea.

Du kan se meget mere her: http://korea2015mwg.org/index hvor de individuelle resultater også foreligger.

Vi glæder os nu alle til det 7th World Games, som er planlagt afholdt i Kina i 2019.

Gensyn med de gamle kolleger

Ikke mindre end 71 tidligere medarbejdere havde takket ja til invitationen, da Trænregimentet havde indbudt det det årlige "pensionisttræf".

Oberstløjtnant Allan Sundahl bød velkommen og orienterede om den øjeblikkelige situation ved Trænregimentet og Aalborg Kaserner.

Herefter havde personel fra Militærpolitiet arrangeret en demonstration af deres materiel, hvor major Ole B. Kristensen fortalte om diverse køretøjer, udrustning m.v.

Mæt af indtryk var det så tid til også at få stillet sulten i Messen på Hvorup Kaserne, hvor der – traditionen tro – blev serveret gule ærter med diverse tilbehør samt lune pandekager med is til dessert. Snakken gik lystigt ved bordene til langt ud på eftermiddagen og alle syntes det atter havde været et godt arrangement.

PERSONELNYT

Kaptajn Martin Søe-Jensen.

Udnævnelse til kaptajn
Pr. 5. august 2015:
KN Lasse Due

Pr. 1. oktober 2015:
KN Jesper Sahl Hvass

Pr. 1. november 2015:
KN Martin Søe-Jensen

Udnævnelse til premierløjtnant
Pr. 4. juli 2015:
PL Christian Steen Nordhagen
PL Uffe Dag Lomholt

Udnævnelse til seniorsergent
Pr. 7. september 2015.
SSG Carsten Van Der Sterren

Pr. 30. november 2015:
SSG Thomas Larsen

Udnævnelse til oversergent
Pr. 16. november 2015.
OS Nicolai Smed Hansen
OS Mark Nielsen
OS Steffen Heskjær Jørgensen
OS Elon Wolffrom Clausen
OS Thomas Hesthaven Velling Lauridsen
OS Nicklas Falkbøll Christiansen

Pr. 23. november 2015:
OS Tine Lind Christensen

Pr. 14. december 2015:
OS Morten Schack Larsen
OS Jimmy Kenneth Wallentin

Udnævnelse til sergent
Pr. 7. december 2015.
SG Lasse Borrisholt

Udnævnelse til korporal
Pr. 14. december 2015:
KP Jonas Lützow Rask Christensen
KP Jonas Kellberg
KP Torben Bøggild Lønstrup-Petersen

25 års jubilæum
Pr. 15. november 2015
OKS-1 Steen Jochumsen

Pr. 16. november 2015:
SSG Sten Georg Sørensen

1. december 2015
OASS Lene Skovgaard Hallengreen

40 års jubilæum
Pr. 17. november 2015:
OKS-1 Hans Erik Birkemose

Pr. 17. juli 2015:
SSG Dan Helge Steen Rasmussen

Overassistent Lene Skovgaard Hallengreen kunne fejre 25 års jubilæum den 1. december.

Tjenestemandsansættelse
Pr. 1. oktober 2015:
SSG Palle Lauridsen

Pr. 1. december 2015:
SSG Lars Brundtø Syndergaard
OKS-1 Thomas Zinck

Anerkendelse for tjeneste ved Trænregimentet
Pr. 31. oktober 2015:
KN-R N.C.R. Christensen

Pr. 30. november 2015:
OKS-1 Jørgen Wexøe

Pr. 31. december 2015:
SSG Ole Kammersgård Jensen
OKS-1 Eilief Grønvall Andersen
OKS-1 Per Skov Andersen

Bedste Soldat – Hold AUG 2015
MG Emma Skov Thorsted
MG Rune Engell Mortensen
MG Hans Valdemar Kamstrup Bødker

Bedste kammerat Hold AUG 2015
MG Joachim Tranberg Lefolii
MG Jeppe Kirkegaard Strickertsson

Bedste gruppefører Hold AUG 2015
SG Tobias Roy Tillgaard
SG Andreas Balslev Strøyer

Af premierløjtnant René Bjørn Overlund, 2 NSE/4 NSBTN.

Støtte til britiske enheder

Når britiske enheder vil træne i Danmark er der brug for Host Nation Support. 2. Nationale Støtteelement fra Trænregimentets 4. Nationale Støttebataljon var på pletten under dette års "Viking Star".

Øvelsen Viking Star foregik primært i Oksbøl, Borris og Skive, hvor 2. Nationale Støtteelement (2 NSE) fra 4. Nationale Støttebataljon (4 NSBTN) i Vordingborg havde fået til opgave at yde logistisk støtte til fordel for tre forskellige britiske enheder.

Forud for øvelsen pågik en stor del forberedelser, hvor der blev gennemført overvejelser på de indledende behov, som briterne havde oplyst. Dette indebar eksempelvis at skulle kunne indkvartere personel, sørge for kostbestillinger, opstille IT og WiFi, håndtere det sundhedsfaglige, oprette teltlejre med strøm, lys, varme og senge, levere 100.000 liter diesel, varetage tøjvask og meget mere.

Ovenstående behov medførte også, at 2 NSE ikke selvstændigt kunne løfte opgaven, og vi anmodede således 3. CBRN og Konstruktionsbataljon om støtte til at oprette teltlejre. Dette indvilligede Ingeniørregimentet (IGR) i, og til briternes store begejstring oprettede IGR en teltlejr, der efter briternes egne ord var den rene luksus, sammenlignet med hvad de var vante til.

"Beboelseslejren", som den var opstillet i "Tyskerstillingen" i Oksbøl. Renden nederst i højre hjørne af billedet var et dræn, grundet store mængder regn.

Generatoren løb tør

I lejren var opsat lys, der var drevet af en lejrgenerator fra IGR. Den holdt dog ikke længe, da den var løbet tør for diesel og man efter påfyldning i mørke havde forsøgt manuelt at pumpe diesel i motoren, så den kunne starte igen.

Man havde formentlig fået fat i det forkerte håndtag, det kunne i hvert fald konstateres, at bunden af generatoren var fyldt med olie, og bundkarret var knastørt.

2 NSE havde medbragt en reservegenerator, som efterfølgende morgen kunne indsættes således lejren var fuldt funktionsduelig igen.

2 NSE fik også støtte fra Militærpolitiet, da en af de britiske enheder havde anmodet om at blive eskorteret fra den tyske grænse og op til øvelsesområdet. Den britiske enhed, der havde anmodet om eskorten, havde meldt, at de ville ankomme med fem dråber á ca. syv biler i hver.

Der ankom dog kun fire indledningsvist, da den ene pakke var faret vild i Tyskland og således ankom til Nymindegablejren 18 timer senere end planlagt. En udfordring for 2 NSE og den støttede UK enhed, men en opgave, som Militærpolitiet løste meget kompetent.

Ud over at afhente køretøjer ved grænsen afhentede 2 NSE materiel og personel i Esbjerg havn samt personel i Billund lufthavn.

Da personel og materiel var ankommet og de indledningsvise bestillinger udleveret, kunne øvelsen rigtigt komme i gang.

Miljømæssige tilladelser

Den ene britiske enhed var en drivmiddelenhed, der havde en "BFI", Bulk Fuel Installation, med sig. Deres øvelse gik i sin enkelthed ud på at nedgrave otte gummiblærer og fylde dem med 100.000 L diesel.

Dansk MAN HX lastet med UK materiel.

Varde Kommune havde i den forbindelse givet de miljømæssige tilladelser, og det var nu op til danske ingeniører i samarbejde med en britisk seniorsergent at få disse nedgravet.

Det skulle imidlertid vise sig at være noget af en udfordring, da Oksbølterrænet i den tidlige del af øvelsen viste sig fra sin værste side og lod det stå ned i stænger over øvelsesområdet. Dette betød, at de 'vægge', som skulle være rundt om blærerne, ikke var faste nok, og dermed kunne installationen ikke blive godkendt og altså ej heller blive fyldt med de 100.000 L diesel – som var blevet forhåndsbestilt.

Til alt held artede vejret sig dog efter ca. en uges regn, og solen skinnede igen. Dermed kunne byggeriet færdiggøres og installationen testes og godkendes.

Den lange vasketur og fyldte toiletter

Briterne havde anmodet om vasketjeneste, men ikke i hvilket omfang de ønskede det. Dette skulle vise sig at være en udfordring, da 2 NSE fysisk var placeret i Oksbøl, men skulle kunne støtte op til Skive.

Dette betød i praksis, at der blev kørt vasketøj dagligt fra Skive til Aabenraa, hvor vaskeriet ligger, og tilbage til Skive igen. En fin opgave for transportgruppen, der stillede ekstra krav til, hvordan transporterne blev kørt.

Til øvelsen havde de britiske enheder anmodet om at få opsat porta-loos, altså festivaltoiletter, i de områder, de skulle operere i. Placeringen bestiltes på koordinat, og de blev alle placeret i terrænet af 2 NSE i samarbejde med Godik, den civile leverandør.

Briterne var særligt begejstrede for de sanitære forhold, men glemte at få meldt, at de skulle bruge tømning, hvorfor de måtte klare sig en nat uden toiletter. Indkøberen ved 2 NSE havde dog en solid aftale med Godik, og straks den efterfølgende morgen blev forholdet udbedret.

Generelt på øvelsen var 2 NSE i dialog med flere civile leverandører – noget der

gjorde netop denne opgave særligt spændende for personellet.

I forbindelse med støtten skulle en britisk container flyttes i Nymindegablejren af en dansk MAN HX. Containeren have dog en fejl på undersiden, og den danske lastbil kom til at trykke containeren, hvorefter containeren satte sig fast på ladet.

Heldigvis var der bjærgning i området, og de kunne hjælpe med at få containeren af. Nu stod vi imidlertid med en container med bukkede døre, der gerne skulle kunne komme ud at sejle, hvortil containeren skal være særligt godkendt og uden større buler. En logistisk overvejelse, som vi ikke havde haft med i den indledningsvise forberedelse.

Nåede konens fødsel

2 NSE fik øvet sine færdigheder i forbindelse med støtten til de britiske enheder og havde også mulighed for at øve terminaltjenesten og vise, hvor effektivt et sammentømret terminalhold kan fungere.

Briterne havde en amerikansk soldat med på øvelsen, der pludseligt stod i den opstillede Host Nation Support (HNS) DESK i Oksbøl og spurgte, om vi kunne hjælpe ham med at komme tilbage til USA, da hans kone var ved at føde. Ca. en time efter han mødte i DESK var han på vej til Billund lufthavn, med en flybillet i hånden og derfra videre til London og herefter USA. Han nåede sit barns fødsel.

Briterne sørgede også for sociale indslag, hvor 2 NSE blev indbudt. Her kan nævnes middag med sækkepibespiller og

Chefen for 2. Nationale Støtteelement, kaptajn T. V. Paasch, inspicerer forholdene.

idrætsdag med grillarrangement om aftenen.

Tilfredse britiske enheder

Tilbagemeldingen fra de britiske enheder var overordnet set, at de fik gennemført en god øvelse, fik mange læringspunkter med sig og således havde en del at arbejde med, når de kom hjem.

De var særdeles tilfredse med den støtte, de fik fra danske enheder, og glæder sig til at komme igen på Viking Star 2016.

Fakta om øvelsen

Øvelse Viking Star 2015 er en øvelse for tre britiske underafdelinger, der afholdes af Hæren. De tre enheder gennemfører underafdelingsledet uddannelse med en smule samspil med danske enheder. Øvelsen foregik i Oksbøl, Borris og Skive.

Fakta om enhederne

Øvelse Viking star blev i år gæstet af 152 Royal Logistic Regiment fra Nordirland, hvis øvelse bestod i at nedgrave et feltmæssigt drivmiddeldepot – Noget som de ikke kan øve i Nordirland grundet manglende miljøgodkendelser.

33 EOD Regiment, der i samarbejde med dansk EOD gennemførte øvelse i Skive og Finderup.

103 Royal Artillery Regiment, der gennemførte skarpskydning i Borris skydeterræn.

Tilsammen var der ca. 400 britiske soldater med omkring 150 køretøjer.

Fakta om Host Nation Support

Host Nation Support har til formål at støtte udenlandske enheder, der ønsker at gennemføre øvelsesvirksomhed i Danmark. NATO har beskrevet, hvorledes HNS virket fungerer mellem lande, herunder hvilke dokumenter, der anvendes, samt hvilke ydelser, man kan forvente at blive støttet af. Udgiften afholdes som hovedregel af støttede enhed, idet enkelte ydelser forventes betalt af værtsnationen.

Af Menig Mette Bach Schmidt

Den afsluttende øvelse

Efter knap fire måneders uddannelse, skulle 4 HBUKMP, 5 HBUKMP og en deling fra Vordingborg på værnepligtens sidste feltøvelse.

Her skulle alle menige fra hold August 15 ud at vise, hvad de havde lært. Denne gang bestod øvelsen ikke af nyt uddannelsesstof, men derimod skulle vi til eksamen i enkeltkæmperfærdigheder og delingernes virke som helhed.

Tirsdag morgen drog 4 HBUKMP 2. DEL mod skydebanen, for at skyde den sidste præcisionsskydning. Herefter gik turen mod Trekanten nær kasernen, for at få pudset kampeksercitsen af inden turen gik mod "fjendeland" i Rold skov.

Våbendepoter var plyndret

En gruppe ekstremister havde plyndret danske våbendepoter, og opholdt sig i området omkring Rold skov. Kompagniernes opgave var at få nedkæmpet fjenden, og anvende lært stof fra HBU. Ved tirsdagens ankomst ved Rold skov, blev der oprettet et funktionsdygtigt BSO, og lavet vagtplaner for nærsikringsposterne, og alt hvad dertil hører.

Grupperne gjorde sig klar til øvelsens opklaringspatrulje, og de første gik afsted kl. 20.00. Herefter blev der udfærdiget patruljerapporter fra alle grupper, så det nu kunne blive gjort klart, hvor delingens baghold på fjenden onsdag aften skulle foregå.

Baghold havde delingen på en tidligere feltdag kun indøvet i dagslys, så sværhedsgraden steg, da det denne gang skulle foregå i mørke. Delingen ventede i omkring halvanden time, inden fjenden dukkede op på delingens udvalgte position. 2. Del formåede at tilintetgøre tre fjendtlige køretøjer, og filtrere ud gennem mørket.

På denne øvelse skulle delingen, for første gang prøve at oprette to BSO områder. Onsdag morgen drog delingen videre til det næste område. Her skulle der denne gang klargøres, for kampstillinger ude foran delingens nye BSO.

Kampstillingerne blev gennemført, og ligeledes her lykkedes det delingen at nedkæmpe den angribende fjende.

En lang handlebane

Den sidste kontrol mødte delingen torsdag morgen, hvor den stod på en lang delingshandlebane. Ikke nok med at banen var lang, den bestod også af et voldsomt kuperet terræn, som overgik sværhedsgraden for HBU. Da handlebanen var slut, var de menige trætte i benene, men samtidig stolte over at have gennemført

den lange og krævende bane.

Feltøvelse 3 har givet nye udfordringer. De lyse dagstimer var blevet reduceret en del, i forhold til forrige feltøvelse. Vejret havde bestemt sig for at vise sig fra sin våde side, så det meste af øvelsen foregik i rigtig soldatervejr. Men på trods af dette forsøgte delingen hele tiden at holde humøret højt, og udvise de korrekte soldaterfærdigheder.

Det var nu tydeligt at se sammenspillet og meningen, med alt hvad vi har lært. Vi skulle ikke ud at lære noget nyt denne gang, men ud at vise, at vi nu var uddannet soldater. Procedurerne var kendte, og det gav muligheden og overskuddet til at finde den indre kriger frem, og nedkæmpe den angribende fjende.

Sidste gang i felten, var uden tvivl en succes. At få lov at agere uddannet soldat i tre dage, med rammer som bød op til en god indlevelse, var fedt og banede vejen for en vellykket sidste øvelse for 2 Deling.

Kommandooverdragelse ved 4. Nationale Støttebataljon

"Jeg har kommandoen!" – med disse ord overtog oberstløjtnant Peter Gutfeld kommandoen over 4. Nationale Støttebataljon mandag den 30. november 2015.

På slaget 10.00 marcherede regimentschefen for Trænregimentet, oberst Jess Møller Nielsen, ind i generalens gård på Vordingborg Kaserne efterfulgt af oberstløjtnant Peter Gutfeld. Med rungende kommandoer blev 4. Nationale Støttebataljon rettet af og for en kort stund overdraget til regimentschefen. Efter en kort tale befalede oberst Jess Møller Nielsen Peter Gutfeld til antrædning og udtalte derefter "Jeg indsætter dig hermed som chef for 4 NSBTN, du har kommandoen". Herefter udtalte Peter Gutfeld – "Jeg har kommandoen", hvorefter regimentschefen forlod paraden. Alene med bataljonen udtrykte Peter Gutfeld sin respekt for de resultater, den har opnået.

- Det er et privilegium for mig at stå her i dag. Normalt vil en ny chef annoncere en ny dagsorden og angive et nyt højt tempo. I den seneste måned har jeg blandt andet brugt tid på at tale med kunder og kolleger for at få et indtryk af jer. I er allerede oppe i tempo. Det er jer, der på mange måder går forrest på slagmarken, og I er med overalt både i indland og i udland.

- Der er fart på hos jer, og det bekræftes også af Chefen for hærstaben, generalmajor Hans-Christian Mathiesen, som sætter stor pris på jer og udtaler, at 4 NSBTN er en vigtig kapacitet.

- I det næste stykke tid skal vi lære hinanden at kende. Det er vigtigt, for når jeg ser mig omkring, er der mange nye ansigter. I har sikkert alle hørt noget om mig, og noget af det er sikkert også rigtigt. Jeg sætter pris på at komme glad på arbejdet, at der er fart på, og så brænder jeg for det, jeg laver. Tak for en rigtig fin parade. Jeg ser frem til at arbejde sammen med jer.

Efter sin tale formerede Peter Gutfeld enhederne og forlod paraden. Kommandooverdragelsen blev derefter fejret i selskabelige rammer i officersmessen ved en reception for officerskorpset og samarbejdspartnere.

De fleste tog hjem - nogle bliver

Trænregimentet har hjemsendt de værnepligtige, der startede ved 1. Logistikbataljon i Aalborg, henholdsvis ved 4. Nationale Støttebataljon i Vordingborg, den 3. august.

Her, fire måneder efter indkaldelsen, stod så en flok "lettere brugte" unge mennesker, der bar præg af den foregående aftens hjemsendelsesfest på Aalborg Kaserner. Følelserne fik frit spil, for selvom man blot har kendt hinanden i nogle få måneder, har det været en stor omvæltning for langt de fleste.

Mette Bach Schmidt og Michael Isager Kristensen har boet på samme stue. En ordning man for første gang skulle gennemføre ved Trænregimentet.

- Og det har overhovedet ikke været et problem, siger de begge samstemmende, - snarere tværtimod. På de stuer, hvor der har boet mænd og kvinder sammen, har stemningen, sammenholdet og nok også kammeratskabet været bedre, end på de "rene" drenge- og pigestuer. – Det er i hvert fald vores erfaring.

- Jeg har været meget glad for at være her, siger Mette. Det har været en helt fantastisk oplevelse, hvor vi næsten dagligt er blevet udsat for nye udfordringer og hvor vi er blevet modnet og har knyttet tætte venskaber. Nu glæder jeg mig til at starte på en uddannelse, og jeg håber meget på, at jeg kan komme ind til politiet. Det føler jeg mig virkelig godt rustet til nu.

Michael har også været glad for værnepligtstiden. – Det har været meget anderledes og fysisk udfordrende i forhold til, hvad jeg ellers har prøvet. Og det har faktisk tiltalt mig utrolig meget. Så meget, at jeg har søgt om at blive optaget på MP-uddannelsen. Og jeg er blevet optaget og starter allerede på mandag!! Det glæder jeg mig helt vildt meget til, slutter Michael med et tilfreds glimt i øjet.

Mette Bach Schmidt og Michael Isager Kristensen.

Mange bliver

Nu er det imidlertid ikke alle, der blev hjemsendt. Ud af de 294 (heraf 81 piger) der startede i Aalborg er ti af dem (heraf én pige) blevet optaget på sergentuddannelsen, og 51 (syv piger) har fået HRU-kontrakt. I den forbindelse skal nævnes, at ikke mindre end 101 (23 piger) havde søgt om kontrakt, men desværre var der kun plads til halvdelen.

Endvidere havde 17 (én pige) søgt MP-uddannelsen, heraf blev to optaget.

Der var 20 personer, der undervejs blev hjemsendt af forskellige årsager samt 13 kvinder, der i forløbet opsagde deres kontrakt.

Således blev der på dagen hjemsendt 198 (59 piger) fra 1. Logistikbataljon.

Hjemsendelse i Vordingborg

Kaptajn Niels Brandt fra 4. Nationale Støttebataljon fortæller her om hjemsendelsen i Vordingborg:

1.000 timers prøvelser er nu overstået for de 34 værnepligtige, som har aftjent deres basisuddannelse ved 6. Nationale Støtteelement på Vordingborg Kaserne. De fleste vender hjem, men nogle har valgt at fortsætte i forsvaret.

De hele begyndte en solbeskinnet dag i august, og nu – næsten fire måneder senere står de fleste igen samlet i civil på en solbeskinnet fredag en hel del erfaringer rigere. De begyndte med at være 42, men er nu nede på 34. For de 34 unge mennesker tegner fremtiden sig forskelligt.

Frederik, Yasmin og Frederik har alle haft mange gode og hårde oplevelser i og omkring Vordingborg Kaserne og Kulsbjerg Øvelsesterræn.

- For mig har det været en meget lærerig oplevelse, og jeg har fået en masse

nye venskaber. Det der har været hårdest for mig, var nok den første uge. Vi skulle op klokken 06.00 og var først færdige ved midnat – og så skulle vi gøre vores ting i stand, så vi fik ikke meget søvn, fortæller Frederik Bruun Lauenborg, 20 år. Han skal arbejde og tjene nogle penge inden han begynder på Københavns Universitet, som e-designer.

- Det har virkelig været udfordrende for mig. Der har naturligvis været mange nye ting, man skulle forholde sig til, men det har udviklet mig. Og så har jeg lært at flytte grænser. Det hårdeste for mig har nok været at skulle skynde mig – og så forhindringsbanen, den var hård, forklarer Yasmin Isabella El Sammaa-Aru, 20 år. Hun skal læse medicin på Københavns Universitet.

- Nye kompetencer er nok det ord, der beskriver HBU'en bedst for mig, men det har også været grænseoverskridende. Alt er jo bare i faste rammer, men der har jeg rykket mig meget. Det hårdeste for mig har været at lære at holde hovedet koldt og så tale med kammeraterne om ens problemer, siger Frederik Svane Pedersen, 21 år. Han har besluttet at blive i forsvaret og begynder i 5. Nationale Støtteelement efter HBU'en.

I alt har 18 af HBU'erne fået plads ved 5. Nationale Støtteelement, mens fire fik afslag. Desuden er tre blevet optaget på Hærens Sergentskole i Varde. Med det hvervningsresultat er chefen for 6. Nationale Støtteelement, kaptajn Jacob Voigt, godt tilfreds.

- Allerede fra begyndelsen havde jeg besluttet, at vores mandskabsbehandling skulle kunne aflæses på hvervningsprocenten. Derfor satte jeg som mål, at halvdelen af HBU'erne ønskede at fortsætte. Det mål er nået – godt og vel, afslutter en tydeligt tilfreds Jacob Voigt.

Ved 6. Nationale Støtteelement skal det næste stykke tid bruges til afspadsering, jul og nytår, inden forberedelserne til næste hold, der begynder i februar 2016.

Frederik Bruun Lauenborg, Yasmin Isabella El Sammaa-Aru og Frederik Svane Pedersen.

Af Jan Hartvig, Security Coordinator, Force Commanders Office, MINUSMA.

Livvagt i Mali

Militærpolitiet har siden marts 2015 haft opgaven at virke som livvagt for generalmajor Michael Lollesgaard som er Force Commander (FC) MINUSMA. Han er chef for de militære FN styrker i Mali som omfatter godt 8000 mand.

Området, som livvagtsbidraget dækker, er Mali og de omkringliggende lande, der har relationer til MINUSMA (Tchad, Niger, Senegal mm.) i form af styrkebidrag.

Opgaven kan opdeles i tre kategorier: opgaver i Bamako, som er hovedstaden i Mali, opgaver ved sektorerne i det nordlige Mali og opgaver i de omkringliggende lande. Mali er, fra MINUSMA's side, opdelt i sektor vest, sektor øst, sektor nord samt Bamako.

Tjenesten i Bamako, hvor MINUSMA hovedkvarter er placeret, består i daglige eskorteringer til og fra boligen samt ud til diverse møder ved ministerier, forsvarsinstallationer, ambassader mm. FC er en aktiv løber, hvorfor der ligeledes ligger en opgave når der laves idræt, som primært forgår i "civilt" terræn.

Ved daglig tjeneste i Bamako, støtter livvagtsbidraget ligeledes op om diverse administrative opgaver samt praktiske opgaver som indkøb af mad mm.

Ved opgaveløsninger ude ved sektorerne, i det nordlige Mali, bliver livvagtsbidraget støttet af de udstationerede enheder i området. I opgaven ligger der koordination ang. fly- og landtransport, indkvartering, forplejning mm.

Grundet de afstande som landet byder på, samt de begrænsede muligheder for transport, foregår rekognosceringen samt planlægningen af besøget oftest momentant, sideløbende med at besøget er i gang.

Som nævnt bliver livvagtsbidraget støttet af de tilstedeværende enheder, som typisk stiller med en eskorte- og sikringsenhed under besøgene.

Den største udfordring her er ubetinget de sproglige hindringer, da kun ganske få soldater fra f.eks. Tchad, Niger, Senegal mm. taler engelsk.

Vi rejser ca. 2-3 dage om ugen, rundt i det nordlige Mali, og resten af tiden bliver brugt i Bamako. Nogle dage kører man på, 24 timer i døgnet, med nattevagter og lignende, andre dage har man et par små ture til og fra kontoret.

At missionen er ny, set fra FN's side, kan blandt andet ses i form af manglende indkvartering, toiletforhold, sikkerhedsforanstaltninger som bunker og perimetersikring samt tilstrækkelig logistisk støtte for enhederne i det nordlige Mali.

Afstanden fra Bamako til den nordligste lejr er ca. 1.300 km, hvilket giver store udfordringer grundet det hårde terræn som landet byder på.

Truslen i missionen ligner meget det vi har set fra andre missioner. Demonstrationer, indirekte og direkte beskydninger, IED'er, miner og komplekse angreb, er de nogle af de typer af angreb vi har set indtil nu.

Trafikken er faktisk, stik imod hvad man kunne forvente, forholdsvis organiseret. Selvom der køres på kryds og tværs og med alt fra hestevogne til store busser og lastbiler, vises der et stort hensyn til medtrafikanterne. De lokale trafikanter viser ligeledes en overraskende respekt for trafiklys, politifolk der forsøger at regulere trafikken, skolepatruljer samt børn, ældre og løsgående dyr.

Byen er dog, som vi har set det i de andre missionsområder, ikke dimensioneret til mængden af de køretøjer som dagligt befærder vejene. Ovenstående skal dog ses i lyset af at vi befinder os i Afrika, og det ikke kan sammenlignes med vestlige forhold.

Hvad angår religion og kultur, så er indbyggerne i størstedelen af Mali rimelig afslappet i forhold til deres religion. Man kan vel sige, at de er muslimer, som vi er kristne. I Bamako er der f.eks. ikke et supermarked, som ikke også har en spritafdeling, ligesom der findes områder med en stor koncentration af barer og natklubber.

FN er vellidt i størstedelen af befolkningen, hvilket gør at man generelt føler sig velkommen og sikker i landet.

Alt i alt er det en spændende mission, hvor vi får set landet på kanten af Sahara på godt og ondt.